

גיליון 98

תוכן העניינים

(לחץ על החץ המתאים)

02 במחשבה תחילה: יו"ר צוות, ד"ר ברוך לוי:
"אנו חלק מהצדק החברתי"

03 חדשות צוות: ארועים, חדשות, דיווחים

04 איגרת לגמלאים: ראש אכ"א, אלוף אורנה בריבאי

08 מטה מאבק: עמדת "צוות חדש" בנושא הגמלה

10 ראיון מרכזי: אלוף גרשון הכהן, מפקד המכללות בצה"ל

14 רב-שיח: הוויכוח על גיל הפרישה בצבא ובאזרחות

18 אבן דרך: יעקב (ג'קי) אבן (אלוף) על הזכות לשרת את המדינה

22 הצדעה אחרונה: לשני יו"רי "צוות" לשעבר

24 בן 100: אשר ברקר (סא"ל), זקן חברי "צוות"

26 באופן אישי: מבצע קדש - הקרב בו הכל השתבש

32 "צוות" לוגיסטי: פורשים מצה"ל - נשארים באותו מקצוע

36 רפואה שלמה: טיפול בחפץ לב

מדורים קבועים

25 צוות עולמי: ארגונים עמיתים בעולם

28 זרקור - סיף באר שבע: פעילות שוקקת

30 תעסוקה: מפגשים, סדנאות, השתלמויות

34 הפינה המשפטית: גמלה למי שאינה אשתו של גמלאי צה"ל

38 הביטוח הרפואי: החזר לתרופה שאינה בסל הבריאות

40 מחיל אל חיל: עמותת "יד התותחנים"

41 צוות מטייל: מחנה עתלית - מנחילים את מורשת העפלה

42 תולדות היישוב: מוזיאון אסירי המחתרות בעכו

44 צוות נוסטלגי: חידה - מי האישיות הצבאית?

45 היו ימים: יובל לפנימייה הצבאית בחיפה

46 צוות יוצר: אפרת ברקאי-גורל - רוקמת התחרה

47 מתחברים למסורת: השופר - אזעקה להתחדדות

60 הצדעה אחרונה: חברינו שהלכו לעולמם

צוות בשטח: מחוזות וסניפים

48 שרון: הוד השרון, נתניה, כפר סבא

50 צפון: העמקים, גליל תחתון, חדרה והשומרון, גליל מערבי, גליל העליון, כרמיאל, מרכז הגליל

52 דרום: קרית גת, אופקים, ערד, אילת, באר שבע, נתיבות-שדרות

54 ירושלים: פעילות מחוזית

54 דן: בקעת אונו, ראש העין, בת-ים, גבעתיים, פתח תקוה, חולון, בני ברק, רמת גן, תל אביב

58 יהודה: ראשון לציון, יבנה, אשקלון, נס ציונה-לוד-רמלה-באר יעקב, מודיעין-מכבים-רעות, אשדוד, רחובות

אנו חלק מהצדק החברתי

לחברתי וחבריי ב"צוות" שלום וברכה,

ד"ר ברוך לוי

המחאה החברתית השוטפת את המדינה מוצאת אותנו חברי "צוות", מזדהים מאוד עם המאבק. המשותף לכל השואפים לצדק חברתי, הוא הרצון לראות את המדינה, קרי הממשלה, מממשת את מחויבותה לאזרחיה.

מזה כשנתיים אנו נמצאים במאבק ייחודי מאוד, שהוא חלק מהצדק החברתי הכולל, ומצפים כי ממשלת ישראל - ובראשה ראש הממשלה, שר הביטחון ושר

האוצר - תעשה מעשה ותורה לשלם סוף סוף לחברינו את המגיע להם בגמלה. לרבים מאיתנו זו שאלה קיומית.

בחודש האחרון קיבלנו אישורים בכתב על צדקת דרישותינו, כפי שמופיעים במכתב שר הביטחון, אהוד ברק (ראו בעמוד זה), בהוראת מבקר המדינה לקבל תשובה משרי האוצר והביטחון, במכתבו של מנכ"ל משרד ראש הממשלה ובמכתבו של הרמטכ"ל על מחויבותו לגמלאי צה"ל.

ועדיין, עוד לא השגנו את יעדנו בגמלה.

הנהלת "צוות" ואני בראשה, נחוישים לעשות הכל למען החברים בעניין זה.

המאבק לא קל, נדרשות נחישות, מסירות והתמדה. תסכול ופלגנות לא יביאו אותנו להישגים.

אנו עומדים גם בפתחה של מערכת הבחירות של "צוות", שתקיים בחודש פברואר 2012. תקופת הכהונה של נבחר "צוות" עומדת בסימן אחד המאבקים המשמעותיים ביותר בתולדות הארגון. אנו, כארגון הפועל בדרכים דמוקרטיות, מצפים כי מערכת הבחירות תהיה אמינה, שישתתפו בה רבים ככל האפשר וכי יהיה בדרך התנהלות כבוד לחברים.

ערב השנה החדשה, אני מבקש לאחל לכם ולבני ביתכם בריאות, הצלחה ואושר בכל מעשי ידיכם. מי יתן ותהיה זו שנה של שלום, של צדק חברתי לכלל ולפרט, ושל שגשוג וביטחון למדינה ולעם ישראל.

שלכם,

ד"ר ברוך לוי, יו"ר ארגון "צוות"

מדינת ישראל,
משרד הביטחון

לשכת שר הביטחון

הקריה, כ"ב תמוז תשע"א
24 ביולי 2011
קס:לשכת השר-6621240711

ד"ר ברוך לוי אל"מ (בדימוס),

יו"ר ארגון צוות

כינוי היקף,

הנדון: שחיקת גמלאי צה"ל

מזה חודשים ארוכים פועל משרד הביטחון בראשותי על מנת להביא לפתרון בסוגיות שחיקת שכרם של גמלאי צה"ל.

במהלך השנים נשחק שכר הגמלאים בהיקף של עשרות אחוזים ביחס למשרתים הפעילים ואף חמור מכך, ביחס לשכר גמלאי המדינה.

כשר הביטחון וכמי שמופקד על צה"ל ובתוכם גמלאי צה"ל כחלק בלתי נפרד מהמערכת, אני רואה לעצמי חובה פיקודית ומוסרית להמשיך ולשאת באחריות לקיומם בכבוד של אלו אשר הקדישו את מיטב שנותיהם למען בטחון המדינה.

הנחיתי את מנכ"ל משרד הביטחון לפעול בנחרצות על-מנת לסגור הפערים והפתרון הינו בשני מימדים - סגירת פערי העבר וקביעת מנגנון הצמדה הוגן שיבטיח מניעת שחיקה עתידית ביחס למשרתים פעילים וביחס למשק הישראלי.

מאמצי המשרד נשאו פרי והסכם ברוח הדברים הושג מול הממונה על השכר באוצר.

הסכם זה אינו מיושם בעקבות מחלוקת פנימית באוצר באשר למימון העלות, ואנו דורשים כי המימון יעשה באותה מתכונת בה בוצע לשאר עובדי המדינה.

אנו נמשיך ונתעקש על מציאת כל דרך לפתרון סוגיה זו באופן מיידי ובכלל זה שיח אישי שלי עם ראה"מ על מנת להסדיר הנושא באופן מיטבי.

אה

אהוד ברק,
שר הביטחון

כתובת הדוא"ל שלך אצלנו?

האם אתה מקבל מ"צוות" אחת לחודש בדוא"ל את
ה"צוותון" - המידעון האינטרנטי של "צוות"?

אם לא - נא שלח את פרטיך האישיים בדוא"ל אל:

bitaon@tzevet.org.il

משולחן המנכ"ל

מעודד הסבה להוראה ורואה בכך חשיבות לאומית - ובמיוחד להוראה בפריפריה. הסתיימה ההרשמה למסלול "הטובים לחינוך" בבית ברל.

ביטוחים - חידוש פוליסת ביטוח תאונות אישיות: בעת

חידוש הפוליסה, מתבקשים החברים לפעול על-פי הנחיות "חבר" שנסלחו לכל העמיתים.

ביטוח חיים: אנו נמצאים בשיתוף פעולה מלא עם "חבר" בשלבים סופיים של גיבוש פוליסה למכרז בנושא.

ביטוח בריאות: אנו מלבנים את הנקודות האחרונות שנותרו בעניין הארכת פוליסת ביטוח הבריאות שתסתיים בדצמבר 2011 - בחמש שנים. מוקד סילוק תביעות של חברת מדנס נבחר לתת מענה לכלל המבוטחים.

בחירות ב"צוות" - הבחירות למוסדות ארגון "צוות"

יצאות לדרך בקרוב. "יום הבחור" (פתיחת המעטפות של החברים) - 7.2.2012. הודעה ראשונה על הבחירות - ראו עמוד 12.

דן נדיב

המאבק על הגמלה - אל

המחאה החברתית המתקיימת בכל חלקי הארץ מצטרפים גם חברינו גמלאי צה"ל, אשר מזה כשנתיים נאבקים בנושא שחיקת הגמלה. בגיליון זה וב"צוותון" באינטרנט אנו מעדכנים את החברים בפעולות שקיימנו לאחרונה:

■ בפגישה של יו"ר "צוות" עם שר הביטחון מסר השר איגרת בה הוא מתחייב לפעול באופן אישי לתיקון העוול (ראה מכתב השר ב"דבר היו"ר" (עמוד קודם).

■ מבקר המדינה מיכה לינדנשטראוס פנה לשרי הביטחון והאוצר בבקשה לקבל הסברים בנושא הגמלה. (ראו אתר "צוות").

■ הרמטכ"ל חזר בכתב על מחויבותו לגמלאי צה"ל (ראו אתר "צוות").

■ נציגי "צוות" נפגשו עם שר הרווחה והשירותים החברתיים, משה כחלון, לקידום נושא הגמלה.

■ בהמשך לסיכום של יו"ר ועדת הכספים, ח"כ משה גפני, עם יו"ר "צוות", תכנס ועדת הכספים במהלך פגרת הכנסת לכינוס מיוחד בנושא הגמלה.

■ חברינו הפעילים במאבק הקימו אוהל מחאה בכניסה למטהב"ט וחברים רבים מבקרים בו להזדהות. מנכ"ל משרד הביטחון, אודי שני, ביקר במאהל המחאה, שוחח עם חברי "צוות" המוחים על העוול שנגרם להם והבטיח: "אנחנו אחראים באופן מלא לגמלאי צה"ל. הנושא ייפתר במסגרת תקציב הביטחון".

■ חברינו השתתפו בהפגנה הגדולה שנערכה בתל אביב.

■ מטה המאבק, יו"ר "צוות", מנכ"ל "צוות" וצבי שור, נפגש עם יו"ר ועדת העבודה הרווחה של הכנסת, ח"כ חיים כץ, אשר יחד עם חברי הכנסת רוברט אילטוב, אורי אריאל ודוד אזולאי, הגישו הצעת חוק פרטית בנושא הגמלה (ראו המשך).

■ בשבועות האחרונים הופיעו פרסומים רבים בכלי התקשורת בנושא המאבק על הגמלה (ראו באתר "צוות").

הטובים לחינוך

- בימים אלה עומדת להסתיים ההרשמה למחזור השני של "הטובים לחינוך בנגב" לשנת הלימודים תשע"ב. אנו נמצאים בקשר עם מועמדים פוטנציאליים, ומרחיבים את מספר המשתתפים. ארגון "צוות"

בקרו - כנסי מחוזות

בחודשים הקרובים צפויים אירועים מרכזיים של המחוזות:

8.9.2011 - כנס מחוז דן • 22.9.2011 - כנס מחוז השרון • 15.11.2011 - כנס מחוז הצפון

הודעות יצאו לחברים על-ידי כל מחוז

ראש אכ"א, אלוף אורנה ברביבאי: גמלאי צה"ל - חלק ממשפחת מערכת הביטחון

אנו יודעים כי שליחותם של גמלאי צה"ל נמשכת, לעתים קרובות, גם שנים לאחר שפשוט מדיהם. במידה רבה מהווים הפורשים שגריריו של הצבא בחברה הישראלית - מהם מצפים ליותר.

לפני מספר חודשים קיבלתי את הפיקוד על אגף כוח האדם. כשאני בוחנת את האתגרים הרבים בפניהם אנו ניצבים, נדרשת מאיתנו היכולת להוביל תהליכי כוח אדם בראייה מערכתית, תוך יכולת לזהות את צרכי הפרט המשתנים ולאפשר להם מענה המותאם ליכולות ולמשאבים.

מתוך החשיבות שאנו מייחסים לקשר ולדיאלוג הרציף שבין צה"ל לגמלאי, קיימתי באחרונה פגישה עם ראשי ארגון "צוות". בין היתר, דנו גם בהיבטים החשובים הנוגעים לעתידם הפנסיוני של גמלאי צה"ל. הדגשתי בפני אנשי "צוות" כי נושאים אלו מצויים על סדר היום של הרמטכ"ל, שר הביטחון וראש הממשלה, מתוך מחויבות עמוקה למצוא פתרון הולם ומספק.

בפרוס ראש השנה, אני מבקשת לשלוח לכם וליקיריכם ברכת שנה טובה ומאושרת, להודות לכם על תרומתכם רבת השנים לעשייה הביטחונית, ולאחל לכל אחת ואחד מכם בריאות טובה, שנת שלום וביטחון.

בברכה,

אורנה ברביבאי, אלוף
ראש אגף כוח האדם

אלו אשר עמדו בעבר על משמר ביטחון המדינה - חזקה ועמוקה.

מחויבותו של צה"ל לכם, פורשי מערכת הביטחון, היא, בראש ובראשונה, מחויבות ערכית. זוהי מחויבות הנשענת על הערכה רבה ועמוקה למי שתרמו את שנותיהם הטובות ביותר, לעתים תוך תשלום מחיר אישי כבד, למען הגנת המדינה.

זוהי מחויבותו של צבא ערכי, כזה היודע לכבד ולהוקיר גם את אלו אשר סיימו את שירותם הפעיל בצה"ל, כמסר ברור ומחייב גם למשרתים כיום.

גמלאיות וגמלאים יקרים,

מורכבותם של האתגרים הביטחוניים המונחים לפתחו של צה"ל מזמנת לכל דור, כל אחד בשעתו, להיקרא למשמר העם והארץ, ולממש את חלקו בחובת השירות. מחויבות זאת, מבטאת הלכה למעשה ערכים של רעות ושוויון, המהווים נדבך מרכזי בהתנהלות צה"ל.

התמורות והטלטלות שפקדו את המזרח התיכון בחודשים האחרונים מעצימות את האתגרים הביטחוניים וממחישות כי אזורנו מצוי בתהליך שינוי, אשר מוקדם עדיין לאמוד את מלוא משמעותו והשלכותיו. מציאות זאת, מחייבת את שימור היתרון המשמעותי של צה"ל אל מול יריביו - המשאב האנושי. יכולתו של צה"ל לעמוד במשימותיו ובאתגרי המורכבים נעוצה, אם כן, באנשים המשרתים בו. יחד מהווים אלה צבא היודע לווסת נכונה את כוחו, לרכז את עוצמתו, ולהפעיל בנחישות וביעילות מול כל אתגר ואל מול כל איום.

כשאנו מתייחסים ליתרון האנושי כסוד כוחו ועוצמתו של צה"ל, כוונתנו אינה רק לאלו הלובשים היום את מדי הצבא ונושאים בנטל השירות. שרשרת הדורות כמות כמירוף שליחים, שבו מועבר לפיד האחריות לביטחון המדינה מוותיק לצעיר, מאב לבנו.

גמלאי צה"ל הם חלק בלתי נפרד ממשפחת מערכת הביטחון. הזיקה שבין משרתי צה"ל בהווה לבין

משלחת "צוות" ו"חבר" - מסע לפולין, יולי 2011 הסיסמא במחנה מיידנק הייתה: "גורלנו יהיה אזהרה לכם"...

קבוצה של חברי "צוות" ועמיתי "חבר" (37 משתתפים) נטלה חלק במסע לפולין, בחודש יולי 2011. בראש הקבוצה עמד מוטי שגיא (אל"ם) חבר הוועד המנהל, בסיוע יעל דקל, חברת הוועד המנהל ויו"ר סניף גליל עליון. מסע הקבוצה התקיים במקביל למסע "עדים במדים" של צה"ל. מפקד המשלחת הצה"לית היה חבר "צוות" יום טוב תמיר (תא"ל). טקסי זיכרון משותפים ומרגשים נערכו במחנות ההשמדה מיידנק ובירקנאו. הטקס הרשמי במחנות ההשמדה נערך בנוכחות כ-150 חיילי צה"ל, אשר

נוספו אל חברי המשלחת. במהלך הטקסים נשמעה קריאת שופר, הונף דגל ישראל, נאמרו פרקי תהילים, יזכור, קדיש ואל מלא רחמים ולבסוף הונחו זר צה"ל וזר "צוות". הטקסים הסתיימו בשירת התקווה.

בנוסף, קיימה משלחת "צוות"- "חבר" טקס זיכרון מרגש לשלושה עשר חללי המתנדבים מארץ ישראל לצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה, הקבורים בבית הקברות רדוביצקי בקרקוב. הטקס, שנערך בגשם זלעפות, ריגש מאוד את כל משתתפיו.

"להגיע למקומות שקשה לשאת את מה שהיה שם ופתאום להימצא עם נציגי העוצמה של עם ישראל - צבא ההגנה לישראל - זו היתה חוויה מרגשת נוגעת ללב", אמרו חברי המשלחת.

מאת: מוטי שגיא

בחירות למוסדות "צוות" - תשע"ב - 2012

חברות וחברים יקרים!

לקראת בחירות 2012 עשתה אסיפת הנבחרים של "צוות" צעד קדימה והחליטה על מחשוב הבחירות ועריכתן במשולב - באמצעות האינטרנט ובאמצעות הדואר (*). כמו כן, בוצעו מספר שינויים מתוך כוונה לשפר את הקשר בין החברים במחוזות לנציגיהם במוסדות הארציים של הארגון. מספר חברי המועצות המחוזיות יקבע באופן יחסי על-פי נוסחה המתחשבת בגודל המחוז וכולם יהיו חלק יחסי מאסיפת הנבחרים.

נציגי המחוז בוועד המנהל הארצי ייבחרו על-ידי חברי מועצת המחוז. חברי מועצת המחוז יבחרו את יו"ר המחוז, גזבר המחוז, חברי הנהלת המחוז ויו"ר ועדת הביקורת המחוזית. חברי הסניפים יבחרו בבחירות אישיות את יו"ר הסניפים ואת חברי הנהלת הסניפים.

אנו מקווים כי החברות והחברים יממשו את זכותם ויעמידו עצמם לבחירה לתפקיד בו הם סבורים כי יוכלו למצות את כישוריהם ולתרום מניסיונם ומיכולתם לרווחת כלל החברים.

אני קורא לחברי "צוות" להשתלב בבחירות הקרובות כמועמדים וכמצביעים!

(*) מותנה באישור רשם העמותות לשינויים בעניין זה שהוכנסו על-ידי אסיפת הנבחרים בתקנון.

בהצלחה לכולנו,

דן נדיב, מנכ"ל "צוות"

כמדי ארבע שנים נערכות בארגון "צוות" בחירות ארציות למוסדות הנבחרים של הארגון: אסיפת הנבחרים (המועצה הארצית לשעבר), הוועד המנהל (הנהלה הארצית לשעבר), המועצות המחוזיות, יו"ר סניפים והנהלות הסניפים וגופים נוספים התורמים להתנהלות היומיומית של ארגוננו.

כיום מונה ארגון "צוות" כ-32,000 גמלאים חברים/ות בעלי זכות לבחור ולהיבחר לכל תפקיד בכל מוסדות "צוות" (למעט אלמנטים שכעמיתים בארגון אינם יכולים לבחור או להיבחר).

ארגון "צוות" נימנה על הארגונים הגדולים במדינה. חשיבותו המיוחדת אינה נובעת ממספר חבריו, אלא מממשקלו הסגולי.

ארגון "צוות" הוא האכסניה הטבעית של משוחררי צה"ל מכל החילות וזרועות הצבא, המשנים עם שחרורם, את מעמדם מאנשי קבע לגמלאי צה"ל. הארגון ממשיך לדאוג לרווחת חבריו, בכל הקשור לזכויותיהם, לשכרם כגמלאים, לביטוח בריאותם, למציאת תעסוקה הולמת, להידוק הקשר עם צה"ל והקהילה ולעידוד פעילות חברתית, תרבותית והתנדבותית למען החברים וכלל תושבי ישראל.

בשל המטרות החשובות נדרשת התנהלות תקינה והתחדשות של החברות והחברים הפועלים בהתנדבות, בתפקידים השונים במוסדות הארגון.

אין דרך טובה ונאה יותר להגשים זאת, מאשר הדרך הפתוחה והדמוקרטית של קיום בחירות ארציות בארגון, אחת לארבע שנים.

לוח הזמנים של הבחירות

מסד	תאריך	האירוע
1	25.10.11	מועד אחרון להפצת איגרת המנכ"ל ודבר יו"ר ועדת הבחירות הארצית ופנייה להגשת מועמדות.
2	15.11.11	מועד אחרון לשיגור טפסי הגשת מועמדות על-ידי חברים המעוניינים להיבחר.
3	17.01.12	מועד אחרון להפצת חוברות הבחירות לחברי הארגון ופתיחת ההצבעה, באינטרנט ובאמצעות הדואר (*).
	06.02.12	מועד אחרון להצבעה באמצעות האינטרנט (*) - עד שעה 23:59.
5	07.02.12	"יום הבחור" - מועד אחרון לאיסוף מעטפות הבחירה מהדואר, ספירה וסיכום תוצאות הבחירות למועצות המחוזיות, חברי ועדת הביקורת המחוזית, יו"ר סניפים והנהלות סניפים.
6	14.02.12	כינוס מועצות המחוזות לבחירת יו"ר מחוזות, גזבר המחוז, הנהלות המחוזות ונציגי המחוז לוועד המנהל הארצי.
7	16.02.12	מועד אחרון להגשת מועמדות לתפקיד יו"ר "צוות".
8	23.02.12	מועד אחרון לבחירות במחוזות לתפקיד סגני יו"ר מחוזות, ובסניפים לתפקיד סגן יו"ר סניף, גזבר ומזכיר.
9	28.02.12	כינוס אסיפת נבחרים לבחירת יו"ר "צוות", חבר השופטים וחברי וועדת הביקורת הארצית.
10	01.03.12	כינוס חבר השופטים וועדת בקורת ארצית לבחירת יו"ר הוועדה וסגן יו"ר הוועדה.
11	04.03.12	כינוס הוועד המנהל הנבחר לבחירת סגן יו"ר "צוות" ויו"ר הוועדות הארציות.

מערכת "וידאו צוות" חונכת אולפן שידור וירטואלי

פעילי "וידאו צוות" משתלמים בימים אלה בהפעלת אולפן שידור וירטואלי, שמטרתו שיפור בהפקת המגזין הטלוויזיוני החודשי, בעריכת ראיונות, בהגשה ובקטעי הקישור.

במגזין הטלוויזיוני האחרון העלה "וידאו צוות" לשידור בערוץ 98 בטלוויזיה שלושה אייטמים: סיפורו של האלוף אברהם דרור, ממפקדי חיל הים הבולטים, סיפור התמודדות נשית עם נכות קשה, ואייטם קליל ומרענן לימי הקיץ החמים - "חמישייה בספינה אחת".

מספר סרטים מעניינים שהופקו על-ידי "וידאו צוות" נמצאים עדיין בשלבי

עריכה, ביניהם גם סרט על הסליקים לפני קום המדינה וסרט העוסק בנפילה בשבי.

חבר "צוות" יוחאי רוטנברג, שנבחר שוב כיו"ר הנהלת האגודה לתקשורת ישראלית קהילתית, כינס לשיבה ראשונה את ההנהלה החדשה. הישיבה התקיימה במדיה תקשורת ב"ת, ונכח בה עודד חביב, נציג המועצה ללוויין וכבלים במשרד התקשורת.

קורס טלוויזיה בסיסי ייפתח בכל סניף/מחוז ב"צוות", שבו יירשמו לפחות 15 חברים ובני/בנות זוג.

מערכת "וידאו צוות" משדרת בערוץ 98 בטלוויזיה בימי א' בשעה 19:00 ובימי ד' בשעה 11:00 וביוטיוב.

מאת: עו"ד אביבה דור

משרדי "צוות" לשירותך

כתובות ושעות פעילות ברחבי הארץ

דואר אלקטרוני: tz-org@tzevet.org.il

אתר "צוות": www.tzevet.org.il

המשרדים הראשיים של "צוות"

במשרדים הראשיים פועלים המנכ"ל, סמנכ"ל לפרט, ע' מנכ"ל, חשב, המבקר, מזכירה ראשית.

משרדי "צוות" בית סלע, רחוב ברוך הירש 14 בני ברק, מיקוד 51202 (ממזרח לקניון איילון).

כתובת למשלוח דואר: "צוות" ת"ד 2222 בני ברק, מיקוד 51121.

טלפון: 03-6173500 פקס: 03-6173520.

שעות פעילות: א'-ה' 08:00-17:00 ובימי שישי תורנות טלפונית.

מנהל תוכניות הביטוח הרפואי של "צוות": עמיר להב

טלפון 03-6173515, 03-6173520; פקס 03-6166260

אילנית: 03-6173544. **מוקד "בריאות בצוות":** 1-700-700-251

יחידת התעסוקה: הרשימה המלאה - טלפונים, פקס ודוא"ל -

ראה מדור תעסוקה בגיליון זה.

משרדי המחוזות - שירות לפרט ותעסוקה

מחוז הצפון - מנהל המחוז אלי (אליקו) חן-חתוכה

דוא"ל: mzafon@tzevet.org.il; "בית עופר" דרך בר יהודה 52 קומה ב' ת"ד 521 נשר 36306; טל/פקס' 04-8204567 רב-קווי.

מחוז השרון - מנהל המחוז אביהו טננבוים

דוא"ל: msharon@tzevet.org.il; רח' התע"ש 20 "בית הפעמון", ת"ד 177 כפר-סבא 44425; טל' 09-7667175/6, פקס' 09-7657318.

מחוז דן - מנהל המחוז אלי ינאי

דוא"ל: mdan@tzevet.org.il; דרך מנחם בגין 82 "בית אופקים" קומה ב', תל-אביב. כתובת למשלוח דואר: ת"ד 20807, תל-אביב 61205. טלפון 03-6243250, 03-6173522, פקס' 03-6243252.

מחוז יהודה - מנהל המחוז ראובן חמו

דוא"ל: myehuda@tzevet.org.il; רחוב גאולה 4, ת"ד 1824 רחובות 76272. טל/פקס' 08-9467062.

מחוז ירושלים - מנהל המחוז שמעון מלכה

דוא"ל: mjerusalem@tzevet.org.il; בית החייל, רחוב אלוף דוד שאלתיאל, ירושלים 94555. טלפון 03-6173524/5, 02-6221758, פקס' 02-6235713.

מחוז הדרום - מנהל המחוז אברהם לוגסי

דוא"ל: mdarom@tzevet.org.il; בית החייל, רחוב בית לחם 2, ת"ד 521 באר שבע 84100. טלפון 08-9903106, 08-6431874, פקס' 08-6417188.

קבלת קהל

קבלת קהל במשרדי המחוזות בימים ראשון-חמישי בין השעות 08:30-12:30, 13:00-16:00. לפגישה עם מנהל המחוז, יש לתאם טלפונית.

חברי הנהלת "צוות"

ד"ר ברוך לוי - יו"ר "צוות"; **מרדכי אביגד** - יו"ר ועדת קשרי חוץ, טקסים ואירועים; **אהרן אופיר** - יו"ר ועדת או"ת ודירקטור ב"חבר"; **שלום בן משה**, חבר הנהלה; **מרדכי בר דגן** - סג"ר "צוות" ויו"ר מחוז שרון; **יואל גונן** - יו"ר מחוז יהודה; **אילן דולפין** - יו"ר ועדת הבריאות, יו"ר סניף נס ציונה ודירקטור ב"חבר"; **עו"ד אביבה דור** - חברת הנהלה; **יחזקאל דסקל** - חבר הנהלה; **דב דקל** - יו"ר ועדת בינוי, פרויקטים ודיוור; **יעל דקל** - יו"ר סניף גליל עליון; **יוסף וסרמן** - יו"ר מחוז ירושלים ויו"ר ועדת ערר פרט; **יצחק זמיר** - יו"ר ועדת כספים והשקעות; **אלי חן** - חבר הנהלה; **לורנס יצחק** - יו"ר ועדת תעסוקה ויו"ר סניף ראשון לציון; **יצחק כחלון** - יו"ר ועדת פרט; **אפרים לפיד** - יו"ר ועדת קשרי ציבור והסברה; **יהודה פרץ** - יו"ר מחוז דן; **יצחק קיקוס** - חבר הנהלה; **מוטי שגיא** - יו"ר ועדת רכישות; **נפתלי שגיא** - יו"ר ועדת התנדבות ויו"ר סניף כ"ס; **גדעון שני** - יו"ר מחוז דרום; **אברהם תלם** - יו"ר מחוז צפון.

יהודית הר גד - יו"ר ועדת ביקורת; **עו"ד ברוך אברהמי** - יועמ"ש "צוות"; **רו"ח דוד כהן** - רו"ח "צוות".

מודעות ב"רוח צוות"

ארגון "צוות", מערכת ביטאון "רוח צוות" ומו"ל ביטאון "רוח צוות", אינם אחראים בשום אופן לתוכן ההצעות המתפרסמות במודעות הפרסום או לאמיתותן. אין בפרסום המודעות משום המלצה של ארגון "צוות", או בדיקה שעשה הארגון ביחס למידע המתפרסם ולא תחול על הארגון כל אחריות בקשר עם המודעות ופרסומן. אין ארגון "צוות" יוזם, מעורב, או נוטל חלק, במבצעים המיועדים לחברי "צוות" המתפרסמים בגיליון, ועל כל חבר או חברה בבואם לרכוש מוצר או שירות כתוצאה מקריאת המודעה - לבחון את הדברים על-פי כללי צרכנות נבונה. במודעות המתפרסמות בצורת "כתבה" או "ידיעה", רשומים במפורש המילים "פרסום" או "מדור פרסומי", ולכן יש להתייחס אליהן כאמור לעיל. כל צרופה ("אינסרט") המצורפת לעיתון, הינה פרסום לכל דבר ולכן יש להתייחס אליהן כאמור לעיל.

הבהרה בעניין חומרים הנשלחים ל"רוח צוות"

דעות, תגובות וכתבות מתפרסמות לאחר עיון, עריכה, שיכתוב והגהה. המערכת שומרת לעצמה את זכות לערוך את השינויים הנדרשים בטקסטים המועברים אליה. המערכת אינה מחויבת לפרסם כלשונו חומר כלשהו שהועבר אליה. ועצם משלוח החומר מהווה הסכמה מצד המעביר לשינויים הנדרשים.

ליד שמות חברי ארגון "צוות" המופיעים בחוברת זו מצויינת בסוגריים הדרגה האחרונה שלהם בשירות פעיל, ללא ציון מיל' או בדימוס.

עמדת "צוות חדש" בנושא הגמלה

לשחיקה של 60% ב-30 שנה (לדוגמא: בין גיל 50 לגיל 80). משמעות קשה תהיה לנו כגמלאים בגיל המבוגר בו מלבד הגמלה אין כל אפשרות הכנסה אחרת.

אנו עומדים על המשך ההצמדה לשכר הפעילים בהתאם לחוק הקיים ולרוח החוק הקיים.

חשוב לזכור כי האוצר שהעלה את הרעיון, איננו מכוון ואיננו מבקש את טובת הגמלאים, מטרתו היחידה היא לחסוך כספים למדינה, כספים אשר במקום שיאפשרו את רווחת הגמלאים, ימצאו מקומם בכיסים אחרים של תקציב המדינה.

לכל מי שתוהה מדוע היה כדאי לגמלאי המגזר הציבורי לבצע את השינוי, יובהר כי גמלאי בשירות הציבורי הוא מי שעבר את גיל 67 ועברו ככל הנראה פיצוי מסוים (כפי שקיבל בהסכם) בגיל 67 ושחיקה של 15 שנה (בהתייחס לאורך החיים האקטוארי המקובל), הינו הסכם סביר. אולם לנו, גמלאי צה"ל שאורך תקופת הגמלה שלהם ארוכה בהרבה, ההסכם יגרום נזק ממשי.

פעולות האוצר אינן חוקיות ואנו מתכוונים לפעול כנגדן. השחיקה - בצד המאבק על ההצמדה הראויה לגמלה בהתאם לחוק הקיים, מתנהל מאבק על תיקון השחיקה בגמלאות, שחיקה שנובעת משני מקורות. הראשון הוא השחיקה הכללית שפגעה גם במשרתי הקבע ששכרם לא טופל במהלך העשור וחצי האחרונים. השני הוא שחיקה שנובעת מ"תרגילים" עוקפי גמלאים, שנוהלו ע"י האוצר במהלך ה-30 השנים האחרונות, עוד בטרם שולב תקציב הגמלאות בתקציב הביטחון. תרגילים עוקפי גמלאים אלו שנכפו על צה"ל הביאו להעלאת שכר המשרתים הפעילים, ללא תוספת לגמלאים.

אנו מבקשים להביא פיצוי לשחיקה העמוקה, פיצוי שישולב בגמלה באופן שההצמדה העתידית תחול עליה, ולא פיצוי שיינתן כמענק חד פעמי.

פעילותנו מתואמת באופן מלא עם פעילות גמלאי שירותי הביטחון ("אגמון" ו"שובל").

במשך השנה וחצי האחרונה אנו פועלים למנוע את רוע הגזרה וכוונת האוצר, ובמקביל פועלים לשכנע את הנהלת 'צוות' לאחד כוחות ולפעול יחדיו כנגד כוונות האוצר.

לצערנו עד היום לא קיבלנו, על אף בקשותינו, הזדמנות נאותה להציג עמדותינו בפני ציבור הגמלאים. אנו מבקשים להודות להנהלת 'צוות' על שינוי עמדתה ועל האפשרות שניתנת לנו להציג את עמדתנו אשר חולקת על דרך פעולתה של הנהלת 'צוות' בתקופה האחרונה.

הנושא מורכב וסבוך הרבה מעבר לנאמר ונכתב בשורות המעטות שלמעלה, ואנו מזמינים כל גמלאי שמבקש, להיכנס לאתר שלנו ולקרוא את החומר הרב שהצטבר בו עד היום.

למי שעדיין ישנן שאלות המטרידות אותו, יפנה אלינו במייל

ונענה לכל שאלה: tzevet.hadash@gmail.com

מטה מאבק - צוות חדש

מזה שלש שנים מתנהל מאבק על עתיד הגמלאות שלנו, גמלאי צה"ל.

במהלך שנה וחצי ראשונה, החל מהמהלכים לקראת 'הסכם עייני' הראשון בשנת 2008 ועד לסוף 2009 פעלה הנהלת 'צוות' כנגד כוונות האוצר להצמיד את הגמלה למדד המחירים לצרכן כפי שעשה עם הגמלה של גמלאי המגזר הציבורי. הנהלת 'צוות' טענה ופרסמה טבלאות שונות לפיהן קבעה כי הצמדה שכזו תפגע קשות בגמלאי צה"ל.

מאז סוף 2009 הנהלת 'צוות' אימצה עמדה הפוכה והחליטה לתמוך בכוונות ומהלכי האוצר. עד היום לא ניתן הסבר כלשהו לשינוי בעמדה ונסיבותיה.

נכונות זו של הנהלת 'צוות' לתמוך באוצר, והנזק העצום שמהלך זה ימית על הרוב המוחלט של הגמלאים הביאה מספר גמלאים להתארגן כנגד המהלך, ולהציב אופוזיציה פעילה מול ראשי הצבא, מערכת הביטחון, הממשלה, הכנסת, והאוצר.

נדגיש כאן כי ההתארגנות הינה התארגנות של גמלאים בגילאים שונים - מצעירים שפרשו השנה, ועד מבוגרים שפרשו בשנת 1975. היא כוללת גמלאים בדרגות שונות, מנגדים ועד אלופים ורמטכ"לים לשעבר, אשר חלקם בעלי גמלה נמוכה וחלקם בעלי גמלה גבוהה יחסית. מדובר בהתארגנות לצורך המאבק בלבד, אין מדובר בארגון או עמותה חדשים, לא פרשנו מ'צוות' ואין לנו כוונות פוליטיות ו/או מפלגתיות בתוך ארגון 'צוות' או מחוצה לו.

חשוב לציין כי הנהלת 'צוות', ההתארגנות שלנו וכל ההתארגנות אחרת אינן מהוות גוף "יציג", כהגדרתו בחוק, לצורך מו"מ על הגמלה. כל הגופים האלה, יכולים לנסות להשפיע על הרמטכ"ל וצה"ל המהווים את הגוף "היציג" וכן להעביר מסרים, דעות ורעיונות למקבלי ההחלטות השונים ונציגי הציבור בכנסת.

המניע המרכזי להתארגנות הוא המניע הערכי, המבקש לראות את צה"ל והרמטכ"ל ממשיכים לייצג את גמלאי צה"ל גם בעתיד. אנו הגמלאים התגייסנו לצה"ל, חתמנו לשירות הקבע, ואנו מבקשים שצה"ל הוא שיטפל וידאג לנו גם בעתיד.

המניע הכלכלי העומד ברקע, מבוסס על בדיקות אקטואריות שבוצעו ע"י אנשי מקצוע ועורכי דין, ואף ע"י האוצר עצמו (ראו באתר האוצר), בחינות המצביעות על העובדה ששכר הפעילים משרתי הקבע, עלה במהלך ה-40 השנים האחרונות בשיעור ממוצע שנתי של 1.7% מעל למדד. נכון הדבר שבשנים האחרונות לא הייתה עלייה בשכר הפעילים, אולם עיוות זה עומד בפני תיקון, כפי שהתרחש מידי פעם בעשורים האחרונים. לצערנו גם שכר המשרתים בקבע איננו בנוי על מנגנוני הצמדה או תוספות שכר קבועות, ומידי תקופה נאלצים ראשי צה"ל להיאבק באוצר על מנת להעלות את שכר הפעילים כראוי.

המשמעות של עליית השכר של משרתי הקבע בשיעור ממוצע שנתי של 1.7% מעל למדד, הינה כי שינוי החוק הקיים וההצמדה למדד יביאו לשחיקה של 20% בכל עשור ובסה"כ

עמדת ארגון "צוות" בנושא הגמלה

לפעול בנחרצות לסגירת הפערים ומתן פיתרון בשני ממדים: סגירת פערי העבר וקביעת מנגנון להבטחת מניעת שחיקה עתידית.

ברוח הדברים הנ"ל מציין שר הביטחון שהושג הסכם מול הממונה על השכר באוצר. הסכם זה אינו מיושם בעקבות מחלוקת פנימית באוצר באשר למימון העלות.

שר הביטחון דורש, כי המימון ייעשה באותה מתכונת בה מוצע לשאר עובדי המדינה.

גם הרמטכ"ל הודיע בכתב בימים אלה על מחויבותו לגמלאי צה"ל וטיפולו בעניין שחיקת הגמלה.

גם לאחר חתימת כל הסכם בעניין הגמלה, ימשיך צה"ל להיות אחראי לגמלאי צה"ל, ישמור קשר איתם וישלם את הגמלה באמצעות מנגנון התשלומים שלו.

עמדת מבקר המדינה - בעקבות פנייתו של יו"ר ארגון "צוות" למבקר המדינה מיום 12 ביולי 2011, פנה המבקר ביום 20 ביולי 2011 לשרי הביטחון והאוצר בבקשה לקבל הבהרות על הטיפול המינהלי של משרדם בנושא שחיקת הגמלאות וכן התייחסות בדבר השיהוי הרב בהסדרת העניין, במיוחד נוכח החלטת הממשלה הנ"ל מ-2009.

הצעת חוק פרטית של ח"כ חיים כץ - ברוח יוזמת "צוות", הונחה ההצעה על שולחן הכנסת ותובא לדיון בתום הפגרה (ראו עמוד 14).

המעוניינים במידע נוסף מוזמנים לפנות בדוא"ל:
mevaker@tzevet.org.il

פרטים מקיפים על הטיפול בנושא הגמלה - ראו באתר "צוות"

www.tzevet.org.il

עמדת "צוות" בנושא הגמלה הוצגה בשנתיים האחרונות בכל המסגרות הרלבנטיות, במשרד הביטחון, במשרד האוצר, בוועדות הכנסת ועוד.

פעולות ארגון "צוות" בנושא פורטו בשקיפות מלאה בפני החברים בכנסים, בבטאון "רוח צוות", ב"צוותון" החודשי ובאתר האינטרנט של "צוות".

"צוות", בהרכב יו"ר "צוות", המנכ"ל וצבי שור (תא"ל), מרכז את עבודת הארגון בנושא הגמלה בכל אפיקי הפעילות. ארגון "צוות" פעל בשנתיים האחרונות במיוחד להצגת עמדתו גם בקרב הציבור הרחב באמצעות כלי התקשורת. פעילות ארגון "צוות" מבוססת על החלטות מועצת "צוות" והנהלה ועל הסכמים, הסכמות, ניירות עמדה ומחויבות מערכת הביטחון, אשר עיקריהם מפורטים להלן.

החלטה 174 של ממשלת ישראל ממאי 2009 -

תוצמד גמלתם של גמלאי שירות הביטחון (גמלאי צה"ל, גמלאי המוסד והשב"כ, גמלאי המשטרה והשב"ס) למדד יוקר המחיה, במקום ההצמדה לשכר הפעילים, תוך ניהול מו"מ נפרד בין משרד הביטחון למשרד האוצר שיביא בחשבון את האופיונים המיוחדים של שירות הקבע.

החלטת מועצת "צוות" מ-27/10/10 - לתמוך בקידום מימוש החלטת הממשלה 174. ההחלטה התקבלה לאחר בדיקה כלכלית יסודית והתבססה על הנחת עבודה שגמלת גמלאי צה"ל, שהייתה צמודה לפעילים, נשחקה בצורה ניכרת.

"הסכם עיני" - הסכם שנחתם בין ההסתדרות לממשלה במחצית 2008 לפיו תשונה שיטת הצמדת הגמלה של עובדי המגזר הציבורי למדד יוקר המחיה ותעודכן מדי ינואר בכל שנה.

הסכמות בין משרד הביטחון, משרד האוצר וארגון

"צוות" - ההסכמות בין משרד הביטחון, ארגון "צוות" והממונה על השכר באוצר, נכללו בהחלטת מועצת "צוות" מיום 27 באוקטובר 2010 (8 סעיפים).

אחריות משרד הביטחון וצה"ל לגמלאי צה"ל -

באמנה עם ארגון "צוות" משנת 2007, קבעו שר הביטחון והרמטכ"ל, כי הם שומרים על מעמדם של גמלאי צה"ל בחברה ובמדינה וכי הם מכירים בארגון "צוות" כמייצג את חבריו, מרבית גמלאי צה"ל.

שר הביטחון מר אהוד ברק אישר במכתב ליו"ר ארגון "צוות" מיום 24 ביולי 2011 את מחויבותו הפיקודית והמוסרית להמשיך ולשאת באחריות לקיומם בכבוד של גמלאי צה"ל. שר הביטחון מאשר הנחייתו למנכ"ל משהב"ט

אלוף גרשון הכהן, מפקד המכללות בצה"ל: "חניכים מצטיינים מפחידים אותי"

"צה"ל חיסל את הבנדיטיות. צריך לעודד חשיבה הסתגלותית ולא רק טכנית. הלגיטימיות של הפעלת הכוח הצבאי מעמידה בפנינו דילמה במישור הבינלאומי". כך אומר מפקד המכללות בצה"ל, אלוף גרשון הכהן, שנחשב ל"פילוסוף של הצבא"

מאת: אפרים לפיד ועמיר רפפורט*

חניכי המכללה לביטחון לאומי של צה"ל הופתעו לא פעם במהלך שנת הלימודים האחרונה, כאשר מפקד המכללות הצבאיות, אלוף **גרשון הכהן**, נכנס לשוחח עימם בכיתות, והפליג בשבח ה"בנדיטיות".

ה"בנדיטיות", על-פי הכהן, היא האומץ לחשוב "מחוץ לקופסה", לשבור מוסכמות, וכן - לעשות גם מעשים שעלולים לסתור במידה זו או אחרת את ההנחיות מלמעלה.

"צה"ל חיסל את הבנדיטיות", אומר כעת האלוף הכהן בראיון מיוחד ל"רוח צוות". ולא - הוא אינו רואה בכך התפתחות חיובית. דבריו, שגרמו לא פעם אי נחת בקרב החניכים, הם חלק מתפיסת עולם סדורה שמדברת בראש ובראשונה על חשיבות ה"הסתגלות בתחום הצבאי". הוא אפילו פרסם באחרונה עבודה תחת הכותרת: "על יצירת מענה רלוונטי לאיום - בין מענה טכני להסתגלות".

העבודה מבוססת על רעיון תיאורטי, נטול הוכחות ברורות כמקובל במחקר האקדמי, אך הכהן מרשה לעצמו ללכת רחוק עם התיזה שלו, משום שלדבריו הוא רואה את עצמו בראש ובראשונה כפילוסוף. בראיון עימו, הכהן יוצא גם נגד השאיפה למצוינות המקובלת בתחום הצבאי.

- איך מה שאתה אומר על "בנדיטיות" ועל כך שמפקדים אינם חייבים להיות מצטיינים, קשור ל"רעיון ההסתגלותי"?

"אני טוען שבמקרים רבים אנו מתנהלים באופן טכני, במאמץ להתאים לכל בעיה טכנית עבודה שתטפל בה. אנחנו מוציאים לפועל תוכנית עבודה, ומאותו רגע מועברת הבעיה לטיפולם של טכנאים ופקידים נאמנים, שיממשו אותה. רק לעיתים רחוקות ניגשים לפתרון הבעיה בהיבט הוליסטי-הסתגלותי. כך קורה פעמים רבות בניתוח של המענה האופרטיבי, הצבאי, והביטחוני.

בסופו של תהליך תכנון, אנשי מעשה וחיילים כמוני צריכים לדעת להגיש תוכנית, באמצעותה ניתן לארגן ולבנות כוח. בוודאי הכרחי לדעת כיצד להפעיל את הכוח, והפעלת הכוח מושתתת תמיד

על רעיון פעולה בעל צורה ביצועית, שרכיביו טכניים במהותם, אבל כשאנחנו מדברים על המענה ועל הקשיים במתן המענה, אנו מדברים על היכולת להעמיד איזושהי נקודת שיווי משקל, המתכללת את כלל ממדי הפעולה".

- ובכל זאת, מה עם סוגיית המצוינות?

"מצוינות היא עניין הקשרי. נניח שאני יוצא למשלחת בקוטב הצפוני ואני צריך רופא, אז רופא מספר אחת בניתוח עיניים הוא לא הסיפור שלי. דווקא רופא בחדר מיון, שלא התקבל לתחומי ההתמחויות היוקרתיים ביותר, הוא הכי מתאים. הוא אינו מנתח מוח, אינו עושה מחקרים ולא פורץ דרך, אבל הוא יודע לעשות טיפול ראשוני, לאפיין, לתת דיאגנוזה בסיסית. הוא יודע לעשות את מה שצריך במצב הנתון, אז מה אם ייאמר עליו שהוא בינוני ולא מצטיין.

בואו ניקח דוגמה אחרת. יש שני בוגרי תיכון - אחד שהציונים שלו הם 100 במתמטיקה ו-0 בספרות ובספורט והשני שקיבל 75 בכל המקצועות. מי יותר טוב? אין לי ספק מי אדם יותר שלם. אם אני צריך למצוא 'האקר' למחשבים, כנראה שאקח את זה שקיבל 100 במתמטיקה, אבל אם אני צריך מישור שיהל לי את הדוכן בשוק או שיטפל לי בילדים, אז כנראה אבחר בשני, שמקבל אמנם 75

"אפילו החמאס הפגין יכולת הסתגלות. במה שקרה אחרי מבצע 'עופרת יצוקה' בדו"ח גולדסטון (דו"ח מטעם האו"ם שמתח ביקורת על אופן הפעלת האש על-ידי צה"ל), הרעיון הוא מבחינתם לקחת את העליונות של צה"ל ולהביא אותה לאי רלוונטיות"

"צריך למצוא את האיזון בין כושר מימוש לכושר יצירה. כלומר, אם יש אדם עם כישרון יצירתי, אך הוא אינו מביא אותו לידי ביטוי, זה לא שווה כלום. וגם הפוך - אם יש כושר מימוש אדיר, אך בלי לבחון אם משימה מסוימת רלוונטית לצורת הפעולה הקיימת, אזי בסוף נכנסים עם הראש בקיר"

גם ארגון כמו חיזבאללה, שמבחינה מקצועית צבאית הוא מהפכה בעולם המלחמה, זה אבטיפוס של זיהוי המגבלות והפיכתן לסוג של יתרון: כך, בלי חיל אוויר, בלי צוללות - הם איום אסטרטגי על מדינת ישראל. איך עושים את זה? הגישה שלהם הוליסטית. הם מצליחים לשלב את תפיסת הפעלת האש שלהם בתוך מערכת הוליסטית, שבה יש גם התאמה מלאה למרקם הפוליטי שבתוכו הם מתפקדים בתוך לבנון, וגם הבנת משחק הלגיטימציה.

אפילו החמאס הפגין יכולת הסתגלות. במה שקרה אחרי מבצע 'עופרת יצוקה' בדו"ח גולדסטון (דו"ח מטעם האו"ם שמתח ביקורת על אופן הפעלת האש על-ידי צה"ל), הרעיון הוא מבחינתם לקחת את העליונות של צה"ל ולהביא אותה לאי רלוונטיות.

גם התנ"ך, בתיאור מלחמת ברק בן אבינעם נגד סיסרא בספר שופטים, מספק לנו דוגמת מופת לפתרון הוליסטי התסגלותי. בהתייבבות למלחמה מול סיסרא מזהה ברק בן אבינעם פער מבצעי: לסיסרא 900 רכב ברזל. לטיפול בבעיה במימד הטכני יש צורה מוכרת - מתוך הגדרת הפער יגדירו ב'אגף התכנון' יעד להצטיידות, יתכננו לוח זמנים לרכש, להצטיידות ולאומנים, ויעמידו את הכוח מוכן להתנגשות סימטרית: כוח צבאי עם רכב ברזל מול כוח צבאי עם רכב ברזל.

אבל, לדבורה הנביאה היה פתרון הסתגלותי: היא עוקפת לחלוטין את הצורך בהצטיידות ברכב ברזל ומורה לברק בן אבינעם לעלות עם כוחותיו להר תבור, לשם רכב הברזל של סיסרא אינו מגיע. היא ממתינה לעיתוי הנכון, עם רדת הגשם. אז היא מצווה על ברק לרדת מן ההר לקרב. בתנאי הבוץ, רכב הברזל של סיסרא מפסיק להיות רלוונטי.

- בדוגמה הזאת, האם ישראל משולה לכוח סיסרא כיום?

"במידה רבה זה נכון, ועתה יש להפוך את המצב על-פיו. אם אנחנו סיסרא, כי התחלנו לחשוב כמו סיסרא ואנחנו בוטחים ברכב ובעוצמה הפיזית ושוכחים שיש עוד משהו - אז אנחנו אבודים. אם אנחנו נראים כמו סיסרא אבל זה רק עניין של חשיבה הסתגלותית שהחליטה לאמץ, במקום מסוים, את היתרון שלנו - אז זה דבר אחר. מה שקרה לנו, ובעניין הזה אנחנו נראים כמו סיסרא, זה שהסתכלנו על תחומי העליונות שלנו והחלטנו למקסם אותם."

- איך יוצאים מהפוזיציה של סיסרא?

"כאשר נכנסנו לפוזיציה של סיסרא, הנחת המוצא הייתה נכונה. נכנסנו כי היינו מעטים ויש לנו טכנולוגיה גבוהה ונוער עם יתרון איכותי. לקחנו משהו שמתאים מאוד לא רק לעובדה שיש פתרונות יצירתיים, אלא גם לכך שיש לנו נוער שמאמץ את הרעיונות. במידה מסוימת התחלנו להאמין שהיתרון שלנו הוא בעיקר בחומר ובפיזיקה, ולכן מי שממשים את ברק בן אבינעם כיום הם המוסד, השב"כ והיחידות המיוחדות, שלהם יכולות בלתי נתפסות. אנחנו נראים כמו סיסרא אבל פיתחנו יכולות מדהימות, שעליהן לא כותבים. מעבר לכך, חשוב לזכור שגם הפיזיקה חשובה. בלעדיה, אי אפשר לנצח. גם דוד לא היה מנצח את גוליית פעמיים."

בכל, אבל יידע לעשות את העבודה כמו שצריך. אני רואה בחינוך למצוינות משהו שמוביל במידה רבה לגישה הטכנית. לכאורה, לכל דבר יש את המומחה שלו, ואם מתעוררת בעיה בתחום כלשהו - יפנו אותה אל המומחה הרלוונטי."

לדבריו, איש צבא מעולה אינו בהכרח הטייס המהולל המצטיין במשימותיו. "רמטכ"ל כמו גבי אשכנזי (פרש בפברואר 2011) היה מצוין", אומר מפקד המכללות. "מדוע? כי גבי היה 'כורה פחם'. בין היתר, גם אני תופס עצמי כ'כורה פחם'. אני טוען כי מי שלא נמצא במכרה - אינו יכול להבין את התמונה הכוללת, למרות שבהנהלה של מכרה הפחם, חשוב יותר לפעמים להבין מה השוק הגלובלי אומר בתחומים הרלוונטיים. התחום הצבאי בנוי כך, שמי שלא מבין במכרה, גם אם הוא מבין בשיווק בנקודה מסוימת, יוליכו אותו שולל, כי המבחן הוא במעבר בין ראייה של 'זום אין' ל-'זום אאוט'. אם אתה רואה כל הזמן 'זום אין' - אתה לא רואה 'זום אאוט'. ואם אתה כל הזמן 'זום אאוט' - אתה לא יודע איפה נקודת ההשתנות, ששם ה'זום אין' הוא הקובע."

גבי ידע את זה, כי הוא עבר הרבה תפקידים - קצין אג"ם פיקוד, רח"ט מבצעים, עוזר ראש אג"ם במטכ"ל, אלוף פיקוד צפון שעסק הרבה בתנאי העבודה. מבחינה זאת, כשאני מדבר על צורך בהסתכלות מסתגלת, הסתכלות יצירתית, זה לא אומר שאני מבטל את ההיבטים הטכניים. הרי בסוף, כשיש למישהו רעיון הסתגלותי, הוא חייב לתת לו מימוש דרך ההיבטים הטכניים.

צריך למצוא את האיזון בין כושר מימוש לכושר יצירה. כלומר, אם יש אדם עם כישרון יצירתי, אך הוא אינו מביא אותו לידי ביטוי, זה לא שווה כלום. וגם הפוך - אם יש כושר מימוש אדיר, אך בלי לבחון אם משימה מסוימת רלוונטית לצורת הפעולה הקיימת, אזי בסוף נכנסים עם הראש בקיר.

איך יוצרים את החיבור הנכון? לא יודע, אך אני יודע שיכולים לחסום אותו דרך התניות שמממשות תחומי מצוינות, כשאנשים רוצים להגיע לתחומי מצוינות ועושים הכול כדי להגיע אליה. למשל, להיות טייס טוב זה סוג של התכווננות לערוץ התפתחות, שבסופו אתה משקיע יותר ויותר בהישג שהתפוקה שלו הולכת ופוחתת. לעומת זאת, ההערכה שלי לקצינים קשורה בין היתר ליכולת ההסתגלות שלהם. המקצוע הצבאי ברמות הנמוכות מחייב מומחיות, ואילו ברמות הגבוהות הוא מחייב הוליסטיות."

החיזבאללה הסתגלותי

"במידה רבה לערבים יש בתרבות את היכולת להסתכל על המציאות בעין מסתגלת", אומר האלוף הכהן. "למשל, לנשיא מצרים, אנואר סאדאת, שחתם על הסכם שלום עם ישראל בשנת 1979, הייתה הסתכלות הסתגלותית מצוינת. הוא בא ואמר, 'הנה הדיאגנוזה שלנו - אנחנו לא יכולים להילחם עם הישראלים בסיני מכיוון שאנחנו מוגבלים בשני תחומים משמעותיים: האחד הוא העליונות האווירית והשני העליונות בתחום התמרון - אז הסתכלות טכנית אומרת, בואו נראה איך אנחנו משתפרים בשני המימדים האלה', אבל ההסתכלות ההסתגלותית הובילה אותו לכיוון אחר לגמרי."

"ארגון כמו חיזבאללה, שמבחינה מקצועית צבאית הוא מהפכה בעולם המלחמה, זה אבטיפוס של זיהוי המגבלות והפיכתן לסוג של יתרון: כך, בלי חיל אוויר, בלי צוללות - הם איום אסטרטגי על מדינת ישראל. איך עושים את זה? הגישה שלהם הוליסטית"

של מב"ל, שבו 42 חניכים - חמישה מהם זרים מצבאות העולם. חניכים אלה הצטרפו לכמעט אלף בוגרים, שהתאגדו מחדש בשנה האחרונה לעמותת בוגרי מב"ל.

- בתור מי שהיה אחראי על חינוך והוראה של הקצונה הבכירה בכל ההכשרות שיש ולא רק במב"ל, איך יישמת את התפיסה שמצוינות זו לא בהכרח המטרה?

"יישמתי את זה יום יום, אבל זו לא אמירה נכונה שמצוינות זה לא המטרה, כי אז זה נשמע שאנחנו מעודדים בינוניות וזה לא נכון". **- כאשר דיברת עם חניכי המכללה לביטחון לאומי בשבח "הבנדיטיות" לא חששת שדבריך יובנו שלא בצורה הנכונה?** "כמובן, אני לא מעודד פעילות פלילית, אבל בראייתי, צה"ל חיסל את הבנדיטיות, את ההליכה שלא בתלם. צה"ל נבנה על יסודות הצבא הבריטי, שעודד את המשמעת, ועל יסודות פלוגות המחץ (הפלמ"ח), שהיו כוח גרילה שקידש את האלתור - והוא צריך להישאר מזיגה של שניהם. באותה מידה, בראייתי, כאשר שואלים אותי אילו קצינים צריך לקדם, אז אני חושב שיש מקומות שכדאי שיביאו אליהם בעלי חשיבה חריפה ויש מקומות שבהם חשובה יד חזקה אוזחת רומח".

* מתפרסם במקביל בכתב העת לנושאי צבא וביטחון "ישראל דפנס"

האלוף גרשון הכהן נחשב לאורך הדרך ל"בנדיט" בזעיר אנפין, שאמירות שלו עוררו אי נחת גם בצמרת הגבוהה של צה"ל. הוא אחד משני הקצינים האחרונים במטה הכללי שכבר שירתו בצה"ל במלחמת יום הכיפורים לפני כ-38 שנים (השני הוא ראש אגף התקשוב, עמי שפרן. שני האלופים הוותיקים ביותר בצה"ל, שפרן והכהן, אמורים לפרוש מהשירות במהלך השנה הקרובה). הכהן התגייס במקור לנח"ל, אך עבר לשריון אחרי המלחמה, במסגרת מילוי השורות מחדש עקב האבידות הרבות שהיו לחיל. הוא אב לשני ילדים קטנים, בני 4 ו-6 ולילד בן 28 מנישואים קודמים, בוגר ישיבת "נתיב מאיר" של האליטא הדתית-לאומית. למרות שאינו חובש כיפה כיום, הוא מחשיב את עצמו דתי. סבו היה מראשוני המחנה הדתי-ציוני, איכר בן כפר חיטים, שלימים שיכנע את דוד בן גוריון להנהיג כללי כשרות בצה"ל (אך נמחק ממרבית ספרי ההיסטוריה הרשמיים של הרבנות הצבאית).

נא להכיר

הלגיטימיות של ישראל

- איך ישראל פועלת לפתרון בעיית חוסר הלגיטימיות שלה להפעיל מסת אש, שהתעוררה ביתר שאת אחרי מבצע "עופרת יצוקה" ברצועת עזה?

"אדוארד ליטוואק (הסופר והוגה הדעות הצבאי) ישב כאן במכללה לביטחון לאומי והסביר את הנושא תוך שימוש בחוק שימור האנרגיה וחוק שימור החומר. לטענתו, כמות הלגיטימיות סופית, והיא נמצאת או בצד הזה או באחר. הוא אמר לי שאנחנו תמיד מתחילים מלחמה כשהלגיטימיות בצד שלנו, אבל עקב הרצון להימנע מהרוגים משיקולים של ליגיטימיות פנימית, אנחנו מפעילים מסת אש חזקה שגורמת לנו לאבד את הלגיטימיות החיצונית.

"זה לא כל כך פשוט, אבל במידה רבה יש בדבריו מן האמת. אבל, חשוב לי להסביר כי אובדן לוחמים הוא לא רק אובדן של לגיטימיות פנימית, אלא גם פגיעה בעצם דימוי האפקטיביות המבצעית שלנו. אסור לנו להגיע לחיכוך עם אויב בנקודת התנגשות שבה איננו מציגים אפקטיביות מבצעית משכנעת. המשמעות של אפקטיביות כזו הינה הדרישה, שבמפגש בכוחות ברמה הטקטית אנו נצא עם תוצאה הממחישה כי ידנו על העליונה.

"צה"ל עוסק באופן שיטתי בבניית יכולת לגרום לכך שברגע של מלחמה, כבר בשעותיה הראשונות, הכוח הרב שיש לנו - לדוגמא ביכולות אש - יממש פעולה אפקטיבית. אפקטיביות בעניין הזה היא השאלה, מה באמת היכולת של כל חימוש להגיע למקום ראוי בעל תוצאות תקיפה משכנעת".

"אסור לנו להגיע לחיכוך עם אויב בנקודת התנגשות שבה איננו מציגים אפקטיביות מבצעית משכנעת. המשמעות של אפקטיביות כזו הינה הדרישה, שבמפגש בכוחות ברמה הטקטית אנו נצא עם תוצאה הממחישה כי ידנו על העליונה"

גנרל ההתנתקות

למרות שהוא חובש כיפה, האלוף גרשון הכהן מזהה עד היום עם ההתנתקות, שבה פיקד על כוחות צה"ל שפינו מתיישבים מן המחנה הדתי-לאומי בחבל קטיף שברצועת עזה לפני כשש שנים. "במלחמת ששת הימים ובהתנתקות יש משהו דומה", אומר אלוף הכהן "בשניהם התכוננו לעימות שיימשך חודש והוא נגמר בתוך ימים ספורים. אם היינו מתכננים את ההתנתקות לחמישה ימים וזה היה לוקח חודש, אז היו עושים ועדת חקירה למה יש פער בין תכנון וביצוע. בגלל שתכנון לחודש וזה לקח חמישה ימים - כולם מרוצים, אז לא שואלים שאלות.

באתי לרמטכ"ל בזמנו, רא"ל דן חלוץ, ואמרתי לו: 'אם אתה לא תנסה להבין מה קרה פה, אז משהו בסיסי שאתה יכול לקחת מפה לא תיקח ותיכשל בפעם הבאה'".

- במורשת קרב הפרטית שלך ההתנתקות היא פצע?

"אני מעדיף לא להיכנס לזה, זה סיפור לא נעים והדבר המעניין הוא, שמכל האנשים שהיו שותפים, בסוף העניין רשום על שמי יותר מאשר על אחרים, עד כדי כך שבהוויה של הנוער עוד חושבים שאני המצאתי את ההתנתקות".

בוגרים מחו"ל

הראיון עם אלוף גרשון הכהן נערך סמוך לסיום מחזור ל"ח (38)

היבטים תקציביים, חברתיים, מקצועיים ואישיים הוויכוח על גיל הפרישה בצבא ובאזרחות

נושא הפרישה עלה על סדר היום הציבורי זה מכבר - וביתר שאת עם העלאת גיל הפרישה במשק כולו, העלאת גיל הפרישה של נשים וכמובן העלאת גיל הפרישה של משרתי הקבע. "צוות" זימן רב-שיח בהשתתפות מובילי דעה בתחומים שונים, כדי שיציגו את עמדתם והשקפת עולמם בנושא

אפרים לפיד (מנחה): האם ההחלטה להעלות את גיל הפרישה מצה"ל היא נכונה, לאור העובדה שהפורשים יוצאים לגמלאות בגיל צעיר יחסית, ועוברים לקריירה שנייה?

יודקה שגב: לנושא שלושה היבטים - חברתי, כלכלי ותקציבי. הנחת העבודה היא שתוחלת החיים גדלה, ובעתיד נפגוש יותר ויותר אנשים בגילאים מבוגרים. בצה"ל נחתם לא מזמן הסכם שמעלה את גיל הפרישה בהדרגה מגיל 42 לגיל 45 ללוחמים ולתומכי לחימה ולכל האחרים - לגיל 50. אין ספק שסוגיית גיל הפרישה בצה"ל יוצרת עול גדול על תקציב הביטחון. לכן, אם דוחים את גילאי פרישה מצה"ל, הדבר מאפשר יותר כסף לפעילות השוטפת.

יש גם היבטים חברתיים: כיצד מסתכלת החברה הישראלית על פורשי צה"ל בגילאים צעירים? במהלך השירות וגם לאחריו נתקלתי בתגובות רבות - חלקן אף נזעמות - של אנשים שמציגים את השאלה הלא פשוטה: מדוע איש בגיל 42, כשתוחלת החיים היום מתקרבת לגיל 80, צריך לצאת לפנסיה ולהיות ממומן על-ידי המדינה כמעט תקופה זהה לזו ששירת ובעיקר לממן את אלה שאינם חיילים קרביים?

אני מוכרח לומר שגם לי קשה לתת לכך תשובה... למה צריך, למשל, להוציא פרקליט צבאי או רב צבאי בגיל 45 לפרישה ולגייס צעירים במקומם? בן ה-45 הוא בוגר יותר, בעל ניסיון רב יותר, ואין סיבה שלא ישירת בתפקידו לפחות עוד 15 או 20 שנה. כך גם בתחום הלוגיסטיקה, משאבי אנוש, חשבונאות, דובר צה"ל - בכל אלה ועוד אין שום סיבה שצה"ל לא יציע העלאה בגיל הפרישה בצורה דרסטית.

לגבי הלוחמים, אני חושב שהסיכום שנתקבל כרגע הוא סיכום מאזן. יש להגדיר יעדים רב-שנתיים, כי קצין צעיר שמתגייס היום, לא רוצה לשמוע שבעוד חמש שנים ישנו לו את גיל הפרישה. חייבים ללכת על תהליך רב שנתי ולקבע את הכל בחקיקה.

אפרים לפיד: ברוך לוי, כגמלאי צה"ל אין אנחנו מסתכלים על שינוי מועד הפרישה?

ורד סויד, מנכ"לית הרשות לקידום מעמד האשה במשרד ראש הממשלה; **ברוך לוי,** יו"ר "צוות" ארגון גמלאי צה"ל; **יודקה שגב** (אלוף), ראש אכ"א ומנכ"ל התאחדות התעשיינים לשעבר; **עמירה דותן** (תא"ל), קצינת ח"ן ראשית וחברת כנסת לשעבר; פרופ' **אמנון כספי**, בית הספר למינהל עסקים, אוניברסיטת בר אילן, מתמחה בתעסוקת גמלאים. מנחה - **אפרים לפיד** (תא"ל), יו"ר ועדת ההסברה וקשרי ציבור של "צוות".

ברוך לוי: בארגון גמלאי צה"ל, ככל שגיל הפרישה יעלה כך יוקל לנו בכל מה שנוגע לחיפוש תעסוקה לפורשים. זהו כיום אחד העיסוקים המרכזיים שלנו. ככלל, קשה מאוד למצוא תעסוקה לבוגרי שירות הקבע בצה"ל. העלאת גיל הפרישה תביא לכך, שאיש הקבע ימצא בשירות את מלוא הידע, הניסיון וההשכלה שרכש, וכאשר ייצא לגמלאות כבר יהיה מבוסס כלכלית ולא יצטרך לחפש קריירה נוספת.

עמירה דותן: כמי שחוותה בצורה מעמיקה גם את המערכת הצבאית וגם את המערכת האזרחית, אני יכולה להגיד שבנושא קריירה, ולא משנה איפה, המפתח במקרים רבים נמצא אצל האדם עצמו - לא כל שכן אם את אישה. אני כבר בקריירה השביעית שלי, ולדעתי השאלה האם יש מקום לקריירה שנייה, שלישית או רביעית אינה רלוונטית. כאשר אדם רוצה להמשיך להיות פעיל - זו התובנה שלו וזה תלוי בו.

בניית קריירה היא תהליך מתמשך של קבלת החלטות אישיות, תוך שקלול של כל המתרחש במערכת בה אתה נמצא. כשיש בידך המידע, כשכל הנתונים ידועים לך - קבלת ההחלטות יכולה להיות מסודרת. כשיש שינויים פתאומיים, כשיש תחיקה חדשה, כשאין לך את המידע שאתה צריך כדי לקבל את ההחלטה - סביר להניח שזה ישתקף בקריירה שתעשה.

לשמחתי, ההחלטה הייתה בידי. יכולתי להחליט כאשר הנתונים היו לפני, וידעתי מה נכון לי לעשות בגיל המסוים שבו הייתי. השאלה שאנו צריכים להעלות היא לא האם לאפשר קריירה שנייה, אלא מה היא תרבות העבודה במדינה הזו. חשוב גם איך אנחנו ב"צוות", כארגון חזק ובוגר, תורמים לתהליך קבלת ההחלטות במדינה.

אפרים לפיד: בתור חברת כנסת בעבר, את ודאי מודעת לכך שכל מה שאמרת קשור ונתון לחקיקה.

עמירה דותן: מטבע הדברים כחברת כנסת ראיתי לנגד עיניי את הנושא המגדרי, מטבע הדברים, ולא מדובר רק בנשים אלא גם באנשים בעלי מוגבלויות, במיעוטים, ובקבוצות נוספות שהזקוקים בדרך כלל לא מופנים אליהן. עשיתי את זה בדרך של חקיקה. החוק הוא בסדר גמור - הבעיה היא באכיפה. איך אנחנו הופכים את החוק היפה שניסחנו למציאות שקיימת בתרבות היומיומית שלנו. יש פה הרבה מאוד חוקים שאף אחד לא בודק את אכיפתם, או את הישימות שלהם.

יודקה שגב: במהלך השירות וגם לאחריו נתקלתי בתגובות רבות - חלקן אף נזעמות - של אנשים שמציגים את השאלה הלא פשוטה, מדוע איש בגיל 42, כשתוחלת החיים היום מתקרבת לגיל 80, צריך לצאת לפנסיה ולהיות ממומן על-ידי המדינה כמעט תקופה זהה לזו ששירת?

מימין: עמירה דותן (תא"ל), יודקה שגב (אלוף), ורד סויד, ברוך לוי, פרופ' אמנון כספי, אפרים לפיד

עמירה דותן: אם אנחנו רוצים להיות רלוונטיים - ניקח גם את הדגל הזה ונצרך אליו אנשים שחושבים אחרת. כאלה ששוברים מוסכמות, אנשים שרואים תהליכים. צריך ליזום דיון אינטליגנטי, "בועט", כזה שיחזיר לנו את הכובע של המפקדים שמסתכלים קדימה

עמירה דותן: אנחנו שואפים כל הזמן להתקדם, לעשות קריירה, וקיים גם הצורך לפרנס, לקיים את הבית, לאפשר לילדים שלנו ללמוד, לעזור להם להגיע לבית משלהם. כשלווקחים מאיתנו את האפשרות הזו לעזור לילדים שלנו - זה סימן שמשהו לא בסדר, לא בהיבט האישי, אלא בהיבט הכללי של סדר העדיפויות ותהליך קבלת ההחלטות של המדינה כולה.

יודקה שגב: המדינה והרשויות המקומיות משוועות לכוח אדם ניהולי איכותי. צה"ל מייצר אנשים כאלה - לא ראיתי בית חרושת טוב ממנו ליצור אנשים עם כוחות ניהוליים מעולים, בהשוואה למה שאני מכיר ורואה בשוק.

אין ספק שצריכה להיות מערכת - גם בתוך הצבא וגם בתוך "צוות" - שתכין את בעלי הכישורים להתמודד עם אתגרי השוק מחוץ לצה"ל.

ברוך לוי: רוב הפורשים אחרי 25 שנים יוצאים לפחות עם תואר ראשון. כבר היום אני רואה יותר הבנה, למשל, במשרד החינוך, לתועלת שיכולים פורשי צה"ל להביא למערכת החינוך שלנו. אנחנו מסבים קבוצות הולכות וגדלות של בוגרי שירות הקבע לתפקידי ניהול והוראה בבתי-ספר. אני רואה חיוב רב בפתיחת שירות המדינה בפני גמלאי צה"ל.

אפרים לפיד: בהקשר הזה, קיימת הסוגיה של הקופה הציבורית. בדיונים שאנחנו מקיימים עכשיו עם האוצר נשמעת פתיחות, אולי רבה יותר מבעבר, לפתרון הבעיה הזו.

ברוך לוי: זה נושא אנכרוניסטי שלא היה לו כל ביסוס הגיוני. מה העונש הזה - היית בצבא ולכן אתה צריך לשלם הרבה מאוד מתוך הפנסיה עבור המשך שירות הציבור בתפקידים במסגרות האזרחיות? במסגרת המאבק המרכזי שלנו על הפגיעה בגמלה, אנו נאבקים גם לביטול המחסום הזה - קופה ציבורית - והגענו ללא מעט הבנות עם משרד האוצר.

אפרים לפיד: מה אתם מציעים למדינת ישראל שתעשה, כתפיסת עולם, בנושא גיל הפרישה?

אמנון כספי: לבטל את החוק לחלוטין, לתת לאנשים לעבוד כל זמן שהם רוצים, להבין שהזמנים השתנו ושמידת האחריות המוטלת על הפרט היום

אפרים לפיד: ורד, מה עמדתך בסוגיית הקריירה השנייה?

ורד סויד: ראשית, אני מאחלת לכל אשה וגבר את האפשרות לעבור הסבות של קריירה ולהשיג מימוש עצמי וצמיחה אישית. אני חושבת שהיתרון של המערכת שאתם באים ממנה, טמון בביטחון הקיומי שהיא מעניקה לאנשיה. אני לא בטוחה אם זה נכון לגבי נגדים ובעלי דרגות נמוכות.

לאור זאת, אני מברכת על הכנות האישיות ועל הנכונות לבחון את העלאת גיל הפרישה בתוך המסגרת הצה"לית.

אני רוצה להתחבר לנושא החוק שעמירה דותן העלתה. הייתי חברה בוועדת ניסן שדנה בנושא גיל הפרישה. בשלב הראשון, בחנתי מה יהיו ההשלכות על נשים. כאידיאל, אני הראשונה שחפצה בשוויון בין המינים. אבל, כשבדקתי את נתוני התעסוקה, מצאתי שבגילאי 61 ומעלה 49% מהנשים אינן מועסקות, לא תמיד מבחירה.

אתם כארגון "צוות" המתמודד עם הניסיון למצוא עבודה לפורשים - מכירים היטב את המצוקה הגילאית. כשהייתי ראש עיריית נתניה מצאתי יום אחד מודעה בעיתון שדרושות סיעות לגנות עד גיל 35. רתחתי. הסבירו לי שזה הנוהג. אמרתי שאלצהיימר מתחיל בגיל קצת יותר מבוגר... ואז התחילו להעלות בפני כל מיני שיקולי עלות תועלת ודברים לא רלוונטיים.

כשאנחנו בוחנים את שירות המדינה - רק 9% עובדים חדשים נקלטים בגילאי 45+. כנ"ל בהרבה מאוד שירותים.

אפליה על רקע גיל קיימת כמובן גם כלפי גברים, אבל אצל נשים ישנו גם נושא המראה החיצוני. נשים העובדות במכירות, למשל, ימצאו את עצמן מחוץ למערכת כשהן מגיעות לגיל מבוגר יותר, 55 לדוגמה. המעסיק, בתהליך התייעלות שהוא עושה, יביא באופן טבעי נשים צעירות יותר לתפקיד. מציאות שבה כל כך הרבה נשים לא מועסקות בגילאים בוגרים מדאיגה אותי, כי הן יצטרכו לחכות שנים כדי לקבל את קצבת הזקנה, כשהן נותרות ללא מקור פרנסה.

צריך לנקוט צעדים אקטיביים למניעת פיטורי נשים בשל גילן. צריך להיות מנגנון שבוחן, האם הפיטורים הם עניינים, אמיתיים, או שנבעו משיקולים של עלות הוותק למערכת, מראה וכו'. וצריך, כמובן, רגולטור שיבדוק את הנושא לעומק.

מעבר לכך, לדעתי צריך ממש לתת תמריצים כספיים למעסיקים - כמו שהיו בעת שעודדו קליטת חרדים במקומות עבודה - להעסיק אוכלוסייה בגיל הבוגר. אני מאמינה ומשוכנעת, שהאוכלוסייה הזו תורמת באופן אפקטיבי. לא לחינם נטבע במקורות המושג "זקני העם".

אמנון כספי: את גיל הפרישה צריך לבטל לחלוטין ויש לעסוק רבות בהסברה בנושא זה. הזעקה הגדולה שלי היא זעקתם של אנשים שהגיעו לגיל 67, הון אנושי - מקצועיים, נאמנים, מסורים, מקושרים - שאנחנו אומרים להם "לכו מכאן". מבחינה כלכלית זה אובדן אדיר

או בהסכמים. בבריטניה, אגב, גיל הפרישה הוא הגבוה ביותר - 68 - וחל על גברים ונשים. השנייה, אני בא מהתעשייה, ואני אומר לך, אמנון כספי, שביום שתתקבל החלטה שאין גיל פרישה - התעשייה תפטר בין 20% ל-25% מהעובדים. היום, מה שמונע מתעשיינים לפטר עובדים בגילאים מבוגרים הוא החוק.

אמנון כספי: מדינות ה-OECD, עם כל הכבוד הראוי - זה טוב שיש לנו Benchmark - מי אמר שהן צודקות? הרי לא היה גיל פרישה במדינת ישראל, הפרישה נעשתה בעקבות הסכמי עבודה ובעקבות הסכמי פנסיה.

ורד סויד: כשאין לאדם ביטחון תעסוקתי - ולא יהיה מנגנון שמאפשר לו קבלת גמלה או פנסיה - אנחנו זורקים אותו למציאות של חוסר אחריות וסולידריות חברתית.

אני חושבת שצריכים להיות מנגנוני הגנה, שעדיין יאפשרו בחירה. התהליכים של העלאת הגיל מתרחשים באופן מדורג. לכן צריך לעשות זאת יחד עם צעדים נוספים. למשל,

חינוך המעסיקים להכיר ביתרונות העובדים המבוגרים אינו מספיק. צריך תמריצים שיעודדו אותם להבין מה הרווח התעסוקתי שלהם, כי תעשיין מסתכל בסופו של דבר על מאזן כלכלי.

עמירה דותן: אנחנו חיים במציאות בה עוד ארוכה הדרך לשוויון.

יודקה שגב: הייתי מצפה שדיונים על גיל הפרישה - שהוא רב-משמעות - יהיו יותר מקצועיים ושבישיח הזה ישתתפו גם גורמים מאקדמיה וממסקטורים השונים. לצערי הרב, בדיונים הרבים בהם השתתפתי, נטלים חלק אנשים שמקבלים החלטות מטעמים פוליטיים - ואלו אינן בהכרח החלטות מקצועיות.

עמירה דותן: ואולי "צוות" צריך לקבל על עצמו תפקיד נוסף. הרי אנחנו תרמנו ויכולים לתרום, אנחנו אנשי עשייה. אולי אנחנו צריכים להיות יותר אקטיביים ולקחת אחריות על הדיון הציבורי בנושא הפרישה. אנחנו, כבוגרים של מערכת מאוד מסודרת כמו צה"ל, יכולים לתרום הרבה בכל מקום שאנחנו נמצאים בו - לתהליך של קריאת המפה, איסוף נתונים, הבנת תמונת המצב ורק אחר-כך הצעת תוכנית לפעולה או העלאת החלטות להצבעה. התהליכים האלה שמגיעים מהצבא היו עוזרים מאוד אם היו מתקיימים גם בתחומים אחרים במשק ובחברה.

אם אנחנו רוצים להיות רלוונטיים - בואו ניקח גם את הדגל הזה, ונצרף אליו אנשים שחושבים אחרת, ששוברים מוסכמות, אנשים שרואים תהליכים. צריך ליזום דיון אינטליגנטי, "בועט", כזה שיחזיר לנו את הכובע של המפקדים שמסתכלים קדימה.

ראובן שגיב, אל"ם, שריור, נטל חלק במפגש בנסיבות אדמיניסטרטיביות. מעניין היה לשמוע את נקודת מבטו.

ראובן שגיב: בעוד עשרה ימים אהיה בן 70. אני מודיע לכם שאני לא יודע איך אנשים בני 70 מרגישים, כי אני מרגיש בדיוק כמו שהרגשתי בגיל 50. וכמו אז, גם עכשיו אני רוצה להימצא במעגל העבודה. היום לא רוצים אותי. שלחתי המון מיילים עם קורות חיים, קיבלתי אולי שניים-שלושה טלפונים, שגם הם - אחרי שהבינו בן כמה אני (כי השתדלתי לא לפרט ב-CV את הגיל) - אמרו: נחזור אליך...

גדולה פי מאה ממה שהייתה בעבר. מי שמסתכל על משבר הקיבוצים רואה את זה בצורה הבוטה ביותר, ולגבי הפנסיונרים - בצורה המעליבה ביותר, חסרת אנושיות וחסרת מוסריות. תפיסת העולם של הקיבוץ הייתה אחריות וסולידריות לכל אורך הדרך - והיא השתנתה. איך אמר מישו? הממזרים שינו את החוקים ולא שמנו לב לכך...

על מה מבוססות קרנות הפנסיה ההסתדרותיות שנסגרו? על כך שדור אחר דור יכסה את הגרעון וזו הייתה אשליה. למה הם פשטו את הרגל מבחינה אקטוארית? מכיוון שתוחלת החיים עלתה והיא ממשיכה לעלות.

עמירה דותן: מדברים על תוחלת החיים שעלתה ואני רוצה להגיד שלא רק תוחלת החיים עלתה, גם מציאות החיים השתנתה ואיכות החיים היא אחרת לגמרי ממה שהיכרו, למשל, ההורים שלנו. בהתחשב בכך, יכול כל אדם להחליט אם מה שמוסיף לו לאיכות החיים זה לעבוד, לעשות קריירה, להתנדב, להיות פעיל. זו זכותו להמשיך לחיות באותה איכות חיים שהוא מכיר ושבעצם הוא בנה לעצמו בעמל של שנים.

אמנון כספי: כאמור, אני חושב שאת גיל הפרישה צריך לבטל לחלוטין, ויש לעסוק רבות בהסברה בנושא זה. הזעקה הגדולה שלי היא זעקתם של אנשים שהגיעו לגיל 67, הון אנושי - מקצועיים, נאמנים, מסורים, מקושרים - שאנחנו אומרים להם לכו מכאן. מבחינה כלכלית זה אובדן אדיר.

אפרים לפיד: מה זה אומר לגבי הצעירים שכל הזמן רוצים לראות את עצמם מתקדמים?

אמנון כספי: כשהתחילו לדבר על הכנסת נשים לשוק העבודה, איזה מקומות עבודה הם תפסו? כשמדברים על חרדים, אתה לא מוטרד שמחר

ורד סויד: כשאין לאדם ביטחון תעסוקתי - ולא יהיה מנגנון שמאפשר לו קבלת גמלה או פנסיה - אנחנו זורקים אותו למציאות של חוסר אחריות וסולידריות חברתית. צריכים להיות מנגנוני הגנה, שעדיין יאפשרו בחירה

יכנסו 50 אלף חרדים למעגל העבודה ויתפסו את מקומם של החילוניים? מה שקורה בצה"ל הוא יתרון עצום: כאשר הרמטכ"ל זז, המון אנשים בעקבותיו מתקדמים בדרגה. זה לא קורה בשום ארגון אזרחי אחר.

אבל, הארגונים האזרחיים הבינו את העניין והציעו פתרון: יש קידום קלאסי, במעלה הסולם, ויש גם קידום אופקי. החשיבה בארגונים משתנה ויש הבנה שלא כולם רוצים להיות מנהלים, בדיוק כמו שלא כולם רוצים ללכת לקורס קצינים, גם אם הם אנשים מוכשרים...

עמירה דותן: בהקשר של אנשים מוכשרים, אני חושבת שאחת הבעיות שהצבא ידע להתמודד איתה, היא להשאיר את האנשים הטובים בתוכו לתקופה של עד גיל 45 או 50.

צריך לזכור שהחיים האזרחיים, לפחות היום, הם הרבה יותר "סקסיים" מבחינת המקצועות החדשים - מחשבים, מינהל עסקים, חשבונאות, פסיכולוגיה ועוד. צה"ל ידע להתמודד עם הפיתויים מחוץ למערכת, אבל ככל שיחלוף הזמן, כך המשימה של השארת אנשים טובים, ודווקא במקצועות לא קרביים בתוך הצבא - תהיה קשה יותר.

יודקה שגב: אני רוצה לשאול את אמנון כספי שתי שאלות. הראשונה - איך אתה מסביר שבכל מדינות ה-OECD יש גיל פרישה הקבוע בחקיקה

ברוך לוי: בארגון גמלאי צה"ל, ככל שגיל הפרישה יעלה, כך יוקל לנו בכל מה שנוגע לחיפוש תעסוקה לפורשים. זהו כיום אחד העיסוקים המרכזיים שלנו. קשה מאוד למצוא תעסוקה לבוגרי שירות הקבע בצה"ל

יעקב (ג'קי) אבן (אלוף), בסיום 60 שנות שירות ציבורי:

"הייתה לי זכות גדולה לשרת את המדינה"

לג'קי אבן חשובה מאוד העשייה למען המדינה - בשירות הצבאי ולאחר מכן בשירות הציבורי. היכן שאחרים רואים ג'וב או אפילו קריירה - הוא רואה ייעוד, שליחות, אחריות ומחויבות אישית ■ לדבריו, תפקיד חשוב יש לאנשי "צוות" בהנחלת מורשת העשייה למען המדינה לדורות הבאים

מאת: דוד גרין

"לא חונכתי לעשות קריירה על חשבון המדינה - אלא לעשות למען המדינה. בכל עת, בכל מקום ובכל שלב של חיי פעלתי מתוך מודעות עמוקה, תחושת שליחות ואמת פנימית. אין הבדל מבחינתי אם אתה עושה זאת בביטחון או בשירות הציבורי. אני רואה באנשי הצבא - האנשים שקשרו גורלם בביטחון ישראל - ממשיכי הדרך של בני דורי. הם צריכים למצוא בעצמם את הכוחות, לא להפסיק את השירות בתום השירות ועם הצטרפותם ל'צוות'. עליהם מוטלת החובה להמשיך בשירות הציבורי ולהעמיד את המדינה בראש סדר העדיפויות. זה המסר שלי וזאת הסיבה שבחרתי להתראיין דווקא לעיתון 'צוות' - כי בין חברים נמצאים אלה שעליהם אני מדבר". כך אומר **יעקב (ג'קי) אבן** (אלוף), המסיים בימים אלה 17 שנים כמנכ"ל החברה הכלכלית לפיתוח חולון.

אבני דרך צבאיות

יעקב (ג'קי) אבן, יליד ישראל (1933). נולד וגדל בעמק הירדן (נהריים ודגניה, חיפה), נשוי לאסתר ואב לארבעה. ב-1951 התגייס לצה"ל. את מרבית שירותו עשה בחיל השריון.

במבצע קדש פיקד על פלוגת שריון בקרב על רצועת עזה וקיבל צל"ש אלוף פיקוד הדרום (1956).

בשנים 1965-1966 הקים את גדוד הפטונים (מגח) הראשון של צה"ל ופיקד עליו (גדוד 79 בחטיבה 7).

ב-1967 ובמלחמת ששת הימים פיקד על חטיבת השריון 520, אשר פרצה את מעברי המיתלה והג'די וכבשה את שטחי סיני מסואץ ועד ראס סודר. בתקופת מלחמת ההתשה פיקד על חטיבה 7, אשר ביצעה פעולות מבצעיות בסיני, בגבול ירדן ובגבול לבנון (1969-1971).

בשנים 1971-1973 פיקד על בית הספר לשריון ופיתח מודלים ואמצעי הדרכה בלוחמת השריון בקרב המשולב.

במלחמת יום הכיפורים שימש סגנו של האלוף אריאל שרון באוגדת הצליחה 143 והיה מפקד ראש גשר הצליחה. לאחר המלחמה קיבל את הפיקוד על האוגדה (1974-1976).

בשנים 1976-1977 שימש סגן מפקד פיקוד דרום.

בשנים 1980-1983 שימש מפקד המכללה לביטחון לאומי ופיתח מודלים ללימודים אסטרטגיים.

- אתה מטיל את האחריות הזו על אנשי צבא, מדוע?

"הייתי שמח שהאחריות הזו הייתה עוברת כחוט השני בכל שכבות הציבור. אבל אני יודע היטב,

כי אלה שקשרו גורלם בצבא - ובעיקר הלוחמים (המג"דים, המח"טים, מפקדי האוגדות) - עשו זאת לא בגלל ש'תפסו ג'וב', אלא מתוך הכרה ביכולתם לתרום לביטחון המדינה, לחנך ולעצב דורות של פקודים שילכו אחריהם, ולשמש מודל לחיקוי לאהבת המולדת. זו מנהיגות אמיתית שסוחפת אחריה ציבור שלם. אלה האנשים שיודעים לעבוד ברמת הצוות, לא ברמת השררה, שהפגינו דוגמה אישית, הפעילו מערכות גדולות וצברו ניסיון רב. אלה האנשים שחייבים להמשיך בשירות הציבורי - להמשיך את מה שעשו בצבא".

- רבים רואים בשירות הציבורי דווקא מקום טוב "לעשות קריירה"...

"מי שרואה בשירות הציבורי מקום לג'ובים ולקריירה, לא יעשה את מלאכתו נאמנה. גם אני כקונסול כללי בחוף המערבי של ארה"ב, או כמנכ"ל משרד התחבורה, זכיתי ליופי של ג'וב - אבל האדם עושה את התפקיד ולא התפקיד עושה את האדם. כאשר אתה רואה בתפקידך שירות לציבור ולא לעצמך, אתה לא מודד את ההצלחה האישית שלך אלא את התוצאה. לשמחתי, באמות מידה אלו - זכיתי לשרת את הציבור".

אנשי צבא רבים הלכו לפוליטיקה. אולי זה המקום לשנות ולהשפיע?

"חלקם, אשר הכרתי באופן אישי, ואשר לחמתי איתם כתף אל כתף, אכן ניסו לעשות זאת.

אני מעריך, כי הם פנו לפוליטיקה כי חשבו ששם יוכלו להפגין מנהיגות - כזו שהובילה אותם בצבא בכלל ובשדה הקרב בפרט. לא כולם הצליחו. למרות שהיו לי אינספור הצעות להיכנס לפוליטיקה, העדפתי תמיד למצות את יכולתי במקום בו אני יכול לתרום באופן ממש. נטלתי על עצמי את תפקיד מנכ"ל החברה הכלכלית לפיתוח חולון לפני 17 שנים, כי ידעתי שלפעילות שלי תהיה השפעה ישירה על האזור - על איכות חיו, על פרנסתו ועל רווחתו".

יש לך דואי קשר לדור שלך...

"גדלתי בבית ציוני, שהשירות למען המדינה נחשב בו לכבוד גדול. גדלתי עם האחריות לשרת את המולדת. כנער, עוד טרם גויסתי, נטלתי חלק במלחמת העצמאות. במבצע קדש שימשתי מפקד פלוגה ונפצעתי. במלחמת ששת הימים שירתי כסגן מפקד חטיבת טנקים 520 ובמהלך הקרבות מונית למפקד החטיבה שהתקדמה במהירות לתעלת סואץ. הייתי מפקד חטיבה 7 במלחמת ההתשה, ובעיקר סגנו של אריק באוגדה 143 בצליחת התעלה. נפצעתי שלוש פעמים במהלך השירות שלי".

לאחר השחרור הוצע לך תפקיד הקונסול הכללי בחוף המערבי בארה"ב. זה תפקיד שרצית בו?

"החלטתי לקבל את תפקיד הקונסול הכללי, היות שהרגשתי מקצועית וערכית שאני כשיר לתפקיד זה. הבסיס המקצועי לך נבע מהיכרותי את ארה"ב, כתוצאה מלימודי שם ומהמגעים השוטפים שהיו לי עם המכללות האמריקניות לביטחון ועם גופים יהודיים שנשלחתי להרצות לפנייהם לעתים קרובות החל בשנת 1968.

כשמשא ארנס הציע לי את התפקיד, ברור היה לי שאם אקבל אותו, זה לא יהיה כדי לנוח בג'וב מרופד אחרי כל כך הרבה שנות שירות, וגם לא כדי לתפור חליפות וללכת לקוקטיילים. התייעצתי עם יצחק רבין ז"ל והוא אמר לי: 'חשוב שיהיה שם איש כמוך'.

באולימפיאדה ב-1984 בלוס אנג'לס. הייתי שותף לכל מה שנעשה שם בתחום הביטחון וסייעתי ככל שיכולתי, כי זיכרון מינכן '72 עוד היה טרי.

סייעתי בדיונים בנושא הטרור, שהיה אז על סדר היום בעקבות מלחמת לבנון הראשונה ופעולות הטרור נגד האמריקנים בביירות, וכמובן, עסקתי בהסברה. אין לי ספק שעצם היותי אלוף בצה"ל הוסיפה לאמינות, שהיא כה חשובה בעיני האמריקנים. הם הרגישו חופשיים לשתף אותי בנושאים ביטחוניים רגישים ומבחינתי - האמינות הוסיפה לשכנע אותם בצדקת דרכנו".

כששבת לארץ מונית לתפקיד מנכ"ל משרד התחבורה - מקום שהיה "תחנת רכבת" לשרים רבים, מה שלא איפשר לקדם תוכניות ארוכות טווח, שכל כך נדרשות למשק התחבורה הישראלי.

"אסור להסתכל על התגמול, כי אם זה יהיה פרמטר בשיקולים - לא תבצע את התפקיד כהלכה. התגמול בשירות הציבורי הוא אפסי יחסית למה שחברות עסקיות מוכנות לשלם למנהלים ויחסית למה שאתה עושה, תורם וחוסך"

בתמונות: פרויקטים בעיר חולון

"בדיוק מפני שזו הייתה התדמית - ובמידה רבה גם המציאות - לקחתי על עצמי את התפקיד ובחרתי, נוסף על יתר תפקידי המנכ"ל, להתמקד בנושא הקריטי של חיי אדם, בתוכנית ארוכת טווח. בניתי מודל ברמה אסטרטגית למלחמה בתאונות דרכים בכל כבישי הארץ - תשתיות, גרירת רכב ישן, תחבורה ציבורית, מחלפים, גשרים וכו'. התוכנית יצאה לדרך בתקופתי ויושמה שנים לאחר שעזבתי את התפקיד. למרות העלייה החדה במספר כלי הרכב על הכבישים, הרי בהשוואה למספר תאונות הדרכים יש הישגים רבים".

בתקופתך במשרד יצאו לדרך כמה פרויקטים גדולים נוספים - נתב"ג 2000, כביש 6 ועוד.

"פרויקטים אלה הם פרי החלטות ממשלת ישראל, להן שותפים רבים. חלק מהם עדיין נמצאים בהקמה. אני מאוד גאה בפרויקט נתב"ג 2000 שהפך את נמל התעופה בן גוריון לאחד הטובים - למרות העיכובים בעת הקמתו. ליוויתי מקרוב את הפרויקט כיו"ר רשות שדות התעופה.

כביש 6 הפך להצלחה והוא גורם משפיע ביותר על התנועה צפונה ודרומה ותורם לכלכלת המדינה. אוסיף לך גם את הפרויקט מנהרות הכרמל שיצא לדרך בתקופתי ונפתח רק לאחרונה, את הפרטת אל על, בה שימשתי גם כיו"ר צוות ההפרטה, הפרטת צים ועוד".

לא צריך להיות מומחה בכל אחד מהפרויקטים האלה?

"לא. צריך לקחת את כל התכונות שרכשנו בצבא ושירתו אותנו בתחום החשוב ביותר - ביטחון המדינה - וליישם אותן במערכות השירות הציבורי: לימוד מקצועי, עבודת צוות - שבלעדיה שום מנכ"ל לא יכול

"במלחמת יום הכיפורים ניצחה החברה הישראלית.

חברה עם ערכים וכבוד, שהבינה שלא יתכן שתפסיד

במלחמה. חברה ציונית, פטריוטית, בה אנשי הצבא עמדו

במבחן הדבקות במטרה, המנהיגות והידע הצבאי. כל

אלה איפשרו - למרות עוצמת האש והמלחמה האכזרית

שטרם הייתה כדוגמתה - לנצח במלחמה זאת"

ליישם את תוכניותיו; מנהיגות - לסחוף אחריו את אלה שיעשו את העבודה בפועל בשטח; עבודת מטה מסודרת; קביעת יעדים ומדדי הצלחה; תהליך הפקת לקחים; מחויבות אישית, התמדה, תעוזה - ומעל הכל מחויבות אישית ופעילות לטובת המדינה. מילים אלו אינן בגדר סיסמאות".

על תגמול לא דיברת.

"אסור להסתכל על התגמול, כי אם זה יהיה פרמטר בשיקולים - לא תבצע את התפקיד כהלכה. התגמול בשירות הציבורי הוא אפסי יחסית למה שחברות עסקיות מוכנות לשלם למנהלים ויחסית למה שאתה עושה, תורם וחוסך. דוגמא: בעת ששימשתי יו"ר חברת הפחם הלאומית, התמקדתי בגיוון מקורות האספקה כדי להזיל אותם וכדי שהציבור ישלם פחות עבור החשמל שהוא צורך. זה שירות אמיתי לציבור, שאין תגמול אישי בצידו זולת תחושת הסיפוק בהצלחת עשייתך".

עשית תפקידים "גדולים" ואחריהם לקחת על עצמך תפקיד "קטן", מנכ"ל החברה הכלכלית לפיתוח חולון.

"לכאורה - קטן. למעשה - תפקיד בו אתה יכול להשפיע באופן ישיר על איכות חיו של האזור. הייתי ראשון בתפקיד, דרשתי וקיבלתי גיבוי מלא של ראש העיר - וכך יכולתי לבצע את התפקיד כהלכה ולחולל שינוי. אני מאמין, שהפרויקטים המרכזיים שהקימה החברה הכלכלית

עבודת "צוות"

"אני יודע שרבים מאנשי 'צוות' עוסקים בהתנדבות למען החברה. אני חושב שניתן היה לנצל את איכויות האנשים הללו למשימות לאומיות גדולות יותר. טוב עושה ארגון 'צוות' הנלחם להגנת הגמלאים בדרגות הנמוכות, אשר גמלתם נשחקה ושכרם מהנמוכים במשק. יש להמשיך לפעול בנמרצות מול הממשלה ובעיקר מול האוצר להשגת היעד".

שאפשרו לי לפתח את העיר חולון. שותפים לעבודתי היו צוותי עבודה מעולים, מנהלי פרויקטים, בעלי מקצוע בכל תחומי הבנייה ובעיקר אדריכלים מצוינים, וכמובן - צוות עובדי החברה הכלכלית לפיתוח חולון".

- ועכשיו, עם פרישתך, קשה להניח שתישאר יותר מדי זמן בבית...
"אשמח להתנדב לתפקידים ציבוריים, בעיקר בנושאים הקשורים ברווחתם של חיילים משוחררים, בהם אני רואה את התשתית החזקה של החברה הישראלית. וכמובן, אקדיש יותר זמן למשפחתי ולנכדיי שגם הם מצפים לכך. יש לי גם תחביבים שונים, החל בצילום וכלה בקריאת ספרים שנערמו על המדף".

"האדם עושה את התפקיד ולא התפקיד עושה את האדם. כאשר אתה רואה בתפקידך שירות לציבור ולא לעצמך, אתה מודד רק את התוצאה. לשמחתי, באמות מידה אלו - זכיתי לשרת את הציבור"

לפיתוח חולון שינו מאוד את פני העיר, את המרקם החברתי, התרבותי והתעסוקתי. אמנה בקיצור כמה מהם:

פרויקט 'בנה דירתך' של ממשלת ישראל - נועד לפתור מצוקת דיור למשפחות זכאיות משרד השיכון בעיר חולון. הפרויקט בוצע בתל גיבורים ובקרית מיכה ותרם רבות לרווחת התושבים בשכונות אלה. חבל שממשלות ישראל הזניחו פרויקטים כדוגמת זה בבואן לפתור את מצוקת הדיור הקשה.

הקמת בניין הביטוח הלאומי ומנהל הרווחה של עיריית חולון - מבנה ייעודי לטיפול באוכלוסייה נזקקת, אשר הוקם בהתאם לתפיסה אדריכלית מתקדמת. הפרויקט מבטא תפיסה חדשה של מתן שירות לאזרח.

המדיטק - מרכז התרבות החדש של חולון. פרויקט בעל ערך תרבותי וחברתי ממדרגה ראשונה, שהעלה את קרנה של העיר חולון ברמה הארצית ותרם רבות לשינוי תדמיתה.

אני נהנה מדי יום לראות את רבבות הילדים והמבוגרים המבקרים במרחב תרבות זה.

מוזיאון העיצוב - פרויקט מורכב ומסובך ביותר שהייתה לי זכות גדולה לבצעו. המוזיאון העלה את קרנה של העיר חולון ברמה הבינלאומית. הכסף הציבורי היה מבחינתי כסף קדוש. כל שימוש בו - מאגורה ועד מאות מיליוני שקלים - חייב להיות מוצדק. אני משוכנע שאכן עשיתי את תפקידי נכון ובאחריות מלאה.

ראיתי לעצמי חובה גם לדאוג למימון. הפרויקט אשר יהווה עוגן כלכלי לחולון הולך ומוקם בימים אלה - מתחם עזריאלי באזור התעשייה בחולון.

כל הפרויקטים בוצעו בהנהגתם של ראש העיר, מוטי ששון, הנהלת העיר - מנכ"לית העירייה, דירקטוריון החברה הכלכלית ומועצת העיר,

"הצליחה שלי"

במלחמת יום הכיפורים ניצחה החברה הישראלית. חברה עם ערכים וכבוד, שהבינה שלא יתכן שתפסיד את המלחמה. חברה ציונית, פטריוטית, בה אנשי הצבא עמדו במבחן הדבקות במטרה, המנהיגות והידע הצבאי. כל אלה איפשרו - למרות עוצמת האש והמלחמה האכזרית שטרם הייתה כדוגמתה, כוחות האויב הרבים שעמדו מולנו והאבדות הכבדות - לנצח במלחמה זאת. ההבנה שחייבים להעביר את המלחמה אל מעבר לתעלה - לא כדי להתגונן יותר טוב אלא כדי לגרום לקיצורה ולנצח - הינה הישג אדיר בהיסטוריה של המלחמות.

מבצע הצליחה נערך בפיקודו של האלוף אריאל שרון, שבעיני היה המצביא של מערכה זו. שותפים לו כל לוחמי ומפקדי אוגדה 143. לי הייתה זכות גדולה להיות סגן במערכה זו ובתפקיד זה פיקדתי על ראש הגשר לצליחה.

מבצע הצליחה החל בליל ה-16-15 באוקטובר, בקרבות עזים ביותר, שאיפשרו את בניין ראש הגשר לצליחת כוחות

צה"ל. בקרבות אלה, השתתפו כל יחידות האוגדה, כשחטיבת שריון 14 בפיקוד אמנון רשף פורצת את המתחם המצרי, חטיבת צנחנים 247 בפיקודו של דני מט צולחת את התעלה, חטיבת שריון 421 בפיקודו של חיים ארז צולחת את התעלה

ומשמידה כוחות נ"מ מצרים וחטיבת שריון 600 בפיקוד טוביה ריב משתתפת בקרבות בתפקידים שונים. ליל ה-18-17 באוקטובר נחרט בגופם ובליבם של מי שהיו בראש הגשר של הצליחה. כסגן מפקד אוגדה 143, הרגשתי שגורל המלחמה מוטל על כתפי. אם לא תבוצע המשימה - העברת אוגדות השריון 162, 143 ו-252 לגדה המערבית של התעלה - המערכה תיכשל.

הקמת ראש הגשר הייתה תחת אש תופת, שכל מי שהיה שם לא ישכח לעולם. בעיקר היו תחת אש זו חטיבת הצנחנים בפיקודו של דני מט, גדודי הנדסה של הגישור, גדודי נ"מ, צוללנים וכוחות רפואה. זה היה הלילה הארוך ביותר בחיי. הפעולה הסתיימה בליל ה-22 באוקטובר. העברנו טנק אחרי טנק, כשכל אזור הצליחה מוכה באש תופת. אם דבקות במשימה היא ערך עליון - צליחת התעלה אכן המחשיה ערך עליון זה, אשר שינה את פני המלחמה והביא לנצחון. אני כואב את הנופלים הרבים בכלל ושל אוגדה 143 בפרט, ושולח ברכת החלמה לפצועים. קורבנם לא היה לשווא.

שמואל ינאי ז"ל 1921-2011

שמואל ינאי ("סאמק") נולד בפולין, כשמואל פוזנסקי. הוא עלה לארץ לבדו, בשנת 1935. בשנת 1937 התגייס לשורות ההגנה ושימש כמפקד עמדת שמירה בכפר חסידים וארבע שנים מאוחר יותר הצטרף לפלמ"ח. הוא סיים קורס מפקדי כיתות ומונה למפקד מחלקה ברמת יוחנן. ב-1944 עבר קורס מפקדי סירות של הפלי"ם, ממנו המשיך לקורס חובלים וב-1945 השתתף בהורדתם לחוף שדות-ים של מעפילי האוניה "דלין" - הראשונה שהגיעה מאירופה ועליה

ניצולי שואה.

שמואל עסק במשימות רבות בתחום זה, ואף פיקח יחד עם שליחי המוסד לעליה ב' על הכנתן בפיראוס של אניות המעפילים "חביבה רייק" וה"רפי" לקראת הפלטתן. ב-29 ביוני ב"שבת השחורה", הוא נעצר ונכלא על-ידי הבריטים במחנה המעצר בעתלית. אולם, הוא לא חדל מפעילותו. כך, למשל, נשלח לקפריסין לסייע בפעולות חבלה ימית באניות הגירוש הבריטיות העוגנות בקפריסין. הוא נתפס על-ידי הבריטים ונדון לחמישה חודשי מאסר, אותם ריצה בקפריסין ובחיפה. עם שחרורו מהכלא הבריטי בסוף קיץ 1947 מונה למפקד הפלי"ם. באותה עת עסקה יחידה זו באופן אינטנסיבי ביותר בארגון והובלת

אניות מעפילים מאירופה. במרץ 1948 הוקם "השירות הימי", על בסיס הפלי"ם, וינאי התמנה לקצין המבצעים שלו. במהלך מלחמת העצמאות שימש כמפקד "השייטת הגדולה" של "השירות הימי". במשך שירותו הצבאי מונה שמואל למפקד שייטת המשחתות (מש"ט 1) ובמהלך מבצע סיני, ב-31 באוקטובר 1956, פיקד על לכידת המשחתת המצרית איברהים אל אוול, ששופצה וצורפה לשייטת המשחתות. שמואל ינאי סיים את שירותו בחיל הים כסגן מפקד חיל הים וראש מספן ים, בדרגת אלוף משנה. לאחר פרישתו מהשירות הצבאי היה שמואל ינאי בין תשעת מייסדי ארגון "צוות" ובין השנים 1963-1965 שימש כיו"ר הארגון. בשנות ה-60 עבד כעוזרו של ראש עיריית תל אביב, יהושע רבינוביץ'. בין היתר עסק בתכנון ופיתוח שכונות בעיר כגון שיכון למד, רמת אביב ג', מנשיה, והיה אחראי על המכרז להקמת גשר הירקון. בשנים 2000-2008 שימש כיושב ראש מוזיאון מחנה המעצר בעתלית (ראה עמ' 57).

הוא עסק רבות בשימור מורשת הפלמ"ח והפלי"ם והנצחת פעילות ההעפלה לארץ ישראל. בין היתר הקים את הוצאת "הספינות שבדרך" והוציא לאור יחד עם יוסף אלמוג וקרן הפלי"ם את הספר "השערים פתוחים - אסופת זכרונות העפלה 1945-1948". בשנת 2003 יזם את הקמת אתר "גן ההעפלה", בקצהו המערבי של רחוב בוגרשוב בתל אביב. ב-2006 הוציא לאור את הספר "מול השער הנעול - האודיסיאה של מעפילי כנס ישראל", שכתבה תהילה עופר ואייר שמואל כץ - שניהם הגיעו לארץ כמעפילים. ב-2009 קיבל את פרס יוסי הראל, על פעילותו להנצחת ההעפלה.

שמואל אלבק ז"ל 1928-2011

שמואל (שמוליק) אלבק (אל"ם), יו"ר "צוות" בין השנים 1978-1979, נפטר לאחר מאבק קשה במחלה ממארת. שמוליק נולד בברלין ב-1928 ועלה לארץ עם משפחתו בגיל חמש. תרומתו של אלבק למדינה החלה בהצטרפות לשורות ההגנה ונמשכה בשירות צבאי ארוך, מגוון ומשמעותי. שמוליק לחם בכל המלחמות ובכל החזיתות. בין תפקידיו: מג"ד בגולני, קצין אג"מ פיקוד צפון, סגן מושל ירושלים, סגן מפקד אוגדה במלחמת יום הכיפורים בתעלה ועוד. במלחמת לבנון פיקד על

יחידת מילואים.

לאחר שהשתחרר מצה"ל, מונה למנהל מחוז המרכז במשרד השיכון, וקיבל על עצמו את האחריות על פינוי ימית ב-1979. בהמשך פעל שמוליק בתחום העסקי, עד יציאתו לגמלאות בפעם השנייה. שמואל אלבק ורעייתו גלילה התגוררו ברמת השרון כ-50 שנה ובשנת 2002 קיבל שמוליק את תואר יקיר העיר על תרומה לקהילה, התנדבות במסגרות שונות ועזרה בקליטת עלייה. לפני כארבע שנים בחרו השניים לעבור לדיור מוגן, אף הוא ברמת השרון. כתושב רמת השרון, פעל שמוליק גם במסגרת סניף "צוות" המקומי.

יו"ר הסניף הנוכחי, אורי ילוז, מספר כי סייע רבות גם במסגרת פרויקט "שיח לוחמים" במסגרתו התראיין ואף סיפר מאורעות מעברו הצבאי במלחמות ישראל לתלמידים. כמו כן, קישר בין סניף "צוות" לבין גמלאי צה"ל לוחמי תש"ח נוספים, שהשתתפו אף הם בפרויקט. בעמוד העדות שלו בספר "כך נלחמנו" אשר הוציא סניף רמת השרון בעקבות הפרויקט, סיפר שמוליק: "במלחמת העצמאות המטרה היתה לשמור על היישוב בארץ ישראל ולהקים מדינה יהודית ריבונית, ועל זה כולם היו מוכנים להקריב את חייהם...". הפעילות במסגרת "צוות" היתה עבורו הזדמנות לסייע לגמלאי צה"ל במיגוון דרכים - בהתמודדות עם היציאה לשוק העבודה האזרחי, ואף בעיתות קושי, מחסור וחולי. הוא שמח על ההזדמנות שניתנה לו לעזור לאלה שעשו, כמותו, שירות חשוב למדינה במסגרת צה"ל. "כמו רבים מאנשי 'צוות' גם הוא היה אדם שחושב ודואג לאחרים. אני מאמינה שזו הסיבה שבגללה השתלב ומצא עצמו כה פעיל בשורות הארגון", אומרת גלילה. "המעורבות שלו הייתה ממש טבע שני. כשהגענו לדיור המוגן מיד התנדב גם כאן לוועד הדיירים ופעל למענם. אחד מהשכנים נהג לומר כי דיירים רבים מגיעים לשמוליק כמו שדתיים מגיעים לרב. הם היו מוצאים אוזן קשבת ולרוב גם מענה לכל שאלה או בעיה שהציגו בפניו".

"אם אני רוצה לתאר את הוויתר אבא, ראשית היית חייל", ספד לו בנו שוני בהלוויה, והוסיף: "חייל במלוא מובנה של המילה. לא רק חייל עם מדים ונעליים גבוהות ונשק, ואפילו לא רק חייל עם דרגות - אלא חייל בצבא הסבלנות והסובלנות. חייל אשר מקבל על עצמו כל משימה באנושיות, בחוכמה, בהגינות ובהשלמה - ומבצע אותה ללא היסוס".

אשר ברקר (סא"ל), בן 100, הוותיק שבחברי הארגון: פעם חייל - תמיד חייל

גם בגיל 100 אשר ברקר הוא עדיין חייל - בנשמתו, בהווייתו, בזיכרונותיו. האיש שהיה גפיר ושמר על היישוב היהודי, לוחם בצבא הבריטי במלחמת העולם השנייה, איש ההגנה וקצין בצה"ל - רואה בשירות הצבאי ערך עליון ומדבר על חשיבות המפקד כמחנך ■ שיחה עם הוותיק בחברי "צוות"

מאת: אביתר גורן

המספרים יכולים לספר טוב יותר את סיפורו של **אשר ברקר** (סא"ל). השנה הוא חוגג אירוע שלא רבים זוכים לו - יום הולדת 100 - כשהוא צלול ובבריאות טובה. בנוסף, הוא מצוין 45 שנים להיותו איש "צוות" - החבר הוותיק ביותר בארגון. וגם - 40 שנים הוא בגמלאות - לאחר שפרש מקריירה שנייה בגיל 61 - שנים אותן הוא מילא בעשייה רבה למען הקהילה, בעיקר בנושא קליטת עלייה.

כששואלים אותו מי זה אשר ברקר? הוא עונה במילה אחת: "חייל". מאחוריה מסתתרות שנות שירות ארוכות כגפיר - איש משטרת היישובים העבריים שהוקמה בחסות השלטון הבריטי להגנת היישוב היהודי; כרס"ר ולוחם בצבא הבריטי - ובכלל זה בקרבות בצפון אפריקה ואיטליה במלחמת העולם השנייה; כחבר ארגון "ההגנה"; כקצין בצה"ל מיום הקמתו.

מכל שנות השירות הארוכות הללו, גאוותו היא בשירות הצבאי בצה"ל. "כל יהודי צריך לזכור מה קרה לעם שלנו לפני שהייתה לנו המדינה", הוא אומר. "אני עליתי לארץ לפני המלחמה, ב-1936. המשפחה שלי נשארה שם. אף אחד לא נותר. במדינה שלנו עם צבא שלנו - זה לא יקרה שוב. צריך לשמור על הצבא, על השירות למדינה. צה"ל צריך להיות כמו שהיה בשנים הראשונות - צבא מחנך. הגיעה אז לארץ עלייה גדולה, צעירים שלא ידעו מה זה מדינה ולמה חשוב לשמור עליה. אני זוכר כיצד כל המפקדים, לא רק אני, היינו יושבים שעות עם החיילים ומדברים. הרגשתי שאני המורה והמחנך שלהם - לערכים, לאהבת הארץ, לעבודה ולחשיבות השירות בצבא. זה צריך להיות גם היום - מפקד ומחנך ולא רק מפקד".

כשגויס לצה"ל ב-1948 ("לגמרי במקרה"), בן 38, היה כבר אחד הקשישים. ניסיונו הצבאי בצבא הבריטי עמד לזכותו, והוא מונה לקצין רכב בחטיבה 7. "קצינים לא החזיקו שם מעמד", הוא נזכר. "אני לא הרגשתי שיש בעיה. ישבנו בעכו ואספנו ציוד, 20 זחל"מים שקנינו באמריקה, חלקי חילוף שהשגנו... ככה התחלנו. אחר כך העבירו את החטיבה לג'וליס. גם אני עברתי איתה, למרות שהשארתי בטבעון אישה וילד. לא חשבתי שיש בעיה. פעם בשבועיים הייתי יוצא - ולא היו לי או למשפחה תלונות. תראה", הוא אומר בחיוך, "בפולניה, יהודי פתח חנות רק ליד הבית שלו. פה, זו ישראל, כולה שלנו, אז גם ג'וליס היה הבית שלי...".

לאחר השירות בחטיבה הועבר אשר לפקד על הסדנא הגדולה בצפון שהיתה ממוקמת בבת גלים. קצין הרכב הפך לקצין טכנאים, שאחר כך הפך לקצין חימוש ולמפקד מערך הסדנאות של פיקוד צפון, בדרגת רס"ן. "האמת, לא היה לי הרבה מושג בנושאים טכניים, ובטח לא בנושאי חימוש. אבל היו עוזרים, קצינים שהבינו בנושא, ואני הייתי צריך לדאוג שהכל יעבוד כמו שצריך. בעצם הקמנו את הצבא טלאי על טלאי. כל פעם שהעסק גדל, פיצלו והקימו יחידה שתעסוק בתחום מסוים".

לאחר מכן היה קצין חימוש פיקוד צפון ותפקידו האחרון בצה"ל, ממנו השתחרר בגיל 54 כסא"ל, היה מפקד בסיס אחסנה 658. מעניין לציון, כי מבין 24 קציני חימוש של הפיקוד, שישה מהם גרו בטבעון. אחד מהם, גדי בתר (אל"ם), הוא חברו הקרוב, וסייע מאוד בהכנת כתבה זו. "קריירה שנייה" עשה אשר כמנהל הסדנא הצפונית של סולל בונה בצומת

קריית אתא, והוא רתם את ניסיונו הצבאי לניהול והבטחת תקינות הציוד הטכני של החברה - טרקטורים, באגרים, מנופים, משאיות וכו'. אחרי שלוש שנים עבר לעבוד בסוכנות היהודית, ומונה למנהל מרכז הקליטה בגבעת המורה (עפולה) בעת העלייה הרוסית הגדולה של תחילת שנות ה-70. כשיצא לגמלאות באופן מוחלט, החליט להקדיש את זמנו להתנדבות למען עולים חדשים ממדינות ברית המועצות לשעבר. "ידעתי רוסית, יידיש, פולנית, אנגלית ועברית. הכרתי את הנושא מהעבודה בסוכנות והיה לי קל לתקשר ולסייע לעולים החדשים. ואני גאה שהייתה לי הזכות לתרום לנושא החשוב הזה".

- אשר, איך אתה מסתדר מבחינה כלכלית כאשר הפנסיה שלך היא רק של 17 שנים בשירות בצה"ל?

"קודם כל, כל מה שהרווחתי תמיד הספיק לי ולמשפחתי לחיות בכבוד. לא

"מה הסוד שלי לאריכות ימים? שני דברים: הראשון - איזהו עשיר השמח בחלקו. תמיד היה לי מספיק ותמיד הייתי מרוצה מחיי. הדבר השני - עבודה. זה היסוד לכל. זה ערך עליון. כל חיי עבדתי - עד היום"

מים וחשמל. הגעתי למקום שלי, למדינה שלי, עם הצבא שלי. אני יושב בבית שלי ורואה סביבי את עמק יזרעאל, את הרי נצרת, את עמק זבולון, את הכרמל, את היישובים - והלב מתרחב.

הגשמי את מה שסבא שלי חלם עליו. באתי ממשפחה ציונית. כשהרצל הקים את בנק אוצר התיישבות היהודים (לימים בנק לאומי) - סבא קנה בחמש ליש"ט מניות. אמנם לא הפכתי לבעלים של הבנק, אבל זה מראה כמה חשובה הייתה עבורנו כבר אז ארץ ישראל. היינו ארבעה אחים: אחד עורך דין, שני רופא, שלישי אקדמאי ואני הלכתי לחטוב עצים ולשאוב מים... הם לא זכו למה שאני זכיתי - כולם נספו בשואה.

הדבר השני החשוב - עבודה. זה היסוד לכל. זה ערך עליון. כל חיי עבדתי. כשהגעתי לארץ הלכתי לקיבוץ ועבדתי איפה שהיה צריך - בשדה, ברפת, בגריה, בשמירה. אחר כך בנוטרות, בצבא הבריטי ובצה"ל, בסולל בונה ובסוכנות היהודית - וכל הזמן במקביל עבדתי בבית שלי, בקרקע. עד היום אני יוצא כל בוקר עם טוריה או את חפירה ועובד קצת בחצר. ברוך השם יש לי שני דונם, אז תמיד יש מה לעשות..."

מה אתה מאחל לעצמך?

"להיות בריא עד הסוף. יש עוד הרבה עבודה בגינה..."
אם יש משהו שאשר מצר עלי, הוא שאינו יכול עוד ללבוש את המדים שהוא כל כך גאה בהם. "בצבא הבריטי רס"ר וקצין גם אחרי שהשתחרר, יכולים ללבוש את המדים ולענוד את העיטורים. כאן זה לא ככה, וחבל. אצלנו מורידים את המדים אחרי השירות, וזה כאילו הסרת מעליך פרק חיים שהוא חלק ממך וממשיך ללוות אותך. הייתי באמת רוצה שזה יהיה אחרת. הייתי מאוד שמח ללבוש מדים גם היום".

הלכנו לבתי קפה, לא יצאנו לבלות, כולם חיו אז חיים צנועים. הפנסיה שלי בסדר והיא כוללת גם ותק בטחוני מהשירות בצבא הבריטי, ככה שגם אם הסכום לא בשמים - אפשר לחיות בכבוד".

אשר גאה בבנו פלטיאל, שהיה איש חיל האוויר, נווט, והשתחרר בדרגת רס"ן, ובנכדו שהיה קצין בחיל הים. "כשראיתי את הנכד שלי במדים לבנים מאוד התרגשתי", הוא אומר. "הוא ממשיך את הדרך שלי".

אתה החבר הכי ותיק ב"צוות" - מה זה "צוות" בשבילך?

"זה ארגון חשוב שממשיך לחברים שלו את השירות הצבאי - זוכר אותם, מכיר אותם, עוזר להם. לשמחתי, אני לא נזקקתי לסיוע, אבל אני יודע שהארגון נמצא שם כשצריך אותו. זה ארגון מוסרי עם ערכים שחשובים לו ולחברים עבורם הוא פועל".

יש לך עדיין חברים מתקופת הצבא?

אשר מחייך ומפנה מבט לגדי: "גדי בשבילי הוא לא רק חבר אמיתי, הוא בן. הוא תמיד נמצא, תמיד מוכן לעזור, תמיד בא לבקר, תמיד שומר על קשר. מזל שלי שהוא שכן שלי. אין אנשים כמו גדי. אני גם קורא לו 'גדי מגן דוד' כי בכל בעיה - בטלויזיה, בבר, בחשמל - מתקשרים לגדי והוא תכף בא לעזור. יש לי עוד חבר טוב, גם הוא היה קצין חימוש פיקודי, משה שגב (אל"ם). במשך שנים רבות הייתי בקשר עם הפיקוד ועם קציני החימוש. היו לוקחים אותי למפגשים של קצינים ותיקים. היום קצת פחות".

מה הסוד שלך לאריכות ימים?

"שני דברים: הראשון - איזהו עשיר? השמח בחלקו. תמיד עבדתי ותמיד הייתי מרוצה מחיי. לא היו לי פנטזיות, לא היו לי שאיפות - מה שהיה קיבלתי בשמחה. הסתפקתי במה שיש לי. באתי לארץ מפולין, ממקום שלא היו בו

יום הניצחון על גרמניה הנאצית ביד ושם

בתאריך 11.5.2011 התקיים בהר הזיכרון באתר יד ושם, ליד אנדרטת הלוחמים והפרטיזנים היהודים, טקס ממלכתי לציון יום הניצחון של בנות הברית על גרמניה הנאצית. בטקס נשאו דברים אהוד ברק, שר הביטחון, סופה לנדבר, השרה לקליטת העלייה ואבנר שלו, יו"ר הנהלת יד ושם. בין משתתפי הטקס היו נציגי הבריגדה היהודית ומתנדבי היישוב היהודי בארץ לכוחות המזוינים של בריטניה, נציגי ארגוני לוחמים יהודים בצבא ברית המועצות, נציגי ארגוני פרטיזנים, לוחמי המחנות והגטאות, נציגי ארגון נכי המלחמה בנאצים ונספחים צבאיים של צבאות בנות הברית במלחמת העולם השנייה.

לקראת תום הטקס הונחו זרים למרגלות האנדרטה. את זר ארגון "צוות" הניחו הרב יוסף וסרמן, יו"ר מחוז ירושלים, ומרדכי (מקסי) אביגד, יו"ר ועדת קש"ח.

הרב יוסף וסרמן ויו"ר מחוז ירושלים ומרדכי (מקסי) אביגד יו"ר ועדת קש"ח מניחים את זר "צוות"

מאת: מרדכי (מקסי) אביגד, יו"ר ועדת קש"ח

"צוות" עולמי

אנדרטת זיכרון בקיבוץ לחיילים האוקראינים שנפלו במלחמת אפגניסטן במסגרת צבא ברית המועצות. משמאל לימין: אברהם ינאי, מקסי אביגד, אל"ם הסלברג, יו"ר ארגון הוטרנים של דנמרק

נציג "צוות" בכנס פדרציית הוטרנים העולמית

בימים 25-29 במאי 2011 התקיים בקייב, אוקראינה, הכנס האזורי ה-22 של מדינות אירופה החברות בפדרציית הוטרנים העולמית SCEA/WVF. בכנס השתתפו 82 נציגי ארגוני וטרנים. הכנס עסק במעקב אחר יישום החלטות הכנס הקודם; ניתוח והפקת לקחים מפעילות המדינות חברות SCEA, בהתבסס על דו"חות פעילות; קידום המשך פעילות קבוצת העבודה בנושא בריאות ורווחה של ה-WVF; הפיכת ארגון ה-WVF לאקטיבי בקידום פעילויות שלום וביטחון בין חברותיו, בסיסמא "ידידות חוצה גבולות" - Friendship Across the Borders.

את ארבעת ארגוני הוטרנים בישראל החברים ב-SCEA/WVF ייצגו בכנס אברהם ינאי מארגון נכי צה"ל ומרדכי (מקסי) אביגד יו"ר ועדת קש"ח של "צוות".

הקרב שבו הכל השתבש

במבצע קדש כבש צה"ל את סיני ובמקביל פעלו הבריטים והצרפתים נגד מצרים (מבצע מוסקטר)

חגי גרי (סא"ל) היה קצין צעיר בגדוד 51 של חטיבת גולני כשפרצה המערכה בסיני. 50 שנה אחרי הקרב שפרץ את הדרך לרפיח הוא משחזר את ההכנות, ההתחלה המבטיחה ותושיית המפקדים שהצילה את המצב. במאמר המתפרסם במלואו באתר "צוות" www.tzevet.org.il כתב גרי בין השאר:

הגדוד היה מצויד בציווד קשר מסוג מק-300 (ברמת הפלוגה) ומק-536 (ברמת המחלקה), אם כי היה זה בדיוק בעידן ההחלפה לציווד חדיש יותר מסוג מק-10 ומק-6. קיבלתי את הציווד החדש בשטח הכינוס עם הסבר חטוף כיצד להפעילו. העברתי קורס מזורז להפעלת הציווד החדש למפקדים ולקשרים והמשכנו להמתין. המשימה שהוטלה על שתי חטיבות צה"ל שפעלו בגזרה זו במסגרת אוגדה 77 בפיקודו של חיים לסקוב (חטיבת מילואים משוריינת 27 בפיקוד חיים בר-לב וחטיבת "גולני" בפיקוד בנימין גיבלי), הייתה למגר את האויב במתחם רפיח בלילה אחד, בהסתערות חזיתית של רגלים ושריון. המשימה נודעה לחטיבות לראשונה

ב-28 באוקטובר '56. זאת הייתה אחת המשימות העיקריות במבצע קדש. ריכוז הכוחות הגדול ביותר של הצבא המצרי בסיני היה מרוכז ברצועת החוף הצרה בין עזה לאל-עריש. בליל ההתקפה, ב-31 באוקטובר, נכנסו הפלסים לשטח, בדקו שנית את הפרצות בשדות המוקשים וסימנו אותן בסרט סימון לבן. בשעה 22:30 חצינו את הגבול בזחל"מ המג"ד ובשלב זה הכל התנהל לפני התוכנית. בשעה 23:00 הודלקו הזרקורים המצריים והאירו את השדרה של הגדוד, אך המצרים טרם פתחו באש עלינו, אם כי הגדודים האחרים פעלו תחת אש מצרית. קרוב לחצות הגענו לשדה המוקשים הראשון. נשטפנו באור יום של הזרקורים המצריים, והחלה הפגזה ארטילרית. אך לא היה אפשר להמשיך בתנועה. השדרה כולה הייתה נתונה תחת אש ארטילרית כבדה. הלוחמים קפצו מהמשאיות והתחפרו. רוב הכוח לא נפגע. השדרה נבלמה. זחל"מ המג"ד היה סמוך מאוד לכלי הרכב שנפגעו. ספגנו גלי הדף והמג"ד נחבט בראשו. דברים רבים מדי נשתבשו לאחר שהכל התנהל כשורה. גם הקשר השתבש... המק-191 לחטיבה חדל לפעול. עם מק-10 לא הצלחתי להשיג קשר לחטיבה. התעודדתי לשמע קולה המרגיע של אלחוטנית הסמח"ט, שבאמצעותה יצרתי קשר למח"ט. כעת היה ברור למג"ד מדוע נשתבשה התוכנית. המאפיין העיקרי של הקרב הזה הוא ששום דבר לא פעל לפי התוכנית. כמעט כל התוכניות השתבשו במהלך הקרב, אולם, על אף הכל בוצעו כל המשימות בשלמות ובמהירות בזכות הדבקות במשימה, היוזמה והתושייה של המפקדים בכל הרמות.

צילומים: לע"מ

צילום: אברהם ורד (לע"מ)

מבצע קדש - 1956

29 באוקטובר - הוצנח גדוד צנחנים בפתח המזרחי של מעבר המיתלה; חטיבת חי"ר מוצנח 202 כבשה את כונתילה ואת ראס אל נקב.

30-31 באוקטובר - גדודי הצנחנים שנעו באמצעות שריון וזחל"מים חברו אל גדוד הצנחנים המוצנח. צה"ל כיתר את הכוחות המצריים באום-כתף ואבו עגילה ופתח את הדרך לתעלה בציר הצפוני שלה. הצנחנים חדרו אל המיתלה ובקרב שהתפתח (קרב המיתלה) ספגו אבדות קשות מול כוח מצרי גדול.

1 בנובמבר - בריטניה וצרפת מצטרפות למלחמה ומשתקות את חיל האוויר של מצרים.

2 בנובמבר - הפיקוד המצרי הורה על נסיגה מסיני. חיל הים וחיל האוויר לכדו את המשחתת "איברהים אל אוואל" שתקפה את חיפה; צה"ל נעצר 16 ק"מ מהתעלה, על-פי

דרישת הבריטים והצרפתים. 2-3 בנובמבר - כוחות צה"ל כבשו את רצועת עזה. במקביל נעה חטיבת המילואים הממונעת (חטיבה 9) מראס אל-נקב לעבר שארם א-שייח. גדוד נח"ל מוצנח 88, בפיקוד מוטה גור, הוצנח בא-טור שבדרום-מערב חצי האי סיני ויחד עם גדוד 890 הגיעו הצנחנים בדרך המערבית אל שארם א-שייח. חיל הים השתלט על האיים טיראן וסנפיר.

צרפת ובריטניה פינו את כוחותיהן עד סוף שנת 1956. במרס 1957, בעקבות הלחץ של שתי המעצמות, פונו חצי האי ועזה. ישראל הודיעה שכל סגירה של מצרי טיראן תהווה עילה למלחמה נוספת. ארצות הברית התחייבה לדאוג להבטחת חופש המעבר של ישראל במצרי טיראן. כוח חירום בינלאומי של האו"ם הוצב בצד המצרי של הגבול עם ישראל ובשארם א-שייח. במלחמה זו נפלו 171 חיילי צה"ל, מאות נפצעו וארבעה נפלו בשבי.

פעילות שוקקת למען חברים בכל הגילאים

מספרם הרב והרכבם המגוון של חברי הסניף ממלאים את ידיה של אילנה חדר - ממלאת מקום יו"ר הסניף - עבודה בשפע. יחד עם צוות הסניף ומתנדביו, שוקדים בסניף הדרומי על ארגון טיולים, מסיבות ומפגשים, דואגים לחלשים ולנזקקים, מקשיבים למבוגרים ולבודדים ועושים הכל כדי לעמוד בשאיפה אחת: שהחבר יקבל את מה שמגיע לו מהארגון שנועד לפעול למענו

אילנה חדר

"אני מקווה שבבחירות הקרובות יהיו מועמדים לתפקיד יו"ר הסניף", אומרת בחיוך **אילנה חדר** המשמשת מ"מ היו"ר מזה כשנה. "יהיה לי אז קל יותר להתלבט עם עצמי ולהחליט האם אציע את מועמדותי". ועד הבחירות עסוקה אילנה מדי יום בניהול ענייני הסניף הדרומי - והם רבים ומגוונים.

סניף באר שבע הוא גדול בכל קנה מידה. רשומים בו 1,603 חברים, שממוצע הגיל שלהם צעיר יחסית. זו הסיבה, כנראה, שאחוז החברים הפעילים הוא גדול, וקורה לא פעם שאזלו הכרטיסים לאירוע, מופע או טיול. ממוצע הגיל הזה מכתוב, לדברי אילנה, את אופי הפעילות. "למשל, הטיולים שלנו הם לא טיולים נינוחים של 'בטן גב'. לפני כחודש, לדוגמה, יצאנו לטיול בן חודש לברזיל וארגנטינה. הגיל הממוצע היה 55-50 והמשתתפים 'חרשו' כל מקום וכל אתר, בלו"ז צפוף ועם מעט מאוד מנוחה. פשוט רצו להספיק יותר. כך היה גם בטיול לסין, שגם בו השתתפו בעיקר חברים צעירים יחסית. גם בטיולים בארץ הפעילות רבה. בין אם אנחנו יוצאים לצפון ובין אם לדרום - חברים רבים מצטרפים. בטיול האחרון לצפון מילאנו שלושה אוטובוסים...", היא אומרת. אבל, בסניף באר שבע יש גם לא מעט "מבוגרים" - 100 חברים בני 75 ומעלה, הזוכים לטיפול פרטני של לב פרץ. תשומת לב מיוחדת מוענקת גם ל-71 אלמנות הסניף. "ואם תוסיף לכך גם את 79 הבדואים, אשר להם צרכים קצת שונים מאשר לנו, תוכל להבין את מורכבות הסניף ואת העבודה הנדרשת ממני ומהמתנדבים. לבדואים, אגב, אנו מתכננים בקרוב ארוחת ערב חגיגית לציון סיום צום הרמדאן".

■ ■ ■

אילנה חדר השתחררה בשנת 2005 לאחר 30 שנות שירות בצה"ל. תפקידה האחרון היה נגדת משאבי אנוש וקצינת ת"ש קבע של עוצבת קשר, פיקוד דרום. בעלה הרצל, גם הוא גמלאי צה"ל, השתחרר ב-2001, לאחר ששימש בתפקיד מפקד מחנה גדוד הנדסה. רוב חבריהם אף הם חברי "צוות" ומטבע הדברים "חבר מביא חבר" והסניף גדוש בפעילות. לזכותה של אילנה עומדים לא רק הרצון והנכונות לעשות למען החברים, אלא גם הידע שרכשה לאחר השחרור, עת למדה במסגרת אוניברסיטת בן גוריון ניהול והפקת אירועים. "באמת צריך איש מקצוע כדי לנהל את הסניף הזה - כושר ארגון, יכולת מו"מ, שכנוע,

שיווק, הפקת אירועים - הכל צריך לדעת כאן... רק לשם המחשה, למסיבות המסורתיות שאנו עורכים ביום העצמאות ובחנוכה נרשמים יותר מ-600 חברים לכל אירוע, ויש להביא בחשבון שהאולם הכי גדול מכיל 800 מקומות - ולא ברווחה יתרה...". נושא התעסוקה הוא אחד המרכזיים בסניף, אם כי לדברי אילנה קיים טיפול מסור בדורשי העבודה, הן מצד יו"ר המחוז גדעון שני והן מצד מנהלת התעסוקה בדרום שרית רוזנצווייג, "ולכן, באופן יחסי, מצבנו סביר".

לצורה, יש בסניף גם חברים נזקקים, אשר הגיעו עד פת לחם. "רק אתמול ערכנו ביקורי בית, כדי לאתר את אלה שיתקשו לקיים סעודת חג כהלכתה". לדבריה, אותרו 24 משפחות ולכן יוענקו תווי שי לרכישת סל מוצרים לחם.

גם החולים והמתאוששים אינם נשכחים, וחבר הסניף שלמה סולומון, יחד עם היו"ר, מנהל המחוז אברהם לוגסי, מתעניינים, מתקשרים, ואף עורכים ביקורים בביתם או בבתי חולים.

■ ■ ■

העובדה שהסניף נמצא במרכז העיר, במתחם בית החייל וצמוד למשרדי המחוז, מביאה אליו חברים רבים יום יום. "יש כאלה שמגיעים לאכול צהריים בבית החייל ונכנסים לראות מה קורה, יש כאלה הזקוקים לאוזן קשבת וגם הם מגיעים לכאן כדי לדבר, אחרים לא מסתפקים בחומר הנשלח לבתיהם על הפעילות המתוכננת ומגיעים לסניף לשמוע מה צפוי. לשמחתי הגענו למצב בו יש לנו כתובות מייל של כ-70% מהחברים, אז אנחנו גם חוסכים את הדואר וגם מגיעים לרבים ממש On Line".

חברי סניף באר שבע
בביקור בכנסת בירושלים

חברי הסניף מרבים להתנדב, ומי שמעודד אותם לעשות זאת הוא יעקב לחיאני, שלדברי אילנה קידם מאוד את הנושא. החברים מתנדבים במד"א, ביד שרה, בעיריית באר שבע, ברשות החירום הלאומית, בעמותת לשובע - ורבים גם מגיעים לסניף כדי לעזור במטלות שונות כגון משלוח דואר, רישומים ועבודות משרדיות ועוד. "בקרב נערוך טקס הוקרה למתנדבים במסגרת רח"ל", מציינת אילנה. "אני רואה חשיבות רבה בעידוד הנושא הזה בקרב החברים".

- למה, בעצם, נטלת על עצמך את התפקיד?

"כי לא היה מי שיעשה אותו, ולא יכולתי לחשוב שזאת תהיה הסיבה שחברים לא יקבלו מה שמגיע לכל חבר 'צוות'. ידעתי כי מי שיפסיד זה החברים. מעבר לכך, אני אוהבת את האנשים שלנו, אוהבת לארגן דברים, אוהבת לראות את החברים נהנים. כל יום הוא אחר, ואין רגע דל. גם העובדה שאנו זוכים לתמיכה ללא סייג מגדעון שני ומאברהם לוגסי מוסיפה למוטיבציה שלי - כשאני רואה את הרצינות והאכפתיות שלהם, אני לא יכולה לעמוד בצד".

תיאום למופת:

מטה יחידת התעסוקה של "צוות" נפגש עם מטה מח' מופת, מינהל פרישה

"הטובים לחינוך בנגב" - כנס

מועמדים למחזור ב' תשע"ב

כנס מועמדים למחזור ב' לשנה"ל תשע"ב של התוכנית "הטובים לחינוך בנגב", התקיים ב-30.6.2011 במכללה האקדמית לחינוך ע"ש קיי בבאר שבע. את באי הכנס קיבלו פרופ' לאה קוזמינסקי, נשיאת המכללה; ד"ר רות פרנקל, מנהלת תחום חינוך בעיריית באר-שבע; מנכ"ל "צוות", דן נדיב; יו"ר מחוז דרום, גדעון שני; יו"ר מחוז יהודה, יואל גונן; שלום בן-משה, מנהל אגף בכיר לפיתוח והכשרת כ"א במשרד התמ"ת; מוטי שגיא, מנהל "פרויקט הקצינים והנגדים"; אבי לחיאני, סמנכ"ל "צוות" לתעסוקה; מנהלת תעסוקה מחוז דרום, שרית רוזנצוויג ומנהל תעסוקה מחוז יהודה, ארנון משה. בכנס נטלו חלק חברי "צוות" דורשי עבודה ממחוזות דרום

של נשים לתפקידי מפתח בצה"ל. הוא העלה על נס את שיתוף הפעולה בנושא תעסוקה - מהמרכזיים והחשובים שבנושאי הליבה של "צוות".

סדנת העצמה אישית לדורשי

עבודה - מחוז דרום, סניף אילת

ב-27.6.2011 נערכה לראשונה בסניף אילת סדנת העצמה אישית לחברים דורשי עבודה באזור. הסדנה מהווה חלק מפעילות יחידת התעסוקה ברחבי הארץ, והיא נערכת בשיתוף פעולה עם משרד התמ"ת, אגף בכיר להכשרה - "פרויקט הקצינים והנגדים" בניהולו של מוטי שגיא. בסדנה נטלו חלק כ-20 חברים, והיא נועדה לפתח ולשפר מיומנויות של "מכירה עצמית" בתהליך חיפוש העבודה, תוך מתן כלים למציאת תעסוקה ולאיתור משרות הולמות. תכני הסדנה הועברו על-ידי חברת "שיפור", בהנחייתה של ד"ר אוהלה אבינר. במסגרת זו הרצה דן ארז על תנאי העסקה, בדגש על שכר ושיקולי כדאיות בקבלת משרה. המשתתפים הביעו שביעות רצון מתכני הסדנה וציינו לטובה את הארגון. על ארגון הסדנה עמלו מנהלת תעסוקה מחוז דרום, שרית רוזנצוויג ורכזת התעסוקה רונית אזולאי, בסיוע יו"ר סניף אילת רוברט סיבוני וחבר הסניף חנוך ברטוב.

ב-13.7.2011 התקיים מפגש בין נציגי יחידת התעסוקה של "צוות" לבין אנשי מחלקת מופ"ת, מינהל הפרישה. מנכ"ל "צוות" הדגיש את חשיבות המפגש כחלק מתהליך העבודה המתקיים בין "צוות" לבין מופ"ת. כיום מתקיים שיתוף פעולה משביע רצון בין הגופים, לטובת הפורש.

רמ"ח מופ"ת אל"ם רונית אברג'יל סיכמה את המפגש: "שת"פ בין 'צוות' למינהל פרישה - ככל שיתרחב כך יועיל לפורשים. בנוסף, זוהי הזדמנות עבורנו ללמוד כיצד לטפל בפורשים מבוגרים יותר, שישתחררו מצה"ל בהתאם למודל הקבע החדש. שם המשחק הוא להתמקד במטרה המשותפת של שני הגופים. שיתוף הפעולה אינו חייב לעבוד על-פי מודל אחיד, וייתכן כי יהיה בעל מאפיינים מקומיים, אך בכל מקרה חשוב שיתקיים".

יו"ר "צוות" ברוך לוי ציין לחיוב את כניסתן

כנס מועמדים מכללת קיי

ויהודה. התוכנית להסבת אקדמאים בנגב הינה השנייה והצעירה, בצד התוכנית הוותיקה והמצליחה המתקיימת זה שני עשורים בבית ברל. את הכנס ארגנה מנהלת תעסוקה במחוז הדרום, שרית רוזנצוויג בסיוע רכזת התעסוקה רונית אזולאי. ארגון "צוות" רואה בפתיחת מחזור שני של התוכנית בנגב חשיבות רבה ביצירת

סדנת העצמה באילת

יחידת התעסוקה - היחידה שעובדת בשבילך

שם	תפקיד	כתובת	טלפון	פקס	נייד	E-mail
אבי לחיאני	סמנכ"ל "צוות" לתעסוקה	ברוך הירש 14, בני ברק 51202	03-6173535	03-6165268	050-7408200	mtasuka@tzevet.org.il
דליה קוקוש סלוצקי	מנהלת תעסוקה מחוז צפון	דרך בר יהודה 52, נשר 36603	03-6173518	04-8200326	050-2819533	wzafon@tzevet.org.il
אהובה אברט	רכזת תעסוקה מחוז צפון	דרך בר יהודה 52, נשר 36603	03-6173540	04-8200326	050-2760218	awzafon@tzevet.org.il
אילנה קגן	מנהלת תעסוקה מחוזות דן ושרון	ברוך הירש 14, בני ברק 51202	03-6173536	03-6169568	050-9340426	wcenter@tzevet.org.il
רחל נחמני	רכזת תעסוקה מחוזות דן ושרון	ברוך הירש 14, בני ברק 51202	03-6173538	03-6169568	050-2542055	awcenter@tzevet.org.il
משה ארנון	מנהל תעסוקה מחוז יהודה	גאולה 4, רחובות 76272	03-6173533	08-9471239	050-3329726	wyehuda@tzevet.org.il
ציונה דן	רכזת תעסוקה מחוז יהודה	גאולה 4, רחובות 76272	03-6173545	08-9471239	050-2776350	awyehuda@tzevet.org.il
שרית רוזנצוויג	מנהלת תעסוקה מחוז דרום	בית לחם 2, בית החייל 84100	03-6173541	08-6439293	050-4509801	wdarom@tzevet.org.il
רונית אזולאי	רכזת תעסוקה מחוז דרום	בית לחם 2, בית החייל 84100	03-6173542	08-6439293	050-2741698	awdarom@tzevet.org.il
שמעון מלכה	מנהל תעסוקה מחוז ירושלים	האלוף שאלתיאל, בית החייל 94555 ירושלים	03-6173524	02-6235713	050-9895263	mjerusalem@tzevet.org.il
סיון ניסים	פקידת מחוז ירושלים	האלוף שאלתיאל, בית החייל 94555 ירושלים	02-6221758	02-6235713		pjerusalem@tzevet.org.il

המשכיות וביסוסה של תוכנית חשובה זו כמנוע השמה נוסף על אלו הקיימים. לקראת שנה"ל תשע"ג בכוונת "צוות" לפעול לפתיחתה של מסגרת דומה באזור הצפון, וכן לקדם את הפעילות להכרה בוותק השירות הצבאי של הנגדים, כמרכיב בחישובי השכר כפי שנעשה כיום לגבי קצינים.

סדנת יזמות והקמת עסק לחברים במגזר הדרוזי בצפון

בתאריכים 28-29 ביוני 2011 התקיימה בכרמיאל סדנת יזמות לחברים מהמגזר הדרוזי. זאת בעקבות מתן עדיפות בוועדת התעסוקה לבני המגזר. הסדנה מהווה נדבך נוסף בפעילות הענפה המתקיימת השנה בתחום פעילויות תומכות תעסוקה, בסיועו של מוטי שגיא מנהל "פרויקט הקצינים והנגדים" במשרד התמ"ת. בסדנה נטלו חלק 22 חברים והיא הועברה על-ידי חברת "שיפור". על ארגון הסדנה

שקדו דליה סלוצקי, מנהלת תעסוקה מחוז הצפון, בסיוע רכזת התעסוקה אהובה אברט.

שיחת הסיכום של הסדנה נערכה בהשתתפות יו"ר סניף מרכז הגליל ריאד איברהים, סמנכ"ל צוות לתעסוקה, מנהל פרויקט הקצינים והנגדים ומנהל מחוז הצפון. במעמד זה אמר מנכ"ל "צוות", דן נדיב, כי "פתיחתו של מסלול הסבה להוראה באזור צפון בהחלט יכולה להוות פתרון להשתלבות חברים מהאזור במערכת החינוך. אנו נממדים בעשייה ולא בדיבורים ואמירות. צריך לתת העדפה מתקנת לחברים מהמגזר. סדנה שכזו היא ביטוי לכך".

ממשוב המשתתפים עולה כי הסדנה השיגה את מטרותיה והועברה באופן מקצועי וממצה.

מצפנותים

באמצעות יחידת התעסוקה - רבעון שני 2011

- יוסי ביטון (רס"ן)** - מונה למנהל תפעול וחירום בתאגיד המים "מעיינות דרום".
- מנחם בלאו (רנ"ג)** - מונה למנהל מרכז מכר לאסיר בכלא א.ש.ל, ב"ש.
- שמעון מגירה (רס"ב)** - מונה למנהל מחסן במפעל פילטונה ב"ש.
- ישי גונן (רס"ן)** - מונה למפקח חוקר כוח אדם במשרד התמ"ת.
- עזרא פרסיק (רס"ב)** - מונה לחשמלאי מוסמך ואיש מיזוג אוויר בחברת אסקו ישראל.
- איריס פרץ (רס"ב)** - מונתה למזכירה בדפוס "פאר".
- חיים ביטון (רס"ב)** - מונה לעוזר קצין רכב בחברת "עם שחר".
- חיים זילברצוויג (רס"ן)** - מונה לעוסק באחזקה טכנית ב"נכסי אריאל", פארק המדע רחובות.
- שלמה בן ישי (רס"ן)** - מונה למנהל שיווק במדיסקאן/מנש"מ.
- יובל מנחם (רס"ב)** - מונתה למזכירה במדיסקאן/מנש"מ.

כתובת הדוא"ל של אצלנו?

האם אתה מקבל מ"צוות" אחת לחודש בדוא"ל את ה"צוותון" - המידעון האינטרנטי של "צוות"?

אם לא - נא שלח את פרטי האישיים בדוא"ל אל:

bitaon@tzevet.org.il

פורשים מצה"ל - נשארים באותו מקצוע

To BEE or not to be...

רוחמה סנדלר (סא"ל) ואבי אבוקסיס (רס"ן) מובילים כיום את פעילות המרכז הלוגיסטי הגדול בארץ בתחום הקמעונאות שאינה מזון, אשר הקימה BEE - חברת הקמעונאות של קבוצת אלון. למרות שכבר ביצעו תפקידי לוגיסטיקה בשוק האזרחי, הפעם האתגר הניצב בפניהם גדול הרבה יותר, והם יגייסו את כל מה שלמדו בצבא כדי לעמוד בו

שונים - חלקן הגדול בבעלות קבוצת האם (חניות, סופרמרקטים, אלונות). השונות והמורכבות בעסקיה ובאופי פעילותה מחייבות את BEE לאופרציה תפעולית מוקפדת ולמערך לוגיסטי בסטנדרטים הגבוהים ביותר - החל בייבוא המוצרים (לרוב מסין), מיונם, אחסונם והפצתם. "אני לא חושב שיש עוד ארגונים בארץ, מלבד צה"ל, ואולי יבואני חלקי חילוף לרכב, שהלוגיסטיקה שלהם מונה כל כך הרבה פריטים שונים בעלי יעוד שונה", אומר אבי, נשוי ואב לארבעה, ששירת בבסיסים שונים של חיל האוויר כמפקד גף אספקה תעופתית.

"הניסיון שצברנו בצבא, ללא ספק, עומד לימינו. אבל אסור לטעות", אומרת רוחמה. "זה בהחלט לא הפרמטר היחיד, אולי אפילו לא המרכזי. נדרשים מאיתנו ידע מקצועי

נרחב ותכונות אישיות, כאלה שלא בהכרח רכשנו בצבא, כדי להשתלב במערכת כה גדולה ומורכבת. אם מצליחים למנף ידע וניסיון קודם, יחד עם יכולות ניהוליות, כישורים בינאישיים התמדה ונכונות ללמוד כדרך חיים - אזי אנשים כמונו, וכמו רבים אחרים פורשי צה"ל, יכולים לעשות קריירה מגוונת ומעניינת".

רוחמה, נשואה ואם לארבעה, יכולה להחשב כפורצת דרך. היא בוגרת המחזור הראשון בו שולבו נשים בקורס קציני לוגיסטיקה (השלמה חיילית) ב-1987. היא גם בוגרת המחזור הראשון של לימודי לוגיסטיקה באוניברסיטת בר אילן, אשר יועד אך ורק לאנשי קבע.

רוחמה מילאה מגוון תפקידים בפיקוד מרכז, במרכז מזון, במרכז הובלה ובמשטרה הצבאית, בה תפקידה האחרון היה ראש ענף לוגיסטיקה.

"התחום הזה נחשב לגברי, ולכן היו מפקדים רבים שהיה להם קשה 'לעכל' את העובדה שנשים יכולות לעשות תפקיד ביצועי לא פחות טוב מהם", היא אומרת. "כשהוחלט, למשל, על יציאה ללימודים, מפקד החיל החליט שלי מספיק לימודי הנדסאי, ולולא התערבות ראש מינהל הסגל,

אבי אבוקסיס ורוחמה סנדלר

מאת: דוד גרין

"המערך הלוגיסטי של החברה הוא הגורם המרכזי בהפעלתה, ובסופו של דבר הוא זה שיקבע אם לארגון העצום הזה יש זכות קיום", אומר **שמואל אנצל**, מנכ"ל קבוצת BEE, אשר הקימה לאחרונה את אחד המרכזים הלוגיסטיים הגדולים בארץ בקריית מלאכי. אנצל מינה שני חברי "צוות" לעסוק בתחום הכל כך קריטי לארגון: **רוחמה סנדלר** (סא"ל), לתפקיד סמנכ"ל תפעול ולוגיסטיקה, ו**אבי אבוקסיס** (רס"ן), לתפקיד מנהל המרלו"ג.

בחודשים האחרונים עושים השניים לילות כימים בהכנת המרלו"ג לתפעול מלא, ובתוך כך, כמובן, עוסקים בהטמעת מערכת מחשוב מתקדמת, אשר "עליה יקום ויפול דבר".

מינויים של השניים לא היה מקרי. עיסוקם בתחום הלוגיסטי - רוחמה במגוון תפקידים אצל "הירוקים" ואבי בחיל האוויר - הפכו אותם מועמדים ראויים ומתאימים לאתגר. הניסיון הרב שצברו בצבא היה, ללא ספק, פרמטר מרכזי בשיקולים של קבוצת BEE.

BEE, מקבוצת אלון - בעלת רשתות מגה (לשעבר רבוע כחול ישראל), תחנות הדלק דור-אלון, קפה סגפרדו ועוד - היא אחת החברות הגדולות הפועלות בארץ בתחום קמעונאות הלא-מזון. BEE מרכזת תחת כנפיה חמש חברות בנות: נעמן, ורדינו, כפר השעשועים, ד"ר יביי והכל בדולר. כל אחת מהן מייבאת ומשווקת מגוון של מאות ואלפי פריטים שונים, ומאות אלפי יחידות מוצר מופצות למאות חנויות ברחבי הארץ, בפורמטים

רוחמה: "יש נושאים שצריך ללמוד, אבל לעצם קבלת התפקיד ולהצלחה בו יש קשר ישיר למה שהבאנו מהצבא: לימוד כדרך חיים, עבודה שיטתית וסדורה, מחויבות, אחריות, ראש גדול, מוכנות לעבודה בשעות לא מקובלות ותחושה שבעצם הכל תלוי בך"

אבי: "אני מאמין שכדי להצליח באזרחות, חשוב להביא את כל הכלים הטכניים שרכשת בצבא - אבל לא רק. חשוב לבוא עניו, לעשות סוויץ' בראש, ולהיות מוכן להשתלב כמעט בכל מה שיציעו לך - בלי תחושה שזה קטן עליך. אז אפשר לבוא קטנים ולצאת גדולים"

ואתה בעצם צריך להיות גם גוף המטה וגם גוף הביצוע."

ואת זה צריך ללמוד...

"בהחלט. בחודשיים הראשונים שלי בעלית כמעט לא הייתי בבית. צריך ללמוד דרך הרגליים וצריך להיות מוכנים לזה."

- אם כך, השירות הממושך לא כל כך עזר...

"בדיוק ההפך. נכון שיש נושאים שצריך ללמוד, אבל לעצם קבלת התפקיד ולהצלחה בו יש קשר ישיר למה שהבאנו מהצבא: לימוד כדרך חיים, עבודה שיטתית וסדורה, מחויבות, אחריות שהיא חלק בלתי נפרד מהתפקיד, ראש גדול, מוכנות לעבודה בשעות לא מקובלות, תחושה שבעצם הכל תלוי בך - וכמובן פיקוד על חיילים. במחשבה נוספת, דווקא נושא זה הוא אולי החשוב ביותר. מנהל צריך להרגיש שהוא האבא ואמא של העובד, ולדאוג לו מתוך היכרות, הערכה וקרבה. מי שעושה הצגות לא יצליח."

אבי: אני מאמין שכדי להצליח באזרחות, חשוב להביא את כל הכלים הטכניים שרכשת בצבא - אבל לא רק. חשוב לבוא עניו, לעשות סוויץ' בראש, ולהיות מוכן להשתלב כמעט בכל מה שיציעו לך - בלי תחושה שזה קטן עליך. אז אפשר לבוא קטנים ולצאת גדולים. אגב, את הדברים האלה אמרו לנו במופ"ת בימי עיון לקראת השחרור. צחקתי מזה אז, כי לי זה היה ברור... אני מסכים מאוד להתייחסות של רוחמה לנושא כוח אדם. שם צריך לעשות דברים מתוך אהבה ולא מתוך שמכות. הפן האנושי הוא המפתח להצלחה."

חודש לאחר השחרור מצא עצמו אבי בתפקיד סמנכ"ל תפעול של חברת ABC מקבוצת הביטוח הראל, העוסקת ביבוא חלקי פח לרכבים שנפגעו בתאונות. מאות ואלפי פריטים שונים יועדו למגוון לקוחות, כאשר זמן הגעתם לשוק (Time To Market) הוא הפרמטר המרכזי.

מסתבר, כי גם רוחמה וגם אבי, מעדיפים לא להישאר זמן רב באותו מקום עבודה. לדעתם, הדבר קשור לעובדה שגם בצבא קדנציה בתפקיד היא מוגבלת - מתקדמים ועוברים לאתגר הבא. לדבריהם, הם בחרו מרצונם לעזוב לאחר שנתיים-שלוש, והתקבלו בזרועות פתוחות במקום אחר. "זה לא שהתפקיד לא מצא חן בעינינו", הם אומרים. "אבל התרגלנו להתקדם. עובדה היא ששינוי רק עברנו לתפקידים בכירים יותר כי קיבלנו הצעות כאלה."

רוחמה, עוד לפני שהגיעה לקבוצת BEE, הספיקה לשמש שנתיים וחצי כמנהלת הלוגיסטיקה של חטיבת הבשר של תנובה, ולאחר מכן הקימה את מערך התפעול של רשת פוקס.

אבי, שמשוחרר רק חמש שנים, היה (לאחר ABC) אחראי מחסן קפואים וקטיף בשופרסל. בתפקידיהם השונים היו רוחמה ואבי אחראים על מערכות ענק ונדרשו לבצע שינויים, תהליכי ייעול, הטמעת מערכות וביסוס תרבות ניהולית שתאפשר לארגונים לפעול שנים ארוכות.

האתגרים שמזמנת קבוצת BEE לשניים הם גדולים מכל מה שידעו בעבר. רוחמה, כסמנכ"ל תפעול ולוגיסטיקה, יודעת היטב כי תצטרך למצות עד תום את כל הידע, הניסיון והתובנות שצברה עד כה. אבי יודע, כמנהל המרל"ג, כי ההחלטות שיקבל - בעיקר בכל הקשור למערכות הטכנולוגיות שעולות ממון רב ולדפוסי העבודה המשפיעים על שרשרת האספקה בארגון - יקבעו את הצלחת המרל"ג. השניים, יוצאי צה"ל, נפגשו בפעם הראשונה בקבוצת BEE ושניהם חדורי רצון להוכיח שוב, כי גם בתפקידיהם הנוכחיים, השיקול לבחור ביוצא צבא היה מוצדק ובעל ערך מוסף רב.

לא הייתי יוצאת ללימודים אקדמיים מלאים. כן, ללא ספק, היתה תקרת זכוכית שהייתי צריכה לפרוץ."

בכל תפקידיה חוותה רוחמה את התפתחות תחום הלוגיסטיקה, בדגש על יישום מערכות ממוחשבות ותוכנות מתקדמות. "בצה"ל נחשפנו לעולם חדש", אומרת רוחמה, "ואחד האתגרים הגדולים היה להטמיע מערכות, אשר שינו מהקצה אל הקצה את נהלי העבודה של האנשים. המחשב היה זה שהוביל את כיוון המחשבה והפעולה - ומבחינתי זה היה חידוש מרתק". "אני חושב שבחיל האוויר הוטמעו המערכות עוד קודם, ולכן לא חוויתי את הכנסתן אלא רק את השינויים וההתקדמות המתרחשים כל העת בתחום", אומר אבי אבוקסיס, הנדסאי תעשייה וניהול ובעל תואר ראשון במנהל עסקים.

גם לרוחמה וגם לאבי היה ברור, כי את הניסיון שצברו בצבא בתחום הלוגיסטי ימנפו בשוק האזרחי. רוחמה פרשה בגיל 40, בדיוק במועד המוקדם ביותר בו יכלה לעשות זאת.

אבי פרש בשנת 2005 בגיל 45. למרות זאת, לרוחמה היו קצת יותר חששות מהיציאה לשוק הפרטי. "חששתי שהייתי אישה במקצוע שעדיין נחשב כגברי, עלול להתרועע מעסיקים פוטנציאליים. חששתי גם מהסטיגמה שדבקה באנשי צבא, ככאלה אשר רוצים לתת רק פקודות ולא מוכנים 'ממרום דרגתם' ממש לעבוד, לכלכל את הידיים. לשמחתי, החשש הראשון שלי התפוגג עד מהרה. אמנם תמיד חשתי כאישה שחובת ההוכחה מוטלת עלי, אבל מעסיקים לא נרתעו מלתת לי הזדמנות להוכיח זאת. לגבי הסטיגמה הצבאית, כנראה לא טעייתי בהרבה ובאמת הובע באוזני חשש, בעת בחינת מועמדותי לתפקידים שונים, כי אנשי צבא נתפסים כמי שיתקשו להשתלב בשל המעמד שהיה להם בצה"ל והכוח שהיה בידיהם כמפקדים."

אבי: "אנשי צבא נתפסים בשתי צורות: האחת, אנשים מסודרים כלכלית שאין להם את הלהט להצליח ולכן הם ברגניים, ובעיקר מחפשים תפקידים של 'להגיד מה לעשות'."

השנייה, אנשים רציניים, משקיענים, בעלי ניסיון וחוכמת חיים. אם אני צריך להשיא עצה לחבר 'צוות' היוצא לשוק העבודה האזרחי, הייתי אומר לו - 'תנסה להצדיק את התפיסה השנייה, כי אתה באמת כזה'."

רוחמה: "אני מאמינה שמערכות טובות ואיכותיות יודעות לתגמל היטב את אלה שתורמים להן. לכן, קודם כל תצדיק את הבחירה בך - והתמורה תבוא מאלה."

לאחר חודשיים של 'מנוחת שחרור' התקבלה רוחמה לעבודה כמנהלת המרכז הלוגיסטי של עלית בצריפין. "לכאורה, יחסית לצה"ל, זה נראה עסק קטן. 260 עובדים זה כלום. אבל, בעוד שבצבא קיימת חלוקת אחריות מאוד קפדנית ולכל תחום יש ממונה או מפקד (כוח אדם, מנהלה, תחזוקה, לוגיסטיקה) - באזרחות אין לך את המטרייה של כל הפונקציות האלה

גמלה למי שאינה אשתו של גמלאי צה"ל

מאת: עו"ד ברוך אברהמי, יועץ משפטי ל"צוות"

עם פטירתו של גמלאי צה"ל מגיעה גמלתו לאישתו ולשאריו. אולם, בהחלט יתכן שהגמלה מגיעה לאישה אחרת שאינה אשתו, אלא "ידועה בציבור" שלו.

הוראות חוק

סעיף 21 לחוק חוק שירות הקבע בצבא הגנה לישראל (גמלאות) תשמ"ה-1985 (להלן "החוק") קובע, כי מי שהייתה ידועה בציבור כאשתו של המנוח וגרה עימו בשעת מותו, מוכרת כ"בת זוג" וכ"שאיירה" לצורך החוק.

סעיף 25 לחוק מוסיף וקובע, כי בת זוג של זכאי לגמלה שנפטר תהיה זכאית לקצבה אם הייתה בת זוגו של המנוח שלוש שנים לפני מועד הפטירה של המנוח או שנולד להם ילד.

על כל אלה מוסיף סעיף 29 לחוק, כי מקום בו לא מתקיים התנאי לפיו בת הזוג במועד פטירת המנוח הייתה בת זוגו במשך 3 שנים לפני מותו, תהא בת הזוג זכאית למענק הקבוע בחוק.

מי היא הידועה בציבור הזכאית לגמלה?

ההגדרה המקובלת בפסיקה לקביעת מאפייני מערכת יחסים של ידועים בציבור היא, כי על הידועים בציבור להוכיח קיומם של שני יסודות: חיים משותפים כבעל ואישה וניהול משק בית משותף.

בית המשפט ציין, כי היסוד הראשון מורכב מחיים אינטימיים כמו בין בעל ואישתו המשותפים על יחס של חיבה ואהבה, מסירות ונאמנות, המראה שהם קשרו את גורלם זה בזה.

היסוד השני, ניהול משק בית משותף, כפועל יוצא טבעי מחיי המשפחה המשותפים, כנהוג וכמקובל בין בעל ואישה הדבקים אחד בשני בקשר של גורל חיים.

בית המשפט ראה את המבחן לבדיקת היחסים בין בני הזוג כמבחן גמיש, שכן אין מתכונת אחת לחיי משפחה במשק בית משותף המצויה אצל כל הזוגות, אך ישנם גורמים קבועים באותו מבחן, שמן הצורך לשקול את מציאותם הן מבחינת ישות והן מבחינת כמות והם: יסוד האישיות (עונתה), היסוד הכלכלי (שאררה וכסותה) והיסוד האמוציונלי (אהבה, אחווה, שלום ורעות).

עוד נקבע בפסיקה, כי לאופן שבו תופש הציבור את מערכת היחסים שבין בני הזוג אין נפקות לעניין קביעת מעמדם כ"ידועים בציבור". הדגש הוא על תפישתם הסובייקטיבית של בני הזוג את מערכת היחסים ביניהם.

בבואנו לבחון את מערכת היחסים שבין אותם בני זוג לא נשואים, עם כל המשתמע ממנה, ראוי שבחינה זו תיעשה על-פי קריטריונים סובייקטיביים, דהיינו, כיצד ראו בני הזוג, האיש והאישה, את מערכת היחסים שביניהם. נטל ההוכחה לצורך ההכרה בבני זוג כידועים בציבור מוטל על הטוען לכך.

נטל זה אינו פשוט כלל ועיקר. בית המשפט יסיק את מסקנתו בכל מקרה ומקרה לפי בחינה פרטנית של הראיות באספקלריה של מבחני יחסי האישיות ומשק הבית המשותף.

לדעתנו, טוב יעשו בני הזוג אם יסדירו כיאות בכתובים את מערכת היחסים הזאת מבעוד מועד. כך לא יהיו נתונים לסכסוכים, הם או שאיריהם.

מתי מתקיים התנאי של מגורים משותפים?

היו פסקי דין שקבעו, כי למרות שבני הזוג לא התגוררו ביחד יש

לראות באישה כידועה בציבור.

המדובר במקרים ייחודיים, בהם נמנע מבני הזוג לחיות יחד בשל גורמים אשר לא תמיד היו בשליטתם ושם הסכים בית המשפט לקבוע, כי בנסיבות החריגות של אותו תיק, יש להכיר בהם כידועים בציבור.

היה מקרה בו הוכרה כידועה בציבור אישה אשר קיימה חיים משותפים עם המנוח במשך 12 שנים והם הביאו לעולם בת משותפת. הוא לן בבית כמעט כל יום, או לכל הפחות 3-5 פעמים בשבוע - אף כי באותה העת היה נשוי לאישה אחרת.

במקרה אחר שנדון בפסיקה, הוכרה האישה, אשר לה ולמנוח הייתה ילדה משותפת, כידועה בציבור של המנוח. בית הדין ציין, כי אף שבתקופות מסוימות לא התגוררו האישה והמנוח יחד בשל בעיות רפואיות וכלכליות, הרי שהתמיכה והקשר נמשכו עד למות המנוח.

במקרה אחר היה מדובר בזוג שחי יחד כ-15 שנים. בית הדין קבע, כי היות שמדובר בזוג מבוגר אשר שמר על דירותיו בנפרד - כאשר המנוח נזקק לדמי השכירות של הדירה על מנת לממן את המוסד הסייעודי בו שהה בשנים האחרונות לחייו - אין לאמר כי לא התקיימו ביניהם יחסים של ידועים בציבור.

לאופן שבו תופש הציבור את מערכת היחסים שבין בני הזוג אין נפקות לעניין קביעת מעמדם כ"ידועים בציבור". הדגש הוא על תפישתם הסובייקטיבית של בני הזוג את מערכת היחסים ביניהם

עוד רואים אנו בפסיקה מקרה שבו דובר על אישה אשר גרה עם המנוח במשך 34 שנים ואף הביאה עמו לעולם בת משותפת, אך המנוח החליט שלא להתגרש מאישתו היות שהיה כהן ולכן לא יכול היה להתחתן עם האישה. בנסיבות מיוחדות אלו נקבע כי יש להכיר באישה כידועה בציבור של המנוח.

ייתכן וגרושה תוכר כזכאית לקצבה כידועה בציבור - מקרים כאלה מוכרים בפסיקה. בתי המשפט בחנו את היחסים בין הגמלאי לבין גרושתו ומצאו כי חזרה להיות ידועה בציבור שלו והיא זכאית, על כן, לקצבתו.

השתתפות באירועים משפחתיים ויחסי קרבה לא מעניקים לאישה זכות לקצבה - נפסק כי בילויים משותפים באירועים משפחתיים ובבתי מלון, ואף ביקורים תכופים בדירה ויחסי קרבה בין שניים, אין בהם כשלעצמם כדי להעיד על מגורים במשותף ועל ניהול משק בית משותף, כמשמעותם בחוק.

תמיכה כספית לאישה אינה מעידה על משק בית משותף וזכות לגמלה - במקרה שנדון בפסיקה, נפסק כי העברת כספים לאישה אינה מעידה על משק בית משותף ויכולה להעיד על תמיכה כלכלית אותה בחר המנוח להעניק לאישה. חוק הגמלאות הוא חוק מתחום הביטחון הסוציאלי ומטרתו דאגה למי שנשכחו על אותה קצבה לפרנסתם בחיי המנוח.

במצב משפטי זה, ייתכן כי שתי נשים יתמודדו ביניהן מי זכאית לקצבת השאירים של הגמלאי לאחר מותו. על כך ברשימה אחרת.

טיפול בחפץ לב

דוד אנגל (תא"ל), בתפקידו האחרון ראש פרויקט טנק המרכבה בצה"ל, נדהם לגלות באקראי לפני כשנתיים, בבדיקת דופק שגרתית לפני תרומת דם, כי הוא סובל מדופק לא סדיר. מקור ההפרעה הינו חשמלי והטיפול האפקטיבי הינו צריבת מקור ההפרעה בפרוצדורה המזכירה צנתור. הבעיה נפתרה רק לאחר שהגיע לבית חולים בבורדו שבצרפת - שם מתמחים בטיפול המתקדם ■ והמימון? טופל רק לאחר שהביטוח הרפואי של "צוות" נכנס לתמונה

מאת: דורית טל-אור

"כמו הרבה ענייני בריאות, הכל התחיל לגמרי במקרה", אומר בחיך **דוד אנגל**, 59, מנכ"ל חברת מוביוס (ראו מסגרת). "לפני כשנתיים הלכתי לתרום דם. המתרימה בדקה את הדופק שלי בבדיקה ידנית שגרתית ופשטה ואמרה - אתה לא יכול לתרום, יש לך דופק לא סדיר. הייתי מופתע מאוד. ניסיתי לשכנע אותה שזה כלום ושתיק ממני תרומת דם, אבל היא התעקשה שאני צריך לראות רופא ולא לתרום דם...

אכן, הגעתי לרופא שנתן לתופעה את השם המדויק - פרפור פרזודורים, שהביטוי שלו הוא דופק לא סדיר. פעימות הלב אינן מוסדרות בקצב אחיד, אלא מתבצעות בקצב משתנה, לעיתים מהיר, לעיתים איטי. הסבירו לי שזו תופעה נפוצה והפנו אותי לטיפול בבית חולים. הטיפול כלל טשטוש ומכת חשמל שאמורה לעשות RESET ללב ולהשיב אותו לקצב תקין. היפוך - קרא לזה הרופא. אחרי שלושה-ארבעה היפוכים כאלה הסברתי לרופאים שאני לא נציג של חברת חשמל, ושאני מפסיק עם הטיפולים הללו, שלא עוזרים לי".

המשך הבירור הרפואי העלה, כי יש טיפול מוסדר לתופעת פרפור החדרים - צריבה (אבלציה). מקור פרפור הפרזודורים הינו בהפרעה בפעילות החשמלית המסדירה את קצב שריר הלב. ההפרעה נובעת מהימצאות גורם נוסף, מעבר לקוצב הראשי, המעביר את האותות החשמליים

הגורמים להתכווצות שריר הלב. המקור הנוסף לאותות החשמליים הוא זה המשבש את קצב פעילות הלב - ובפעולת הצריבה מנטרלים אותו.

הצריבה עצמה נעשית על-ידי החדרת אלקטרודה ללב, דרך וריד במפשעה, בדומה לנעשה בעת צנתור, וצריבת המוקד או המוקדים החשמליים הנוספים באמצעות גלי רדיו.

הפרוצדורה נעשית תחת טשטוש והרדמה מקומית, במהלך כשעה עד שלוש שעות, וכרוכה באשפוז של כ-24 שעות. "הוסבר לי, כי סיכויי ההצלחה לטיפול הזה הם

גבוהים מאוד ואכן עד מהרה עברתי צריבה בארץ. לאחר מספר ימים בדקתי בעצמי את הדופק וחשתי כי הוא לא סדיר. הבנתי שהטיפול לא צלח".

מאוכזב שב דוד אל הרופאים אשר ציידו אותו בכדורים להסדרת קצב הלב, אולם לאחר תקופה מסוימת - חלה הידרדרות "ההפרעות שבו והטרידו אותי בתדירות גבוהה, ולמשך פרקי זמן ארוכים יותר. חשוב להבין, כי הסכנה הטמונה בפרפור פרזודורים היא היווצרות קרישים כתוצאה מכך שהדם אינו מוזרם באופן סדיר מן הלב. קרישים אלה עלולים ליצור סתימות ואף לגרום לאירוע מוחי. קשה לחיות בידיעה שהבעיה שלך לא נפתרה, הסכנה נמשכת ולמעשה אין פתרון נראה באופק".

אלא שלא אדם כדוד אנגל ירים ידיים ויקבל את הגזירה. הוא שב אל הרופא שביצע בו את הצריבה ושאל בפשטות: מי עוד מתמחה בביצוע הטיפול הזה? הרופא היה

"קיבלתי המלצה חמה וחד-משמעית מפרופ' תרצה פוקס, לביצוע הטיפול בבורדו שבצרפת. השתכנעתי לחלוטין, כי זה מה שאני צריך לעשות - ויפה שעה אחת קודם. החלטתי ליצור קשר עם בית החולים, לתאם את מועד הטיפול, לממן את השהות שלי ושל אשתי בצרפת ולדאוג קודם כל לבריאות - ורק אחר כך לכסף"

"עמיר הוא אכן האדם הנכון במקום הנכון - עם ידע רב בתחומי הרפואה והבנה עמוקה לנפש האדם. עם יכולת להרגיע ולקחת פיקוד על הסיטואציה - ועם עוצמה להשיג בדיוק את מבוקשו, לשביעות רצונו של החבר. הוא עושה עבודת קודש בתחושת שליחות אמיתית. עד מהרה 'התחלפו התפקידים' בינינו, והוא זה שהאיץ בי להשלים מילוי טפסים ולהעבירם בהקדם לחברת הביטוח"

ביותר. אפילו ביטולי ביטוח רפואי אחר שהיה לי.

היום אני מסיר את הכובע בפני הארגון שידע לעמוד לצדי בצורה יעילה ונעימה, בדיוק בזמן בו נזקקתי לסיוע. לעומת חוסר האונים שחווייתי כאדם פרטי מול המערכת הגדולה של קופת החולים, כאן הרגשתי שיש לי גב רחב ועוצמתי של ארגון בעל מסה אדירה של חברים. את היתרון הזה הרגשתי בעת הפנייה, אשר נענתה במהירות ובאדיבות.

עמיר הוא אכן האדם הנכון במקום הנכון - עם ידע רב בתחומי הרפואה והבנה עמוקה לנפש האדם. עם יכולת להרגיע ולקחת פיקוד על הסיטואציה - ועם עוצמה להשיג בדיוק את מבוקשו, לשביעות רצונו של החבר. הוא עושה עבודת קודש בתחושת שליחות אמיתית ועד מהרה 'התחלפו התפקידים' בינינו והוא זה שהאיץ בי להשלים מילוי טפסים ולהעבירם בהקדם לחברת הביטוח כדי שהכסף יועבר אליי - ממש כאילו היה מדובר בעניין פרטי שלו. לא נותר לי אלא לברך ולומר כל הכבוד ל'צוות' שמפעיל אופרציה כל כך יעילה בתחום הכי חשוב לכל אחד מאיתנו - בריאות".

פרופ' בלאסן הוא מחלוצי השיטה בארץ והוא נתן תוקף רפואי מובהק לכך שלמעשה בית החולים בצרפת הוא במקרה שלי בעל סיכויי הצלחה לאין שיעור גבוהים יותר מהארץ - והוא המקום הראוי לביצוע האבלציה.

מצוייד במכתב מפורט ממנו, פניתי שוב למכבי - ונדחיתי. חיפשתי כתובת אחרת ומברור קצר שערתי ב'צוות', בו אני חבר מאז פרשתי מהצבא בשנת 2003, הבנתי שלאיש שאני מחפש קוראים עמיר להב. מהרגע שהוא נכנס לתמונה - המצב השתנה באופן מיידי. הוא קיבל את כל החומר הרפואי שהיה בידי, ואמר לי בפשטות: 'הסר דאגה מליבך, אני אסדר את הכל'. בפגישה שערך עם נציגי הפניקס אושר הנושא והוחלט על העברת ההחזר בגין הוצאות הניתוח והשהות בחו"ל. אז הבנתי, שהחלטה שלי, בזמנו, להפעיל את הביטוח הרפואי דרך 'צוות' היתה החלטה קריטית ונכונה.

אני יודע שיש רבים שמוותרים על הביטוח הזה או רוכשים אותו ממקור אחר, אבל באותה עת כשבדקתי את האופציה שהציע 'צוות' מול חלופות אחרות - נוכחתי לראות כי הכיסוי הביטוחי הוא הנרחב

כן מספיק כדי לספר לו על בית החולים של בורדו שבצרפת, שם עומד בראש מחלקת האלקטרופיזיולוגיה פרופ' הייסיגר, ממציא פרוצדורת הצריבה, המגדל דורות של אלקטרופיזיולוגים מכל העולם המגיעים אליו כדי ללמוד את השיטה.

זו הייתה הפעם הראשונה בה עלתה אופציית הניתוח בחו"ל על הפרק - ולדוד היא נראתה המתאימה ביותר. "אם ניסיתי לפתור את העניין בארץ ולא הצלחתי - עדיף לחפש את הפתרון במקום אחר, אצל המומחה העולמי בתחום".

מצויד בהמלצה רפה למדי של הרופא שביצע בו את הצריבה הלא מוצלחת, פנה דוד אל קופת החולים מכבי, בה הוא מבוסס בביטוח מקיף, ונענה בשלילה, בעיקר בגין אחד הסעיפים הנוגעים למימון ניתוחים בחו"ל על-ידי הקופה, הגורס כי עלות הטיפול תמומן רק בהיעדר ידע וניסיון בתחום בארץ.

דוד לא ויתר, חיפש דעה נוספת, וקיבל המלצה חמה וחד משמעית מפרופ' תרצה פוקס, מנהלת היחידה להפרעות בקצב הלב בבית החולים אסף הרופא, לביצוע הטיפול בבורדו.

"השתכנעתי לחלוטין, כי זה מה שאני צריך לעשות ויפה שעה אחת קודם. החלטתי ליצור קשר עם בית החולים, לתאם את מועד הטיפול, לממן את השהות שלי ושל אשתי בצרפת ולדאוג קודם כל לבריאות - ורק אחר כך לכסף".

עלות הנסיעה הזו הגיעה לכ-100 אלף שקל ודוד אנגל יצא יחד עם אשתו, יפה, לצרפת באפריל 2011. "הניתוח נמשך כמעט שש שעות ומסתבר שהייתי מקרה מורכב במיוחד,

עם מספר רב של מוקדי הולכה חשמלית שצריך היה לנטרל. את הטיפול ביצעו פרופ' הייסיגר וצוותו, ולצידם סייעו עוד שני פרופסורים אותם הכשיר בעצמו כמומחים בתחום".

הפעם הטיפול צלח. דוד התאושש באופן מיידי ושב לארץ לאחר חמישה ימים בצרפת.

"היה לי ברור כי עליי למצות את כל האפשרויות לקבלת החזר כספי בגין הטיפול הקריטי לו נזקקתי. גם היה לי ברור שהאופציה לניתוח בחו"ל הייתה היחידה שעמדה בפניי. חיזוק לכך אף קיבלתי מפרופ' ברנרד בלאסן, מומחה בעל שם לקרדיולוגיה ומנהל המעבדה לאלקטרופיזיולוגיה בבית החולים איכילוב, אליו הגעתי לאחר הניתוח לבדיקה ולמעקב.

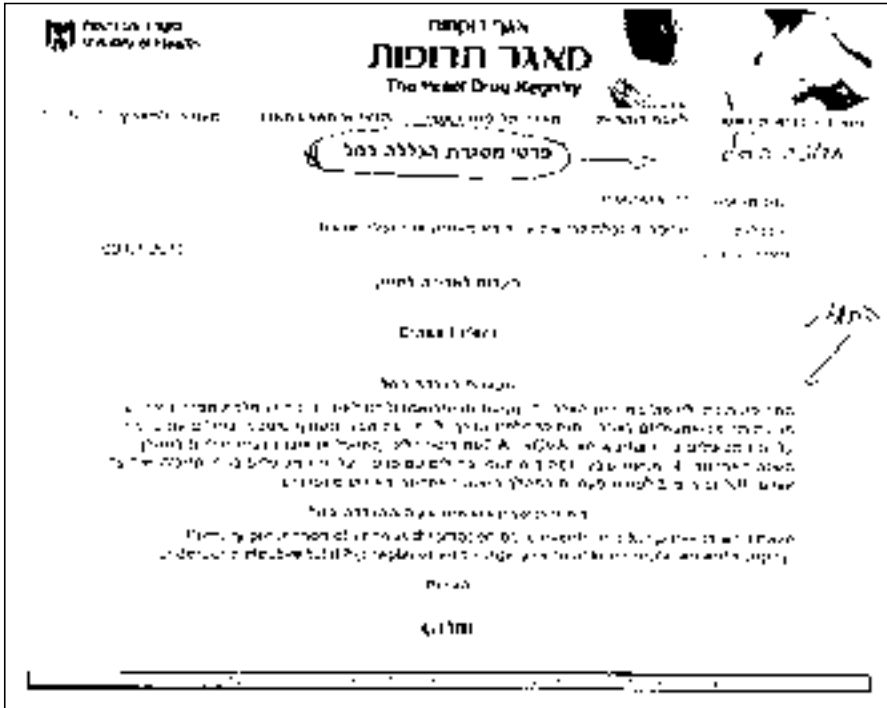
דוד אנגל (תא"ל), פרש בשנת 2003 מצה"ל לאחר כשלושים שנות שירות. בתפקידו האחרון היה ראש פרויקט טנק המרכבה. במשך כשבע שנים נוספות המשיך לעבוד עם משרד הביטחון ועמד בראש מטה השבחת הטנק התורכי.

בשנת 2009 ייסד את החברה בראשה הוא עומד היום יחד עם עוד שני שותפים - "מוביוס" - המתמקדת בפיתוח אמצעים מתקדמים לספיגת אנרגיה. "גם בעת פעילותי במסגרת פרויקט המרכבה וגם לאחר מכן נדרשתי לסוגיית מיגון טנקים ובמיוחד לנושא פגיעות גחון. טנקים שעלו על מטענים ספגו פגיעות קשות, אשר לוו בפצועים והרוגים. ההבנה הייתה, כי גחון ממוגן לבדו עדיין אינו פותר את בעיית גלי ההלם המועברים אל יושבי הטנק וגורמים נזק חמור. אנחנו במוביוס פיתחנו שיטה חדשנית שהינה פטנט, שמעביר את האנרגיה האדירה שנוצרת בעת פיצוץ - למערכת שיודעת לספוג אותה ולמעשה 'להסיט' אותה מהאדם הנמצא שם.

דוד מציג אלמנט מתכתי (לב הפטנט) המשולב במסגרת מערכת כוללת שפותחה על-ידי החברה ואשר מותקנת בתחתיתו ו/או בגבו של מושב מרופד עליו יושב, למשל, נהג הטנק או איש צוות נגמ"ש. מעוצמת הפיצוץ, נכנס אלמנט זה לפעולה, סופג את מרבית האנרגיה הנוצרת בעת הפיצוץ ומצמצם דרמטית את הפגיעה באדם היושב על המושב. "יישום המערכת מיועד בעיקרו לתחום הצבאי (טנקים ורכבים ממוגנים צבאיים אחרים) - אבל גם בתחום האזרחי יהיו למערכת יישומים, על חלקם מוקדם לספר עכשיו", אומר דוד.

החזר לתרופה שאינה בסל הבריאות

מאת: אילן דולפין, יו"ר ועדת הבריאות ועמיר להב, מנהל תחום הבריאות

כדי לקצר ולייעל תהליכי תביעה בגין תרופה שאינה בסל הבריאות, להלן הסבר בנושא:

מהי תרופה שלא בסל? בשני מקרים תרופה אינה נמצאת בסל הבריאות:

התרופה רשומה בספר התרופות אבל לא נמצאת בסל.

(בפוליסה סעיף 3.1.1 עמ' 32) "תרופה שאינה כלולה בסל שירותי הבריאות וכל עוד אינה כלולה בסל זה ואשר אושרה לשימוש על-פי ההתוויה הרפואית לטיפול במצבו הרפואי של המבוטח בידי הרשות המוסמכת באחת מהמדינות המוכרות".

התרופה רשומה בסל אבל ההתוויה אינה מתאימה למחלתו של המבוטח.

(בפוליסה סעיף 3.1.2 עמ' 32) "תרופה הכלולה בסל שירותי הבריאות אשר אינה מוגדרת על-פי ההתוויה הקבועה בסל שירותי הבריאות לטיפול במצבו הרפואי של המבוטח ובתנאי השימוש על-פי ההתוויה הרפואית לטיפול

במצבו הרפואי של המבוטח אושר בידי הרשות המוסמכת באחת מהמדינות המוכרות. תרופה שאינה מוגדרת על-פי ההתוויה הרפואית שבסל שירותי הבריאות כאמור לא תיחשב כתרופה ניסיונית.

מהי התוויה? ברישום של התרופה קובע משרד הבריאות לאילו טיפולים מאושרת התרופה במסגרת הכללה בסל הבריאות.

כיצד מגישים תביעה? בהגשת תביעה לשימוש בתרופה שלא בסל, יש לצרף טופס תביעה, מכתב רפואי (מרופא משפחה) המתאר את הבעיה הרפואית והעתק של המרשם.

במידה ועלות התרופה הבודדת פחותה מ-200 שקל אין החזר מחברת הביטוח.

במידה והתרופה בסל ולא בהתוויה, יש לצרף חוות דעת של רופא המשפחה/רופא מומחה, המתייחס ספציפית להתוויות ומפרט מדוע אינו זכאי המבוטח שהתרופה תהיה בסל עבורו.

חשוב לדעת: בפוליסה אין כיסוי לתוספי מזון למיניהם, זריקות, תרופות לבעיות משקל ואין אונות וכו' (פירוט בחוברת הפוליסה עמ' 34, 35).

שים לב: גם כאשר ניתן מרשם רפואי הוא אינו מהווה בהכרח אישור לתרופה הרשומה בספר התרופות. (יש לבדוק מול מוקד הבריאות בטלפון: 1-700-700-251 האם התרופה רשומה בספר התרופות של ישראל או בחו"ל).

טיפול בתביעות המגיעות למוקד "בריאות בצוות" כאשר שולחים תביעה להחזר תשלום, יש לצרף (נוסף על טופס התביעה) קבלת מקור (כנגד חשבונית, נאמן למקור וכיו"ב לא ישולם החזר).

רק במידה וגורם אחר (כגון קופת חולים), שילם בגין קבלה מקורית,

ניתן לשלוח צילום קבלה בצירוף אישור הקופה על ההחזר. מומלץ לשלוח תביעות (הכוללות קבלת מקור) בדואר רשום בלבד!

תביעות אחרות, כגון בקשה לאישור ניתוח ו/או בנושא אחר ניתן להעביר לפקס 03-6380399 או בדוא"ל: tzevet@madan.es.com

בפנייה טלפונית למוקד (1-700-700-251), כאשר יש עומס, יש להשאיר הודעה במשיכון והמוקדנים יחזרו באותו היום למבוטח. אין צורך להשאיר מספר הודעות כיוון שהדבר גורם לעומס מיותר.

במידה ויש פנייה דחופה בלבד - ואין מענה במוקד ניתן לפנות למשרדי "צוות" - 03-6173500.

הבהרה

בכתבה במדור זה שכותרתה "לב חדש חיים חדשים - יד ביד עם 'צוות'", ביקש נשוא הכתבה להבהיר כי שם משפחתו הקודם, המוכר לידידיו, הינו ברמן, כלומר אורי (ברמן) ברק, וכי דרגתו הינה רס"ם (ולא רס"ן כפי שפורסם).

דרכי התקשרות למוקד "בריאות בצוות"

טלפונים: 1-700-700-251 ■ 03-6380279

פקס: 03-6380399

דוא"ל: tzevet@madan.es.com

נסיעות חו"ל, טל: 03-6380350

עמותת "יד התותחנים"

מאת: יעקב ארז (אל"ם)

עמותת "יד התותחנים" הוקמה בשנת 2002 והיא מאגדת שני גופים: הראשון - "איגוד התותחנים", ובו חברים ותיקי החיל. האיגוד שם לו למטרה לשמר את מורשת חיל התותחנים, לשמור על קשר עם החיילים והיחידות ולסייע להם בפעילותם החברתית. השני - "נצח לתותחן" - גוף המאגד את כל המשפחות השכולות בחיל ומטרתו להנציח את זכר הנופלים. בראש העמותה עומד כיום דני כסיף (תא"ל), קצין תותחנים ראשי לשעבר. בין תחומי פעילויות העמותה:

קשר עם החיל לרווחת חיילי הסדיר - העמותה מסייעת לחיל הסדיר בתרומות לקיום אירועים כגון ימי ספורט, כנסים ומופעים. כן עוזרת העמותה בגיוס תרומות למימון לימודים אקדמיים עבור חיילים מצטיינים ומחלקת 10 מלגות שנתיות בטקס שנערך לקראת יום העצמאות.

ותיקי העמותה מעבירים שיעורי מורשת לחיילים בשירות הסדיר, כחלק מהפעילות לשימור מורשת החיל. העמותה מסייעת לחיילים בודדים ומלווה אותם לאורך כל השירות. חייל בודד שמתגייס, מקבל שי מהעמותה וכרטיס חיוג המאפשר לו קשר רציף עם משפחתו. **פעילות בנושא הנצחה ומורשת** - העמותה פעלה להקמת "בית התותחן" ובו אנדרטה לזכר הנופלים, רחבת מסדרים ואירועים, חדר זיכרון ומורשת, מרכז מידע ותערוכת אמצעי לחימה. כן עוסקת

העמותה בשמירת הקשר עם המשפחות השכולות, עדכון שוטף, הוספת חומר לאלבומי הנופלים ומחשוב האלבומים. חברי העמותה שומרים על קשר רציף גם עם ותיקי החיל ופעלו לפתיחת חדר מורשת ולאוסף חומרי מורשת מבסיסי החיל השונים ומוותיקיו. בין היתר, מבוצע תיעוד ורישום מורשת קרב מפי ותיקים שנטלו חלק במבצעים שונים. החומר הנאסף מוצג ב"עמדת ותיקים" ממוחשבת אשר הוקמה במיוחד לצורך כך.

כן פעלה העמותה להקמת מרכז מידע בנושא ארטילריה, המרכז בתוכו מורשת קרב, ספרות מקצועית, תמונות, סרטי וידאו ועוד. בנוסף, נערכות הרצאות וסדנאות לקהלים שונים - תלמידים, חיילים וגמלאים - המועברות על-ידי צוות חיילים שהוכשר במיוחד לנושא.

תפעול "בית ניר" - לזכרו של סגן ניר שרייבמן ז"ל, שנפל באסון המסוקים, הוקם במתחם בית בתותחן אודיטוריום ובו 350 מקומות, המשמש את חיל התותחנים לפעילויות חינוך שונות ואת כלל צה"ל בפעילויות תרבות שונות. האודיטוריום פועל בשיתוף פעולה עם הקהילה המקומית זכרון יעקב ויישובי הסביבה.

הפקת רבעון "תמיד תותחן" - כתב העת הרואה אור באופן תדיר, הכולל סיפורי מורשת, עדכונים באשר למתרחש בחיל, מידע בתחום הארטילריה בארץ ובעולם וכיו"ב.

הקמת מוזיאון ארטילריה - בימים אלה נשלמות ההכנות לקראת הקמתו של מוזיאון ארטילריה, שיכלול קומת מוצגים, ספרייה, מכלול זיכרון והנצחה ואולם שבו יוקרנו סרטי וידאו בנושאי ארטילריה שונים.

הפורום העסקי חברתי של יוצאי חת"מ - לפני כארבע שנים הוקם הפורום, המונה כ-230 מאנשי החיל, במטרה לחזק את הקשר בין ותיקי החיל, העמותה וחיל התותחנים. במסגרתו מתקיימים אחת לשלושה חודשים מפגשים במגוון נושאים חברתיים, כלכליים וביטחוניים. חברי הפורום מסייעים רבות לקידומן של פעילויות העמותה.

בית התותחן

מתחם בית התותחן ע"ש אהרונסון בזכרון יעקב נתרם על-ידי משפחת אהרונסון למשרד הביטחון, אשר העניק את השטח לחיל התותחנים.

באתר מונצחים שמות 758 נופלי החיל על גבי אנדרטה הבנויה כסוללת תותחים שקניהם מופנים לשמים. במקום חדר זיכרון בו נמצאים אלבומים אישיים של כל נופלי החיל ועמדה ממוחשבת המכילה מידע רב על אודותם. במתחם פועל חדר מורשת, המציג את התפתחות אמצעי הלחימה אשר שימשו את חיל התותחנים בתקופות שונות. בחדר זה אף מתועדים סיפורי הגבורה של כל מקבלי הצל"שים והעיטורים מקרב אנשי החיל. תצוגה של תותחים ומשגרים הפרוסה באתר מעניקה המחשה ויזואלית להתפתחות אמצעי הלחימה של החיל.

בכניסה למתחם נמצא מבנה היסטורי של משפחת אהרונסון ששוחזר. סיפורו הקשור למחתרת ניל"י וקשריה עם הבריטים, מוצג בפני קהל המבקרים. בחצר המתחם דשא ופינוי ישיבה מוצלות והוא מעניק למבקרי חוויה נעימה ומעשירה.

הביא לדפוס: חגי גרי (סא"ל)

מחנה עתלית: מנחילים את מורשת ההעפלה

מאת: זהבית שחרור (סא"ל)

מחנה עתלית הוקם על-ידי הבריטים ופעל כמחנה מעצר למעפילים שהצליחו לתפוס ולעצור בין השנים 1939-1948. בין גדרות המחנה ובצריפיו הוחזקו במשך השנים הללו אלפי מעפילים, שלאחר כל התלאות שעברו בדרכם ארצה מצאו עצמם שוב מאחורי סורג ובריח - והפעם כבר על אדמת המולדת.

מחנה עתלית היה גדול ביותר והוא כלל כ-100 צריפים והשתרע על שטח של כ-90 דונם. כיום נותרו רק אחדים מצריפי המחנה המקורי, ביניהם ניתן להבחין גם באלה ששימשו מגורים לבריטים וכן בשרידי מגדלי השמירה על גבעות הכורכר שממערב למחנה.

בכניסה לאתר מחנה המעפילים גדרות תיל כפולות ושער עץ. בהמשך שביל עפר, שהפריד בין מחנה הבחורות הרווקות למחנה הנשים. השביל שימש כ"טיילת" לעצורים. במרכז האתר ניתן לראות את מבנה "הדיזינפקציה" (חיתוי), בו עברו העולים הבלתי-גליליים תהליך חיתוי בדי.טי ומקלחות. זו הייתה חוויה קשה לעצורים, שרובם אך זה ניצלו ממחנות ההשמדה באירופה.

למרות השמירה הבריטית הכבדה - מסדרי הנוכחות, ספירת המעפילים והחובה להיסגר בצריפים מרדת השמש ועד הזריחה - התפתחו במחנה חיי חברה ערים: העולים למדו עברית, שירים וריקודים, הם שמרו על המסורת היהודית במחנה, ערכו בריתות מילה, חתונות, מסיבות ראש חודש, עונג שבת, סדרי פסח ותפילות בציבור. חיי החברה והרוח טופחו, אורגנו תחרויות ספורט ונערכו חוגים והרצאות.

עם הקמת המדינה שימש המחנה כאחד מאתרי הקליטה לגלי העלייה ההמונית שהגיעו ארצה, וכמחנה זמני לגרעין שהתיישב לאחר מכן בקיבוץ עין כרמל הסמוך. בזמן מבצע קדש ומלחמת ששת הימים הוחזקו במקום

איסוף עדויות ומידע

עמרי שלמון, מנכ"ל המועצה לשימור אתרי מורשת, קורא לציבור בישראל לבקר במחנה המעפילים בעתלית ולתרום עדויות ופריטים למאגר המידע.

הוא פועל להרחבת מאגר המידע אודות ההעפלה לארץ - בדרך הים, היבשה והאוויר - ולאיסוף פריטים הקשורים לנושא. העדויות והפריטים שהועברו למחנה בשנים האחרונות חושפים עוד ועוד סיפורים של יחידים, התורמים לבניית הפרספקטיבה הקולקטיבית בנושא ההעפלה. "היום ביכולתנו לדייק הרבה יותר בפריטים, עד לרמה של יום ושעה, ואני פונה לכל חברי 'צוות' הקשורים לנתיבי ההעפלה ואשר עדיין לא נתנו את עדותם לעשות כן. עדויות המעפילים עצמם ובני משפחותיהם הן חשובות ביותר בהיבט של יכולתו של מאגר המידע לשמר כל פיסת היסטוריה מתקופה חשובה זו".

המעוניינים לצרף למאגר את פריטיהם או פרטי בני משפחותיהם מוזמנים לפנות למשרדי האתר.

האתר בעתלית

מחנה עתלית (יונה גפן)

מעפילים במחנה (ליאה ויליאם)

אלפי שבויים ערבים עד לביצוע חילופי השבויים.

בשנות ה-70 פורק המחנה, צריפיו נעקרו מיסודותיהם והוא כמעט ונמחה כליל, למעט שבעה צריפים שנותרו באזור הדרומי, אשר יועדו להנצחת המקום וסיפורו ההיסטורי.

בשנת 1986 לקחה על עצמה המועצה לשימור אתרי מורשת בישראל לשקם את האתר, בסיוע גופים ציבוריים ומתנדבים, ובהם האדריכל מנחם כץ שהכין את תוכנית השיקום למחנה.

בקץ תשמ"ז הוכרז מחנה המעפילים בעתלית כאתר לאומי למורשת המאבק וההעפלה.

האתר כולל כיום שחזור משוקם של מחנה המעפילים, אשר נעשה על שרידי המבנים המקוריים. בחלקם הותקנו תצוגות הממחישות את החיים במחנה. באולם הכנסים שבמקום מועלה מיצג אורקולי. כמו כן, הוקם מאגר מידע ממוחשב - "בנתיבי ההעפלה" - המתעד את סיפורי התקופה. בביקור ניתן לשלב גם סיור בספינה מדגם "גלינה" שהובאה למחנה מלטביה, ומזכירה בצורתה את הספינות עליהן הגיעו ארצה רבים מהמעפילים.

בחלקו הצפוני של האתר נערכות פעולות לבני נוער, הכוללות שחזור הגעת מעפילים לחוף הים ומשחקי הדמייה של פריצת הפלמ"ח לשחרור עצורי עתלית. ניתן גם לצאת לסיור הליכה מודרך באזור המחנה, במסלול המשולט הקרוי "נתיב המעפילים", העובר דרך רכסי הכרמל ומגיע עד לבית אורן וליגור.

שעות פתיחת האתר: בימים א'-ה': 09:00-17:00 וביום ו' 09:00-14:00. דמי כניסה: 25-30 שקל לאדם, בתיאום מראש: 04-9841980.

* תודה לאיריס הרפז מהמועצה לשימור אתרי מורשת שסייעה בהכנת הכתבה. צילומים: חן לאופולד, באדיבות המועצה לשימוש אתרי מורשת

מוזיאון אסירי המחתרות בעכו: זוכרים את הנידונים למוות

יוכי ארליך (רס"ן)

ביקור בעכו הוא סיור היסטורי רב-תרבותי, אפוף בריח ים. "המערב" מיוצג על-ידי הצלבנים, נפוליון, והבריטים, ואילו "המזרח" על-ידי העת'מאנים והערבים, ממסגד אל-ג'זאר ועד מורשת בנייתו של דאהר אל-עמר, שליט הגליל במאה ה-18.

גם ליהודים עבר והווה בעיר מיוחדת זאת, והרשויות פועלות להגברת המודעות לנעשה ולמתרחש בה. ואולם, דומה שמכל חוויות הסיור בעכו אין דבר אשר ישווה לביקור במצודה המשקיפה על העיר ובמוזיאון המחתרות השוכן בה. זוהי חוויה אשר רישומה מובטח.

המבצר עצמו חולש על סביבותיו וחומותיו העבות מקרינות עוצמה. יסודותיו צלבניים וקירותיו ערביים-עת'מאניים. לב הביקור הוא סיור במוזיאון המחתרות הפועל במקום, אשר מייצג כמה מהפרקים הדרמטיים ביותר בתולדות המאבק הציוני ומנציח את פעילות המחתרות טרם הקמת המדינה.

הבריטים הועידו את המבצר לכלא הראשי של צפון הארץ בימי שלטון המנדט, והיה בו אגף גדול לאסירים ערביים, רובם פליליים, אשר חלקם אף סיים בו את חייו. היהודים שהובלו לכאן, להישפט ולהינמק בתאים, היו אסירים פוליטיים - כאלה שמרדו בבריטים או הפרו את הוראותיהם.

אמצעי המחשה מודרניים, סרטים דוקומנטריים ומומחזים, ומוצגים אותנטיים מעבירים את אשר התרחש במקום - מעצר, משפט, כליאה, ענישה. הביקור בתאים מעביר באופן בלתי אמצעי את תנאי המקום הקשים ותאי הנידונים למוות, בואכה חדר הגרדום, מצמררים את שיא הביקור מספקת התוודעות אל עולי הגרדום ושחזור מבצע

את שיא הביקור מספקת התוודעות אל עולי הגרדום ושחזור מבצע הפריצה הדרמטי שיזם האצ"ל ב-4 מאי 1947 - מבצע שקורבנותיו עלו אולי על הישגיו, אך רישומו קידם, ככל הנראה, את תהליך התפנותם של הבריטים מהארץ והיה לאתוס של התנגדות ומרי

הפריצה הדרמטי שיזם האצ"ל ב-4 מאי 1947 - מבצע שקורבנותיו עלו אולי על הישגיו, אך רישומו קידם, ככל הנראה, את תהליך התפנותם של הבריטים מהארץ והיה לאתוס של התנגדות ומרי.

מבחינה מוזיאונית נעשה שימוש מוצלח בעוצמת המבצר ובאווירה הקודרת השוררת בין כתליו, הממחישה את הדרמה שהתחוללה במקום. הרושם העיקרי הנותר אצל המבקר הוא שחזור ההשפלה והיד הקשה שהיו מנת חלקם של אנשי היישוב העברי תחת השלטון הבריטי - בייחוד לאחר מלחמת העולם השנייה. קשה שלא לחוות כמעט באופן אישי את תחושת העליזות הכוחנית של נציגי צבא האימפריה הגדולה, ואת גבהות הלב של קציניה ושופטיה. כליאתם של לוחמי המחתרות בעוון אימונים בנשק שנועד להישרדות, הובלתם לתלייה, כאחרוני הפושעים, של יהודים שהעזו ללחום בשלטון זר - מותירים תחושה קשה. לא תמיד היינו ריבוניים לעצמנו, ואין אולי בארץ מקום הממחיש זאת טוב יותר.

■ ■ ■

רושם נוסף המלווה את המבקר במקום הוא שגם בימי שואה וסכנה קיומית, כמו בשנים שלקראת מלחמת העצמאות, לא חדלה הפלגנות בעם ישראל, ואף העצימה. מוזיאון המחתרות מוקדש לאצ"ל, להגנה, ללח"י (בסדר אלפביתי) ואינו מטשטש ואולי אף מחדד את מה שהפריד ביניהן. סרטי ההמחשה מדגישים את הוויכוחים הפנימיים ואת חוסר האמון אשר שרר בין אסירי המחתרות השונות. האחראים על התצוגה עשו כל מאמץ להציג את מאפייניה הייחודיים של כל מחתרת, ואת המבדיל אותה מרעותה (או יריבתה). על רקע זה מרגש לראות כי באגף ההנצחה שהוקם במקום הוקדש חדר נפרד לכל אחת מהן, אך האגף כולו מהווה מעין צוואה - לזכור אותן במשותף. ואולם טבע המקום וטבע הדברים גוזרים קצת אחרת. ראשית,

המוזיאון מיועד כל כולו לעימות בין היישוב העברי לבין הבריטים. ערבים מוזכרים בו כבדרך אגב, ורק בשל קיומו של אגף לאסירים ערביים. ארגון ההגנה - עיקר כוחו של היישוב העברי והיחיד שהכינו למלחמה הגורלית כפי שאכן התחוללה לאחר הפינוי הבריטי - כמו נדחק לשוליים בין קירות מבצר עכו. הזרקורים העיקריים מופנים אל לוחמי האצ"ל והלח"י, מי שהתמקדו בהתנגדות לבריטים וגם ספגו מידיהם.

המוזיאון אינו מתיימר ללמד את ההיסטוריה על כל רבדי מורכבותה. אולם כאתר הנצחה לעימות בין היישוב העברי לבין בריטניה הגדולה, בצל שואת העם היהודי במלחמת העולם השנייה - מוזיאון המחתרות בעכו ממלא את המשימה ומספק חוויה מטלטלת ומעשירה.

שעות פעילות: ימים א-ה 8:30-16:30; יום ו 8:30-13:30; **שבתות, ערבי חג וחג סגור.** ביקור בתיאום מראש בלבד: **טלפונים לתיאום:** 04-9911375, 04-9811020; **פקס:** 04-9550327.

דוא"ל: HMAKKO_MUSEUM@MOD.GOV.IL

ההיסטוריה שלנו בתמונות

במדור זה אנו מפרסמים צילומים מהעבר של חברי "צוות". חלק מהדמויות המופיעות בתמונות, אינן מוכרות או אינן זכורות. נשמח אם תעדכנו אותנו בפרטי המופיעים בתמונות

מי המופיעים בתמונה? תודה לאסנת מרדור (סא"ל).

תשובות יש לשלוח בדוא"ל אל: Bitoon@tzevet.org.il או לפקס: 03-6166260 לידי מזכירת המערכת שוש סקורניק.

התמונה (משמאל) שפורסמה בגיליון הקודם (97): עומדים בשורה העליונה מימין לשמאל: משה (פפנהיים) פארן (פאפי), יעקב אלמוג (אפשטיין), משה ירושלמי, דוד דגני, דוד שזר, ישראל עמית, צבי אלנתן, יצחק רוזנטל, אברהם זינגר, אלכס רזון והנס אבילאה.

יושבים מימין לשמאל: אורי מן (מנהיים), עיבל (בילסקי) יהונתן, משה גידרון (גורדון), ישעיהו לביא (למברגר), זלמן שלו (פרידמן), דב תירוש (ויינר), יעקב מיכאליס (מייק), שלמה ענבר (בורשטיין). יושבים על הדשא: דוד אשל ואורי גורן.

תודה לצבי אמיד (תא"ל) לשעבר קשר"ר

חברי "צוות" מוזמנים לשלוח תמונות מהשירות הצבאי ולציין את האירוע ואת שמות המצולמים. יועדפו תמונות מאירועים מיוחדים, אישיים או בעלי משמעות היסטורית.

הבהרה: בתמונת טקס מינוי הרמטכ"ל, רא"ל צבי צור (גיליון 96), הובהר כי "הראשון מימין" הנו אלוף משה גורן.

פתרון חידת "מי האיש" (גיליון 97): אלוף משה בר כוכבא ז"ל

אלוף משה בר כוכבא (בריל) נולד בגליציה ב-1930, עלה ארצה ב-1942 והצטרף לאצ"ל. במבצע קדש נלחם בקרב סכר הרואיפה. על פיקודו בקרב קיבל צל"ש שהומר בהמשך לעיטור העוז. במלחמת ששת הימים פיקד על חטיבה 45 שלחמה בצפון השומרון ובעמק דותן. הוא נפצע בקרב על ג'נין, אך סירב להתפנות עד לאחר כיבוש רמת הגולן.

ב-1979 הועלה לדרגת אלוף, פיקד על גיס 446, ועסק בהכנות אופרטיביות לעימות מול לבנון. ב-1983 מונה לאלוף פיקוד דרום, לאחר מכן כיהן כעוזר הרמטכ"ל להפקת לקחי המלחמה. הוא מתח ביקורת על ראשי המטכ"ל, כשסבר כי אינם מטפלים בצורה נאותה באינתיפאדה. בשל כך פרש מצה"ל בנובמבר 1990. לאחר פרישתו מונה למנכ"ל רכבת ישראל. נפטר בשנת 1992. בתו היא השחקנית ירדן בר כוכבא.

בפרס זכו חברי "צוות": יער ארז - רעות, יעקב מעוז - ירושלים, ניסים ממן - קרית עקרון.

חידת "צוות"

מי האישיות הצבאית?

הוא נולד בנכר וזה עליו לא ניכר. סיפורים על ילדותו אין, ככלל ועיקר, אך את שם משפחתו הארוך והיקר הוא קיצר לשם אחר - הקשור בפעולות האיכר.

הוא גדל בקבוץ ששמו קשור באחד ממלאכי הא-ל. הוא השתייך לשבט הצופים בהר שרוף וקמל. עבד במפעל אשר סודיות מסמל, ופיקוד על נקודת המשמר הוא קיבל.

לאחר שעשה חייל בלימודים, עלה על מדים, בשירות המלכה בגדוד השני, הוא התקדם בדרגות ויעל ונלחם בקרב הידוע על גדות הנהר בארץ הנעל.

מול 'חיות-אדם' שנסוגו, באש תופת הוא הוביל חייליו, וכמובן שניצח ואף עוטר בעיטור הנושא את הצלב. הנה הוא כבר סרן והוא מבריש נשק מכל סוג שקיים, והוא מציל אנשים לא רק ביבשה אלא גם בים.

אך עיקר פעולתו העלומה, קשורה בתגמול ובמעשי נקמה... קבוצתו נעה בסתר ברחבי היבשה, איתרה 'חיות-אדם' וצדה אותם ברשת.

ואז נטל חלק במלחמות ישראל נלחם בקסטל וגם בנבי-דניאל. עם חטיבתו הנודעת הוא פורץ לגבעה, ואחר פורש לקיבוץ ונח לפי שעה.

בשובו לצבא, דרגה גבוהה על כתפיו הוא עוטה, מתמנה אחר כבוד לתפקיד ראש המטה. בשל טעות מצערת באמצעי-התקשורת, אשר שמם של עופות מים אליה הוצמד להיות רמטכ"ל הוא כבר אינו מועמד!

לאחר שסיים שירותו הוא שמר על הכללים, עמד בראש הקיבוץ והיה נציג כבילות חיילים. גם בפוליטיקה הוא נגע בחלום, ושלח לפרופסור ידוע איזו דרישת-שלום...

ועוד משהו משפחתי תורשתי ואישי - בנו היה מפקד סיירת וקצין מודיעין ראשי. אך בהמשך חייו ניכרו סימני עצב על פניו כאשר שיכל במלחמות ישראל שניים מבניו...

הוא הותיר אחריו אשה ועוד בנים ונפטר בעודו רק בן ע"ב שנים. בעיר השוכנת על הים נקרא רחוב על שמו והכינוי הקצר אשר הלך תמיד עימו - ליווה אותו בגאווה אל בית עולמו.

מאת: זהבה צויקל (רס"ן)

תשובות יש לשלוח בדואר אלקטרוני prashit@tzevet.org.il או בדואר לבטיטאון "צוות", רח' ברוך הירש 14, ת"ד 2222, בני ברק 51121, או בפקס 03-6166260 (נא לציין את מספר הגיליון). בין הפותרים נכונה יוגרלו שלושה ספרים.

יובל לפנימיה הצבאית בחיפה

בוגרי המחזור הנוכחי ובוגרים מלפני יובל שנים - יחדיו במסדר הסיום

מאת: יוסי פורת (סא"ל), בוגר מחזור ז' 1961

50 שנה עברו מאז צעדו במקום במסדר הסיום, אבל ב-28 ביולי 2011 הם שוב צעדו, בגאווה ובהתרגשות, במסדר הסיום של המחזור הנוכחי: בוגרי מחזור ז' של הפנימייה הצבאית בחיפה, שסיימו את לימודיהם בפנימייה ובביה"ס הריאלי העברי בשנת 1961, חברו אל בני המחזור החדש, מחזור נ"ז, והיו חלק ממסורת שנוצרה בפנימייה.

המפקד היוצא של הפנימייה, סא"ל יפתח גיא, הוא זה אשר הגה את הרעיון לפיו אל כל מחזור מסיים חדש יחברו עמיתיו מלפני יובל שנים. במהלך הטקס מעניקים בני המחזור החדש סיכת בוגר מוזהבת ועליה סמל הפנימייה "ל"בוגרי היובל". מחווה זו לבני הדור הקודם הפכה עד מהרה למסורת מרגשת.

ישנם לא מעט הבדלים בין אז להיום. אז צעדו הבוגרים על מגרש מסדרים קטן, עשוי אספלט, ואת המסדר סקר "הזקן" - דוד בן גוריון. מאז התפתח המקום וכיום נערך המסדר על כר דשא מטופח, במתקני הספורט של בית הספר הריאלי ב"בית בירם", אל מול טריבונות עמוסות בני משפחה. זהו

לא ספק מעמד מרגש, אשר יש ומעלה דמעות בעיני משתתפיו. בשם הבוגרים הוותיקים בירך הרצל בודינגר (אלוף), מפקד חיל האוויר לשעבר. בשם הממשלה נשא דברים השר להגנת העורף, מתן וילנאי (אלוף), הוא עצמו בוגר הפנימייה במחזור ח' (שנת 1962), אשר בשנה הבאה יצעד גם הוא כתף אל כתף עם בני מחזור נ"ח. בוגרי הפנימייה הצבאית מוכיחים עצמם בכל דור. בוגרי מחזור ז', כולם היו לקצינים בצה"ל והגיעו לדרגות ולתפקידים בכירים. שניים מהם - רס"ן יוסי קפלן ורס"ן שמחה זעירא ז"ל - נפלו בקרב. מהפנימיות הצבאיות (בחיפה וגם זו שפעלה בתל אביב) יצאו שני רמטכ"לים - אמנון ליפקין שחק וגבי אשכנזי. בוגרי הפנימייה מאיישים זה שנים תפקידי פיקוד קרבי בכל הרמות בצה"ל ומחוזרים על-ידי מפקדי חטיבות השדה ויחידות העילית. בימים אלה אף אושרה תוכנית להגדלת מספר החניכים בפנימייה ואף תוכנית בינוי חדשה.

הפנימייה הצבאית קנתה את זכות קיומה בהעמדת דורות של מפקדים. תרומת הבוגרים לביטחון המדינה אינה מוטלת בספק. הם נצרפים בחינוך לערכים ומעלים תרומה גדולה גם לחברה הישראלית. לדוגמה, בין בוגרי מחזור ז' 1961 היו, נוסף על הרצל בודינגר, גם מיכאל בן יאיר (היועץ המשפטי לממשלה), שמואל צור (האפוטרופוס הכללי), רון בן ישי (מפקד גל"צ, עיתונאי ופרשן בכיר), מיכה גיל (הטייס הראשי במטוסי 777 באל על), עודד שחר (אשר חזר לפקד על הפנימייה), נחום גנצרסקי (סמנכ"ל צים) ואחרים היו לכלכלנים, מהנדסים, ר"ח ועוד.

"מיונים ללווינים" - ביתן חיל התקשוב במוזיאון בתי האוסף ביפו

מאת: חגי גרי (סא"ל)

ביתן חיל הקשר והתקשוב במוזיאון בתי האוסף ביפו, שהוקם לפני 10 שנים ע"י העמותה להנצחת חילי חיל הקשר והתקשוב בשיתוף חיל הקשר, עבר שדרוג ועדכון. הביתן נחנך מחדש ב-2 ביוני 2011 בטקס חגיגי בהשתתפות נשיא העמותה שלמה ענבר (אלוף), ראש אגף הקשר והתקשוב האלוף עמי שפרן, קצין קשר ותקשוב ראשי תא"ל נחום בסלו, מנהל יחידת המוזיאונים במשרד הביטחון צבי עדן, מנהלת בתי האוסף רינה עמית, ספ"כ חי"ק, חברי ועד עמותת חי"ק ואורחים רבים.

הביתן מציג את התפתחות אמצעי הקשר והתקשוב מעידן קשר היונים ועד לקשר והתקשוב הלוויני של ימינו, באמצעות

תצוגות אור-קוליות ואמצעי הקשר ההיסטוריים לדורותיהם בצורה כרונולוגית ומכאן שמו של הביתן: "מיונים ללווינים". בביתן מוצגים גם בעלי העיטורים והצל"שים, חתני פרס ביטחון ישראל, הקשר"רים לדורותיהם, עמדת הנצחה לחללי החיל "גלעד לזכרם", מברקים היסטוריים שעברו ברשתות הקשר של צה"ל ומיצג מרכזי המתאר את אמצעי הקשר והתקשוב העתידיים.

רוקמת התחרה

אפרת ברקאי-גורל (רס"ן) מותחת את גבולות הרקמה אל מחוזות יצירתיים וחדשניים של שילובי טכניקות, חומרים וטקסטורות. בין הבדים והחוטים ימצאו מקומם גם סרטים, כפתורים, חלקי תכשיטים ישנים, חבלים - כולם חיים יחדיו בהרמוניה של צורה וצבע ■ עשרים שנה של יצירה, התפתחות ואהבה גדולה למלאכת היד המדויקת ושובת הלב

מאת: נורית רוזן (רס"ן)

מייחדים את עבודות הרקמה של אפרת חיבורים ושילובים יוצאי דופן בין החומרים השונים והמפתיעים. השילוב הזה הוא עבודה מהות היצירה. אין לה נושא מוביל, אבל הנטייה היא לנופים, בתים, פרחים. חלק מהעבודות ריאליסטיות וחלקן אבסטרקטיות, במיגוון גדלים.

אפרת אוהבת לגוון. היא פתוחה לגישות ולרעיונות חדשים, נהנית מהמשחק בין פנים לחוץ, מפגישה ניגודים על גבי הבד וכל העת תרה אחר השראה בסביבתה. כל דבר מצית את דמיונה והשאיפה ליצור היא כבר חלק ממנה.

אפרת אוהבת מאוד להתחיל עבודה חדשה. ההתחלה מרגשת, ולאחריה היא להוטה להמשיך, מחכה בחוסר סבלנות לסיום העבודה, כי בדמיונה כבר ניצתה התחלה חדשה.

למרות ואולי בגלל שהיא עוסקת באותו תחום כבר עשרים שנה, היא אינה חדלה להתפתח ולהתחדש. 'היום אני יותר נועזת הן בשילוב החומרים והן בנושאי העבודות', היא מעידה.

מתי העבודה גמורה? 'כשיש שלמות ואיזון במתח המתקיים בין הרקום לבין הסקיצה', 'כשיש הרמוניה בתוך הרקמה. זה עניין של תחושה', אומרת אפרת.

חשוב לה שהעבודות יהיו אסתטיות. רוב האנשים שרואים את העבודות לראשונה נפעמים לנוכח מפגן היצירתיות, השקדנות והדיק, מלאכת מחשבת עבודת יד, שמקומה בעולמנו הולך ונדחק.

אפרת מוכרת את העבודות בעיקר מפה לאוזן. היא נותנת בשמחה עבודות שלה במתנה לחברים או לבני משפחה, אבל רק למי שהיא בטוחה שמעריך את גודל ההשקעה.

בימים אלה שוקדת אפרת על הקמת אתר בו יוצגו העבודות לכל גולש שימצא בהן עניין ויופי.

המדור פותח את שעריו לכל חבר "צוות" שעוסק ביצירה: ציור, איור, פיסול, כתיבה, וכו'. נא לפנות לנורית רוזן באימייל בלבד: memcohen@gmail.com

אפרת ברקאי-גורל (רס"ן) מביאה את התחום המסורתי של רקמה למחוזות חדשים, יצירתיים, מודרניים, מרהיבים. בעבודותיה ניכרת הבעה אמנותית ציורית ופיסולית מיוחדת במינה. הרקמות עשירות בצבעים, צורות, טקסטורות וחומרים. על-פי תורת הפאנג-שווי משרות עבודות התחרה אופטימיות, שמחת חיים, חדווה ויופי ותורמות להשגת שלוה ורוגע בבית.

ב-1992 לאחר שסיימה את לימודיה באוניברסיטת חיפה (תואר שני בפסיכולוגיה תעסוקתית), חזרה אפרת לשירות קבע כראש יחידת המיון והמחקר של המערך הטכני בחיל האוויר. בסוף 2007 פרשה מצה"ל ומונתה למנהלת סניף חיפה והצפון של חברת פילת.

מילדות עסקה אפרת בעבודות יד שכללו רקמה, סריגה, תפירה, גובלנים, קרושה (סריגה במסרגה אחת) הכל באופן חובבני אך עם אהבה גדולה למלאכה השקדנית.

בד בבד עם החזרה לשירות ראתה אצל חברה תמונת נוף ששבתה את לב - מעשה רקמה בו משולבים בדים, חוטים וחרוזים. את התרגשות המפגש הזה עם עולם הרקמה והתחרה היא זוכרת היטב. מיד ידעה שזה הכיוון אותו חיפשה והחלה לברר היכן ניתן ללמוד רקמה אמנותית.

הסתבר לה, כי מדובר בתחום אמנות נדיר ויש רק מעט מורים המתמחים בו. היא החלה ללמוד בחיפה אצל האמנית אירית נבו. מאז ועד היום, זה כעשרים שנה, היא ממשיכה להגיע לסטודיו של נבו אחת לשבוע. בהתחלה היה זה לצורך רכישת טכניקות. היום היא מקבלת שם השראה, ליווי, הדרכה, וסיוע מקצועי.

מרגע שדבק בה חיידק הרקמה, החלה לאסוף חומרים לעבודות. ביתה שופע שאריות בדים, גזרי נייר, תכשיטים ישנים, סרטים, חרוזים, כפתורים, חוטי רקמה, חבלים - בעצם, כל דבר.

בחדר העבודה שלה מצויות קופסאות המכילות את כל חומרי הגלם שהפכו ברבות השנים לאוספים של ממש. אפרת אוספת כל הזמן ובכל מקום, בארץ ובחו"ל. גם בעלה, אף הוא חבר "צוות", והילדים נרתמו למלאכת האיסוף. הם יודעים, כי בסופו של דבר לכל פריט יימצאו מקום ושימוש נכון באחת מעבודותיה של אפרת.

נוף בת ים

שטיח קיר

נוף

פורטרט

השופר - אזעקה להתחדשות רוחנית

מאת: הרב חניאל פרבר

של איל כדי שאזכור לכם עקידת יצחק" (בבלי, ראש השנה ט"ז, א').
על כן, בקריאת התורה של ראש השנה
אנו קוראים את פרשת העקדה. לפי חז"ל
עקדת יצחק הייתה בראש השנה.
בעקדת יצחק נתגלה גם המקום הנבחר
למקדש: "ויקרא אברהם שם המקום ההוא
ה' יראה" - ועל כן זיכרון העקדה הוא גם
זיכרון מקום המקדש. בכך מהווה ראש
השנה הכנה ליום הכיפורים.
בראש השנה נזכרת קביעת מקום המקדש
וביום הכיפורים מתכפרים העוונות

לכל חג ומועד המיקוד שלו והמצוות
המיוחדות לו.

כדי לעמוד מקרוב על עניינו של ראש
השנה, כדי לזהות ולהגדיר היטב את מהותו,
כדאי להשוותו דווקא עם מה שדומה לו
וקרוב אליו ביותר - יום הכיפורים.
במבט ראשון, נדמה לכאורה שמהותו של
ראש השנה זהה למהותו של יום הכיפורים.
ראש השנה הוא הפותח את ימי הדין, הימים
הנוראים ויום כיפור הוא הסוגר וחותם אותם.

שני הימים אינם ימי שמחה כמו שלושת הרגלים. בשניהם אין אומרים
הלל מהטעם "אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים ומתים פתוחין
לפניו, וישראל אומרים שירה?" (בבלי, ראש השנה ל"ב, ב').

אנו חשים את חרדת הדין המתוח מעלינו ונקראים לעשות תשובה בכל
עשרת הימים. "דרשו ה' בהמצאו - אלו עשרה ימים שבין ראש השנה
ויום הכיפורים" (בבלי, ראש השנה י"ח, א').

גם התפילות בשני הימים דומות מאוד: "המלך הקדוש", "אבינו מלכנו",
"כתבנו לחיים" וכו'. מאריכים בתפילות בימים אלו (כולל המוספים),
וכן אומרים בשניהם את הפיוט "ונתנה תוקף", בו נאמר "בראש השנה
יכתבון וביום צום כיפור יחתמון... ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את
רוע הגזירה".

מעניין לדעת, כי לגבי ראש השנה לא מוזכרות בשני המקומות העיקריים
בתורה פרשת אמור, (ויקרא כ"ג) ופרשת פנחס (במדבר פרק כ"ח,
כ"ט), הכפרה והמחילה על חטא ועוון. אפילו המצווה המיוחדת לראש
השנה, מצוות תקיעת השופר, לא נאמרה בצורה מפורשת של ציווי כמו
"ותקעתם בשופר". עצם היום מוגדר כ"יום תרועה" וממילא אנו מבינים
שצריך להריע בו, מתוך המסורת של תורה שבעל-פה.

תקיעת השופר מזכירה לנו את "יום הזיכרון", במיוחד בעקדת יצחק.
בברכת זכרונות חותמים אנו "ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור".
גם השופר הוא זכר לאילו של יצחק: "אמר הקב"ה תקעו לפני בשופר

בעבודת המקדש המגיעה לשיאה.
התרועה בשופר, המאפינת את ראש השנה, מראה את החשיבות הגדולה
ליום שבו אנו באי עולם ממליכים את הקב"ה עלינו למלך.
התרועה תואמת את הנהוג בעת טכסי ההכתרה, שבהם מצוינת קבלת
המלך בשמחה ובתרועת חצוצרות.
תקיעת השופר באה להזכיר לנו את הברית שכרת ה' עם אברהם אבי
האומה וההבטחה על נצחיותו של עם ישראל והעלאת כבודו בין העמים
ולהזכירנו גאולת נדחי ישראל וקיצוץ בארץ ישראל, כפי שנאמר בנביא
ישעיהו: "והיה ביום ההוא ייתקע בשופר גדול, ובאו האובדים בארץ
אשור והנידחים בארץ מצרים והשתחוו לה' בהר הקודש ובירושלים"
(כז, י"ג).

תקיעת השופר מציינת בפנינו את קול האזעקה להתחדשות רוחנית,
כפי שציין זאת הרב י"ד הרץ, לשעבר הרב הראשי ליהדות בריטניה
בספר המועדים: "חג ראש השנה הוא זמן חגיגי של חשבון הנפש בחיי
היהודי, תקיעת השופר היא כקול אזעקה הקורא לעם ישראל לתשובה
ולהתחדשות רוחנית. בימים הנוראים אין היהודי חושב רק על עצמו,
אלא גם על שלום וברכה לכל האנושות, בחלק החגיגי ביותר של התפילה
הוא מבקש מאלוקים לקרב את הזמן שבו ייעשו כל בני האדם אגודה
אחת, והעושה ינדוף מן הארץ".

נא לשמור על קדושת הדף

פרויקט "ידידות צהלה"

מסדר כנפיים - 250 חניכי "ידידות
צהלה" הוזמנו למסדר כנפיים בבסיס
חיל האוויר בחצרים. החניכים צפו בטקס
ובתצוגה הקרקעית של מטוסי חיל האוויר
ואמצעי לחימה שונים. לאחר הענקת כנפי
הטיס לבוגרי הקורס נערך מופע אווירי
מרהיב, בו נטלו חלק כל סוגי מטוסי החיל,
כולל מטוסי עבר. כמו כן, נערכה תצוגת

יכולת של מטוסי תובלה, מסוקי סער
ולבסוף תצוגת אש מרשימה של מסוקי
תקיפה ומטוסי קרב.
הייתה זו הזדמנות ראויה לחשוף בפני
החניכים את העוצמה והייחודיות של
חיל האוויר.

סיור בבסיס חיל הים בחיפה - חניכי
"ידידות צהלה" מנהריה, ג'וליס, טבריה,

יעד, כפר ביאליק ואור עקיבא סיירו
בבסיס חיל הים בחיפה. תחילה נערכה
סקירה כללית על פעילות חיל הים
במשימות ביטחון שוטף. החניכים שמעו
מפי בעלי תפקידים על משימותיהם
ולאחר מכן נערך סיור מודרך על סטיל
מדגם סער 5 - אח"י אילת. כמו כן האזינו
החניכים להסברים על הצוללת המתקדמת
אח"י ליתן.

התנדבות לפרויקט "ידידות צהלה"

פרויקט "ידידות צהלה" ישמח לקלוט
מתנדבים נוספים מבין אנשי "צוות" כדי
להנחות ולהדריך בני נוער. המתאימים
יעברו הכשרה ויזכו לליווי.

פרטים בטל: 04-8596032 ובאתר האינטרנט
www.zahala.org

פגישת עבודה בנושא תעסוקה

- ב-21.9.11 נקיים הרמת כוסית לקראת ראש השנה בבתי הדיור המוגן אחוזת פולג ופרוטיאה בכפר, בהשתתפות יו"ר "צוות".
- ב-22.9.11 נשתתף בכנס המחוזי שיתקיים בכפר סבא.
- נקיים טיול נופשון במלון רמות ברמת הגולן, הצופה לכנרת.
- בחודש אוקטובר 2011 נערוך ערב הצדעה למתנדבים, להקרת פעילותם יד ביד עם נציגי פיקוד העורף.
- במסגרת פעילות הסניף אנו מקיימים חוגים רבים ובהם: מחשבים ואינטרנט, ספרדית (מתחילים ומתקדמים), צרפתית (מתחילים ומתקדמים), אנגלית (מתחילים ומתקדמים) ברידג' (מתחילים ומתקדמים), מודעות עצמית ועוד.

סניף כפר סבא

יו"ר הסניף: נפתלי שגיא • ויצמן 136 כפר סבא 44103 • טל': 09-7659867 • דוא"ל: tzevetkf@bezeqint.net

הרצאות

חברי החוג לידע והעשרה של הסניף האזינו להרצאתו של שבתאי קו בנושא פרשת דה-האן, להרצאתו של אריק בלום בנושא הומור טוב לנפש ולבריאות ולהרצאתו של חבר "צוות" זכי בן עזרא שעסקה בחידושים בתחום הדימות.

חברי הסניף בטיול לגליל ההררי

החברים במקדש רומאי ("בעל השמאים"), בסאסא ובמערת הפער.

סניף כוכב יאיר יו"ר הסניף: סימה בן שושן • ת"ד 557 כוכב יאיר 44864 • טל': 052-3539685 • דוא"ל: bsdavid@013.net.il

סניף רמת השרון יו"ר הסניף: אורי ילון • ת"ד 1350 רמת השרון 47243 • טל': 050-8898931, פרטי: 03-5475330 • דוא"ל: uriyal@netvision.net.il

סניף הרצליה יו"ר הסניף: ראובן ליימונד • הבנים 15 הרצליה 46427 • טל': 09-9563838 • דוא"ל: hymrl@zahav.net.il

סניף רעננה יו"ר הסניף: יצחק גושן • הסדנא 13 בית זוהר רעננה 43107 • טל': 077-4440806 • דוא"ל: oshen@zahav.net.il

סניף הוד השרון

יו"ר הסניף: עידו אלמגור • ז'בוטינסקי 7 הוד השרון 43350 • טל': 09-7450773 • דוא"ל: a.tzevet.hod-hasharon@012.net.il

ב-7.7.11 התקיים ערב מוזיקלי נוסטלגי לחברי "צוות" מסניפי הוד השרון ופתח תקוה. הערב כלל כיבוד עשיר והופעת אמנים מהשורה הראשונה בישראל.

בתוכנית: שלושת הטנורים הישראליים - פליקס לבשיץ, בוריס ירופייב, דמיטרי סמיונוב וזמרת האופרה יוליה סוקולובסקי בליווי תזמורת המאסטרים - ארבעה נגנים וירטואוזים שהפליאו לנגן בכלי נגינה עממיים דוגמת בלליקה, באיין ודומרה. האמנים הגישו שירי אופרה בכל השפות. החברים הצטרפו לשירה ועודדו את הזמרים במחיאות כפיים סוערות להגיש עוד הדרנים. את האירוע כיבדו בנוכחותם ד"ר ברוך לוי, יו"ר "צוות", יהודה פרץ, יו"ר מחוז דן, אביהו טננבאום, מנהל מחוז השרון, יו"ר הסניפים הוד השרון ופתח תקוה ומכובדים נוספים. הערב החגיגי הסתיים בהצלחה רבה והותיר טעם של עוד. חברים רבים הביעו שביעות רצונם מהאירוע במכתבים וטלפונים שהגיעו לסניף.

תודה לבני פרידמן, יו"ר סניף פתח תקוה ולגזברי שני הסניפים על שיתוף הפעולה המוצלח.

ערב מוזיקלי נוסטלגי לחברי "צוות" מסניפי הוד השרון ופתח תקוה

סניף נתניה

יו"ר הסניף: יצחק דואני • רזיאל 7 נתניה 42470 • טל': 09-8334008 • דוא"ל: Tzevet-n@bezeqint.net

גמלאי "צוות" נתניה שוב יוצאים לדרך של פעילות מגוונת, מעשירה ותורמת.

■ ב-24.8.11 התקיים כנס עם יו"ר ומנכ"ל "צוות" ויו"ר מחוז השרון, מוטי בר-דגן, אשר עסק בנושא הגמלה. החברים העלו שאלות בנושא וקיבלו תשובות מפי ראשי הארגון.

■ ב-1.9.11 היום הראשון ללימודים, יצאו חברי "צוות" מתנדבים ללוות תלמידים בדרכם לבתי הספר.

חברי סניף נתניה בטיול בברצלונה

אירועים וטיולים:

- ב-15 באוגוסט נערך טיול ערב לבית שאן כולל ארוחת ערב, חזיון אורקולי ועוד.
- ב-12 בספטמבר מתוכנן סיור סליחות בירושלים.

סניף חדרה והשומרון

יו"ר הסניף: משה אבן פז • הרצל 69 חדרה ת"ד 2191 • טל': 04-6342407
דוא"ל: David_h@bezeqint.net: 7

חברי סניף חדרה בטיול לשפלת יהודה

סניף הגליל המערבי

יו"ר הסניף: יום טוב חזן • הרצל 61 נהריה • טל': 04-9510702
דוא"ל: golani48@barak.net.il: 7

ב-27.11 יצאו חברי הסניף ליום טיול "בעקבות לוחמים" באזור הגליל העליון ורמת הגולן. החברים קיבלו הדרכה והסבר על לבנון מנציג חטיבת גולני, ביקרו בתל חי, באנדרטה לזכר חללי אסון המסוקים בשאר יישוב וכן במרכז המבקרים בקצרין.

חברי הסניף בטיול "בעקבות לוחמים" באזור הגליל העליון ורמת הגולן

סניף העמקים

יו"ר הסניף: מנחם מעוז • משרד הקליטה ע"י האגודה למען החייל, עפולה • טל': 04-6490553 • דוא"ל: maozm6@walla.com: 7

מועדון הגמלאים של "צוות" סניף העמקים ממשיך לפעול באופן סדיר מתחילת אוקטובר 2010. אנחנו שמחים לראות עוד ועוד חברים המצטרפים אלינו.

הרצאות:

■ ב-11 ביולי התקיים ערב בנושאי בריאות המאפיינים את אנשי גיל הזהב בדגש על שמיעה וראייה.

■ ב-25 ביולי התקיים ערב נשים משותף של חברות מסניף העמקים וסניף חדרה, בנושא טיפוח והכרת החידושים בעולם הקוסמטיקה - בעיקר שימוש בתאי גזע ממקור צמחי. האירוע כלל כ-50 נשים ובמסגרתו התקיים גם פנל נשים.

■ ב-21 ביולי התארחו במועדון אלה גבאי ומירי יפרח והרצו על כוחו של הדמיון ביצירת מציאות.

מאת: צביקה גינצבורג

סניף הגליל התחתון

יו"ר הסניף: משה עבו • הגלבעות ת"ד 491 טבריה • טל': 04-6720656
דוא"ל: abomosh@gmail.com: 7

■ חברי הנהלת הסניף וחברים רבים מסייעים לזולת ובין השאר עורכים ביקור חולים, ביקור אלמנות, מאתרים נזקקים למענקי חג, משתתפים בשמחות, ניחום אבלים ועוד.

פעילות זו מהווה נדבך מרכזי שעליו בנוי ארגוננו.

■ המסורת נמשכת ומדי יום ו' מתכנסים חברים ושרים ביחד שירי שבת בניצוחו של החבר יוסי רווח.

סניף כרמיאל

יו"ר הסניף: שלומי קליין • הגליל 2 כרמיאל • טל': 04-9982215 • דוא"ל: slomek1@walla.com

חברי וחברות הסניף יצאו לטיול בגליל וברמת הגולן. בין השאר ביקרו החברים בכנסיית הגליל, קטפו דובדבנים במושב אודם ברמת הגולן, סיירו במוזיאון הטבע ובבית אוסישקין, שם קיבלו הסבר על החי והצומח וחשיבות המים בצפון הארץ. הטיול הסתיים בנסיעה לאורך גבול הצפון.

חברי סניף כרמיאל בטיול בגליל וברמת הגולן

סניף מרכז הגליל

יו"ר הסניף: ריאד אברהים • מועדון מפ"ת מג'אר • טל': 04-6781466 • דוא"ל: Fared_s@walla.co.il

לאחרונה התקיימה בכרמיאל סדנת יזמות לחברים מהמגזר הדרוזי. זאת בעקבות מתן עדיפות בוועדת התעסוקה לבני המגזר. הסדנה מהווה נדבך נוסף בפעילות הענפה המתקיימת השנה בתחום פעילויות תומכות תעסוקה. בסדנה נטלו חלק 22 חברים.

סניף חיפה יו"ר הסניף: ברוך וינטר • בית ההגנה, רח' פזנר חיפה ת"ד 7610 • טל': 04-8666762 • דוא"ל: brwinter@zahav.net.il

סניף הקריות יו"ר הסניף: אריאל כרמון • בית התרבות שד' קק"ל 25 • טל': 04-8732214 • קריית מוצקין

סניף הגליל העליון

יו"ר הסניף: יעל דקל • טל': 050-4130801, 04-6935756 • דוא"ל: dekelya@gmail.com

טקס הוקרה לשני חברים שהגיעו לגבורות שולב בארוחת צהריים בקריית שמונה במהלך "טיול מושבות". לאחר שירה בציבור בירכה יו"ר הסניף, יעל דקל, את החברים ושילבה בדבריה ענייני דיומא ופרשת השבוע. החברים קיבלו תעודות הוקרה חתומות בידי יו"ר "צוות" ויו"ר המחוז והסניף. ברוח מסלול הטיול החליטה יו"ר הסניף להעניק לשני החברים המצוינים הגעה לגבורות רפרודוקציה של ציור הקשור לנושא הטיול, שצויר בידי אביה, האמן מאיר בן אורי ז"ל.

יעל דקל מעניקה תעודת הוקרה לאלי בראון

חברי הסניף במהלך "טיול מושבות"

בתאריך 12.7.11 נערכו באזור הצפון בחינות לקראת חידון התנ"ך הארצי למבוגרים, ביוזמת משרד החינוך. לבחינות ניגשו מספר חברי "צוות" והן נערכו בבית לוחמי הגטאות. מרגש היה לראות את החברים נבחנים בידענותיהם בתנ"ך, במקום הממחיש את מאורעות השואה. היה בכך משום ביטוי לניצחון הרוח ולתקומת העם היהודי בארצו.

מאת: חנוך שחר

הבחינות בבית לוחמי הגטאות

סניף קרית גת

יו"ר הסניף: ניסים זגורי • שד' גת 32/17 קרית גת • טל': 08-6878350, nisimz@giryat.net.muni.il • 057-7447013

ב-31.7.11 התקיים בסניף קרית גת כנס הסברה בנושא עדכון הגמלה, שחיקת השכר, היוון והתקדמות המו"מ מול משרד הביטחון, בהשתתפות מנכ"ל "צוות", יו"ר המחוז גדעון שני, מנהל המחוז, אברהם לוגסי, יו"ר הסניף, ניסים זגורי ועשרות חברים מהסניף.

במהלך הכנס ניתן גם מידע בתחום הביטחוני - ביטוח החיים, הבריאות ורפואת השיניים, וכן עדכונים נוספים בנעשה ב"צוות".
במהלך הכנס הוצגו שאלות רבות על-ידי החברים - רובן נענו במקום וחלקן ירוכזו ויטופלו על-ידי מנכ"ל "צוות".

גמלאי צה"ל בסניף קרית גת מזדהים עם יושבי האוהלים בעיר

סניף אופקים

יו"ר הסניף: יעקב דרעי • היוגב 37 מקלט 5 אופקים • טל': 08-9924930, tzevetofqim@bezeqint.net.il • דוא"ל: 077-9256070

ב-31.7.11 יצאו חברי וחברות סניף "צוות" אופקים ליום כיף במלון לאונרדו פלזה בים המלח - כולל שימוש במתקני הספא וארוחת צהריים.

חברי הסניף בלובי המלון

פעילות במחוז דרום

■ מתנדבים מהמחוז השתתפו בתרגיל "נקודת מפנה 5" שהתקיים ברשות המים בבאר-שבע.

החברים מקבלים תעודת הוקרה בטקס שהתקיים ב-4.8.11. משמאל לימין: נתי שכטר מנהל מרחב דרום של היחידה לביטחון המים, אבי אוהיון, איבון ברששת, ארתור צ'ובוטור, יעקב לחיאני, יונה נבוקאר, אריה רויטמן, משה כהן

■ שני חברי הנהלה ממחוז הדרום נבחרו לייצג את ארגון "צוות" במשלחת לטקס הנצחה ללוחמי הבריגדה היהודית, שהתקיים ברוונה שבאיטליה ביוני 2011. איציק קיקוס עמד בראש המשלחת ויעקב דרעי, יו"ר סניף אופקים הצטרף כחבר במשלחת.

■ ערב הוקרה למתנדבים מצטיינים - שלמה סולומון, חבר הנהלת המחוז ומרכז נושא ביקורי חולים, קיבל תעודת הוקרה והערכה על פעילותו.

מתנדבים ממחוז הדרום בערב הוקרה למתנדבים שהתקיים ביוני 2011 באוניברסיטת תל אביב

סניף באר שבע

מ.מ. יו"ר הסניף: אילנה חדד • בית החייל, רחוב בית לחם 2, ת"ד 521, באר-שבע
84100 • טל: 08-6431874, מענה קולי: 03-6173529, פקס: 08-6417188

בחודש יוני יצאו חברי הסניף לטיול בדרום אמריקה. החברים ביקרו
בברזיל ובארגנטינה ונהנו ממיגוון גדול של אתרים מעניינים ומנופים עוצרי
נשימה.

החברים בטיול בדרום אמריקה

סניף נתיבות-שדרות

יו"ר הסניף: אילן פרץ • ת"ד 110 אופקים • טל: 050-5282815
דוא"ל: ilan-ngv@darak.net.il

ב-5.11 יצאו חברי הסניף לטיול במרכז הארץ. בין השאר, הם ביקרו ביפו
העתיקה, במגדל שלום, בנווה צדק, באחוזה בית ועוד.

סניף מצפה רמון יו"ר הסניף: יצחק ברגר • נשק 15/3 מצפה רמון •
טל: 054-4760330 • דוא"ל: bergeri@mitzpe-ramon.muni.il

סניף דימונה יו"ר הסניף: אבי אבוחצירה • רח' עובדת דימונה • טל: 052-2704148

כתובת הדוא"ל שלך אצלנו?

האם אתה מקבל מ"צוות" אחת לחודש בדוא"ל את
ה"צוותון" - המידעון האינטרנטי של "צוות"?

אם לא - נא שלח את פרטיך האישיים בדוא"ל אל:
bitaon@tzevet.org.il

יום הכיף תרם רבות לגיבוש החברים בסניף. יו"ר הסניף הודה לחבר ההנהלה
יוסף ישי על ארגון יום הכיף.

ב-18.7.11 יצאו חברי הסניף לטיול בקברי צדיקים בצפון. ההיענות הייתה
גבוהה והטיול הוסיף לאווירה החברתית בסניף.

יו"ר הסניף, יעקב דרעי וחברי הסניף על רקע קברו של הצדיק ר' שמעון בר יוחאי

סניף ערד

יו"ר הסניף: שלום כרמל • רחוב בשור 2 ת"ד 4444 ערד • טל: 052-5554523

במסגרת אימוץ מועדוני "קדימה" בבית הספר התיכון "צור" בערד, התארחו
ב-20.7.11 כ-30 בני נוער, חונכים, רכזת השכבה ויו"ר סניף ערד כרמל שלום,
אצל חבר "צוות", השיח' גומעה אלקשחר.

באוהל האירוח הוגשו פיתות חמות, לבנה, קפה ותה כמיטב המסורת הבדואית.
כמו כן, הועברה הרצאה על תפקיד הגשש וחשיבותו למערך הלוחם.

סניף אילת

יו"ר הסניף: רוברט סיבוני • בי"ס אלון שכ' הדקל אילת • טל: 08-6317552,
nider@netvision.net.il • דוא"ל: 052-2949449

בתאריך 27.6.11 התקיימה, בפעם הראשונה בסניף אילת, סדנת העצמה
אישית באיתור עבודה לחברים דורשי עבודה, בהנחיית ד"ר אוהלה אבינור
מחברת "שיפור". בסדנה נטלו חלק 24 חברים.

מטרת הסדנה הינה לפתח ולשפר את מיומנות "המכירה העצמית" בתהליך
חיפוש עבודה, תוך מתן כלים לניצול הזדמנויות לתעסוקה. כמו כן, הועברה
הרצאה בנושא שכר והיבטים פנסיוניים על-ידי דן ארז.

את הסדנה ליוו יו"ר סניף אילת, רוברט סיבוני, סמנכ"ל "צוות" לתעסוקה,
אבי לחיאני, מנהל פרויקט הקצינים והנגדים, מוטי שגיא, מנהלת תעסוקה
מחוז דרום, שרית רוזנצוויג ורכזת התעסוקה רונית אזולאי.

סניף בקעת אונו

יו"ר הסניף: שלום פארינטה • ת"ד 21 סביון 15569 • טל: 03-5345540
דוא"ל: sharlop@012.net.il

בחודשים האחרונים המשכנו להשקיע מאמץ כדי להעמיק את הקשר עם החברים, והגענו ליותר מ-550 כתובות מייל אשר יביאו לחיסכון משמעותי במשלוח דואר.

הרצאות:

- שדים ורוחות ביהדות - הרצאתה של טובי גולן.
- ירושלים בהסדר הקבע (אם יהיה) חלוקה וגבולות - הרצאתו של אמנון אשד.
- חיי היהודים בין החומות בירושלים בשנות העשרים והארבעים - הרצאתו של תא"ל אברהם אלמוג.

טיולים:

- מספר חברים וחברות מהסניף השתתפו בטיול שארגן המחוז לרוסיה, אשר נערך במספר מחזורים.

חברי הסניף בטיול לרוסיה

- קיימנו שני ימי טיול לצפון, כולל לינה במלון ומופע מזרקות על הכנרת.
- ערכנו טיול לקו התפר, כולל באקה אל גרביה, אזור זמר ולבסוף קיבלנו סקירה על המבצע של חטיבת אלכסנדרוני ב"קאקון".

החברים בסיור בקו התפר

- יצאנו לטיול לרמות מנשה, ביקרנו במוזיאון העלייה הראשונה וערכנו סיור בבית התותחן ברמת הנדיב, זכרון יעקב.

סניף ראש העין

יו"ר הסניף: עמיר פוריאן • שלו 72 ראש העין • טל: 03-9022114
דוא"ל: puriyan@012.net.il

הרצאות:

- סיפורו של הגרעין הישראלי (על בסיס פרסומים זרים) - הרצאתו של יריב פלד.
- רוחות ושדים ביהדות - הרצאתה של טובי גולן
- התפתחות ראש העין, תוכניות לעתיד - עם מנכ"לית העירייה אירית נתן (סא"ל) וחבר מועצת העיר עופר באביון.

טיולים, סיורים ונופשונים:

- נופשון בן שלושה ימים בירושלים, במלון לאונרדו המחודש, במהלכו נערכו שלושה ימי טיול אשר כללו, בין היתר, ביקור בבית הרצל ביער חולדה, במערת

ירושלים

מחוז ירושלים

מנהל המחוז: שמעון מלכה • שאלתיאל 1 בית החייל 94581 ירושלים
טל: 02-6173525 • דוא"ל: mjerusalem@tzevet.org.il

- ב-17.11 התקיים מפגש חברים לתושבי בית שמש והאזור. המפגש כלל עדכונים של מנהל המחוז שמעון מלכה, דברי יו"ר המחוז, הרב יוסף וסרמן, הרצאה בנושא הביטוח הרפואי שהועברה על-ידי אלה מאיר ודיווח של מנכ"ל "צוות" דן נדיב בנושאים הבאים: הביטוח הרפואי, התעסוקה והגמלה. לסיום הערב נערכה שירה בציבור בהנחיית הזמר עודד כהן.

- ב-7.11 התקיים במסגרת מועדון תרבות ערב הסברה בנושא ביטוח רפואי וזכויות החברים בנושא חשוב זה. שמעון מלכה, מנהל המחוז, דיווח לחברים על הפעילויות הצפויות בחודשים הקרובים. אלי חן העביר בפעם השנייה הרצאה בנושא ביטוחים וזכויות.

סבתות וסבים עם נכדיהם נערכה בהנחיית שתי מתנדבות מקרב נשות חברי הסניף.
■ נסענו לערב הוקרה למתנדבים מצטיינים שנערך בתל אביב תחת הכותרת "צוות ערבים זה לזה". במעמד זה קיבל עמיר פוריאן, יו"ר הנהלת הסניף, תעודת מתנדב מצטיין של מחוז דן.

כתבה וצילמה: רותי רזגור

סניף בת-ים

יו"ר הסניף: איציק קרן • שד' העצמאות 33 כניסה ב' ת"ד 7067 בת-ים • טל': 052-4815547 • דוא"ל: karakol@netvision.net.il

הרצאות

- הטכנולוגיה והדמיון במאה ה-21 - הרצאתו של ד"ר יצחק נוי.
- אסטרואידים ועב"מים - הרצאתו של מומחה התעופה מאיר כהן.

טיולים

- ביקרנו במוזיאון יהדות לוב ומורשת יהדות בבל באור יהודה, הכולל מוזיאון בו מוצגים פריטים היסטוריים, תשמישי קדושה עתיקים, עבודות אמנות ועוד.
- "סוף העולם שמאלה" - טיול לנגב בו ביקרנו, בין השאר, באזור רביבים באחד משלושת המצפים הראשונים שהוקמו בנגב, באתר שיבטה, בעיר הנבטים ובכפר הנוער ניצנה.

סניף גבעתיים

יו"ר הסניף: חיים ירקוני • כצלסון 103 ת.ד. 351 גבעתיים • 03-6700998 • דוא"ל: yarhaim@zahav.net.il

התנדבות

ב-22.11 התקיים בגבעתיים תרגיל רח"ל, בו השתתפו עשרה חברים מהסניף. המתנדבים איישו את המוקד העירוני בשעת חירום. העירייה ציינה לשבח את פעילותם של אנשי "צוות" בתרגיל.

פעילויות, נופשים והרצאות:

- חברי הסניף יצאו לנופשון בן שלושה לילות במלון קיבוץ הגושרים. במסגרת הנופשון נערכו שלושה טיולים.
- הרצאות - קיימו שבע הרצאות בנושאים הבאים: התפתחות מערך הכיבוי וההצלה בארץ, ערי טבעת הזהב של רוסיה, בן גוריון ושאלת בינאום ירושלים בשנת 1948, המצאות ופטנטים וחשיבותם, חז"ל והמאגיה להמונים ביהדות ומערכת הרגשות.
- כן נערכה סקירה מאת נציגי "חבר" וחברת הביטוח בנושא פוליסת הביטוח המשודרגת של ביטוח תאונות אישיות ב"צוות".
- חוג הנשים "חמישי נשי" התכנס פעמיים. החברות חגגו ימי הולדת ושמעו הרצאות על בריאת העולם על-פי המקרא והספרות המסופוטמית ועל אפרודיטה, אלת האהבה והיופי.

חברי הסניף בבית דגן

חברי הסניף בטיול לגוש עציון

■ טיול לאזור ים המלח - החל בתצפית ממרומי הר הצופים לעבר מדבר יהודה ובהמשך נסיעה לים המלח מלווה בהסברים על האזור, רחצה בים המלח וצפייה בחזיון שהוקרן על הסוללה הרומית במצדה.
■ טיול עומק בן 11 ימים ליוון - החל באתונה, המשיך לעבר חבל ארגוליס, אולימפיה, דרך גשר הזהב (הארון ביותר באירופה) לעבר חבל אפירוס, מפלי אדסה, סלוניקי בירת מחוז מקדוניה ומטאורה. בדרכנו חזרה לאתונה, עברנו דרך חצי האי פיליון, קרפינסקי (המכונה "שוויץ של יוון") ודלפי. בטיול הושם דגש על שני אספקטים: התרבות היוונית מאז ועד היום ויהדות יוון, תוך הדגשת תקופת מלחמת העולם השנייה.

חברי הסניף למרגלות מטאורה ביוון

חברי הסניף בבית הכנסת ביואנינה ביוון

אירועים ופעילויות:

- תרגיל העורף הלאומי - כ-25 מתנדבים מקרב חברי הסניף השתתפו בתרגיל החירום נקודת מפנה 5 ומילאו תפקידים מרכזיים. במסגרת זו תורגלה ראש העין בתרחישים שונים.
- "ביחד" - פעילות יצירה משותפת וכיפית של הורים עם ילדיהם ושל

סניף פתח תקוה

יו"ר הסניף: בני פרידמן • ז'בוטינסקי 4 פתח תקוה • טל': 03-9242899, s.fzevet.pt@bezeqinf.net • דוא"ל: 03-9224167

הרצאות:

- מבט על זוגיות - הרצאתו של חבר הסניף הדר גדול.
- סיפורים מחדרי חקירות של משטרת ישראל - הרצאתו של סנ"צ בדימוס מוקי זמברג.
- פעילות המרינס של ארה"ב במלחמת העולם השנייה במזרח הרחוק - הרצאתו של חבר הסניף עודד נגבי.

טיולים:

- חברי הסניף השתתפו ביום כיף מהנה בים המלח.
- נערך סיור באתרי מורשת בעיר פתח תקוה, בהדרכתו של יאיר אסיסקוביץ, חבר ועדת שימור אתרים בעיר ויו"ר עמותת אצ"ל. את הטיול ארגן חבר הסניף אריה הרפז.

אירועים:

- חברי הסניף השתתפו בערב לציון 80 שנה להקמת ארגון האצ"ל, שנערך בהיכל התרבות של פתח תקוה.
- במשרדי הסניף התקיים טקס לציון הגעתם לגבורות של שני חברים - ישראל פרידמן ועמנואל סגל. לשניים ניתנו תעודות הוקרה.

לאווירה המיוחדת. את הערב הנחה המפיק ואדים בורדו, בוגר האקדמיה למוזיקה של מוסקבה. יישר כוח להנהלות הסניפים על ארגון הערב.

■ חוג צ'י קונג הסתיים ביולי 2011 ואנו מכינים המשך פעילות לחוג.

■ חברי הסניף השתתפו בתרגיל "נקודת מפנה 5" במסגרת רח"ל, תחת פיקודו של קב"ט עיריית פ"ת. ראוי לציין את פעילותם של אלי איבגי, סגן יו"ר הסניף ומרכז פעילות ההתנדבות ומיקי רוזנברג, מרכז פעילות צוותי החירום, אשר נרתמו לפעילות באזורים שונים של העיר. במסגרת זו התנדבו כ-100 חברים.

חברי הסניף שהשתתפו בתרגיל

סניף חולון

יו"ר הסניף: שלמה קימל • בית יד לבנים - תיאטרון חולון, שד' קוגל 11, חולון 58262 • טל/פקס: 03-5012420 • דוא"ל: kimels@bezeqinf.net

הרצאות:

- התנ"ך באור אחר: איוב האדם הסובל מול אלוהים המרע - הרצאתו של יוסי נינוה, בעל תואר ראשון במקרא ולשון.
- הפתרון לכאבי גב בעזרת דמיון מודרך - התנהלות נכונה ופתיחת הגב

חברי הסניף בטיול לצפון

■ לקראת סיום שנת הפעילות חברי סניפי "צוות" הוד השרון ופתח תקוה וקיימו ערב תרבות לחברים באולם הבימטרון "מופת" הוד השרון. לאחר התכנסות ומפגש חברים סביב בר עשיר, הם נהנו ממופע אמנותי ייחודי. ברכות נשא יו"ר "צוות", יו"ר מחוז דן יהודה פרץ, וכן יו"רי הסניפים, שהעלו על נס את הפעילות ההתנדבותית של שני הסניפים.

בתוכנית האמנותית הופיעו שלושת הטנורים הישראליים, מלווים בתזמורת ייחודית של כלי נגינה עממיים. אליהם הצטרפה זמרת האופרה יוליה סוקולוב במיגוון פניני אופרה ושירים בשפות שונות. הקהל הצטרף לשירה ותרים

כמו כן, נערך סיור בעיר והחברים האזינו לפרטים אודות טבח התלמידים הי"ד.
 ■ טיול לחיפה - כלל סיור בגנים הבהאיים, במושב הגרמני, בוואדי ניסנאס ועוד.
 ■ טיול לבקעת הירדן - בין השאר ערכו החברים תצפית בוורד יריחו, באנדרטת הבקעה, ערכו סיור בעיר הביזנטית ועוד.
 ■ בריאות בראי היהדות לפי שיטת הרמב"ם - הרצאתו של מר מור על אמונתו המיוחדת בתורת הרמב"ם.

סניף רמת גן

יו"ר הסניף: יצחק אלצור • הראה 21 רמת גן 52100 • טל': 03-6702485, elzur@bezeqint.net • דוא"ל: 03-6723663

■ התקיימה הרצאה של חברנו ראובן גרינברג -רשמי מסע בארצות אסיה.
 ■ נערך סיור צבעוני וריחני לשכונת התקוה.
 ■ התקיימו שני ערבי שירה בציבור עם יעקב גאון וזוהר במסגרת מועדון הזמר.
 ■ הסניף נערך לחלוקת מענקי חג לחברים נזקים
 ■ נערכות הכנות לטקס הצדעה לבני ה-80.
 ■ מתכננים את מסיבת חנוכה.

סניף תל אביב

יו"ר הסניף: עמנואל אלרום • הארבעה 8 תל אביב 61203 • טל': 050-4241212, Ta-izevet@012.net.il • דוא"ל: 03-5616020

הרצאות:

■ צה"ל והחברה הישראלית - סיפור אהבה - הרצאתו של חברנו אפרים לפיד (תא"ל)
 ■ תוכנית החלל של ישראל מראשיתה בשנות ה-80 ועד היום - הרצאתו של חבר הסניף אילן ליפובסקי (אל"ם).
 ■ מפגש מעניין עם איסמעיל חלדי, הבדואי הראשון בשירות החוץ של מדינת ישראל.

טיולים:

■ ביקור במפעל להתפלת מים באשקלון, ביקור באתר חברת החשמל, במפעלי הבירה קרלסברג וקינוח ביקור ב"עץ הבקבוקים".
 ■ טיול יקבים להיכרות עם מספר יצרני יינות, ליקרים ובירה ישראלית. באותו טיול נפגשנו עם משפחתו של הדרוזי הראשון ששירת בצה"ל, וסיירו בגן שבנו הקים לזכר ההורים - גן אלמונה בכפר ג'וליס.

התנדבות:

כמה מחברי הסניף התנדבו לטיפול חלק בתרגיל פיקוד העורף שנערך ב-22.06.2011, ופעלו בתיאום עם נציגי עיריית תל אביב לנושא.

חברי סניף תל אביב בטיול

מתוך הראש - הרצאתה של עירית אילון-ולד, בוגרת המגמה לספורטרפיה במכון וינגייט.

■ התמורות במדינות ערב והשפעתן על מדינת ישראל - חלוקת המדינות, שינויים או המשכיות - הרצאתו של משה גבאי, מזרחן.
 ■ אכול נכון לפי סוג הדם שלך - הרצאתה של ד"ר דורית מאיר, ד"ר לנטרופתיה, דיאטנית ומאמנת אישית להרזיה.

סיורים, טיולים ונופשונים:

■ נערכו ארבעה ימי נופש בשילוב טיולים בירושלים, ובכלל זאת ביקור במוזיאון ישראל המחודש, ב"שרשרת הדורות", במרכז העולמי לתורת החסידות בעלז, סיור בכנסת ישראל, במוזיאון בנק ישראל, ביקור מודרך בבית המשפט העליון, טיול ערב בירושלים, ביקור בקבר רחל אימנו ועוד.
 ■ במלאת 70 שנה להקמת הפלמ"ח נערך סיור במוזיאון הפלמ"ח ברמת אביב.
 ■ נערכו סיורים במוזיאון ישראל המחודש ובמוזיאון הרצל בירושלים.
 ■ "פסיפס עדות בגליל" - ביקור במרכז למורשת הצ'רקסים בכפר קמא, אירוח באוהל של נגן חליל בדואי, מפגש עם אשה דרוזית וסיור בסמטאות עוספייה העתיקה.

סניף בני-ברק

יו"ר הסניף: אבי ניסל • מביתו של יו"ר הסניף • טל': 050-4115544, Avia014@bezeqint.net • דוא"ל:

חברים מסניף בני ברק ומסניפים אחרים בילו לאחרונה סוף שבוע בבית הארחה "שיר למעלות" במעלות. בין השאר ערכו החברים סיורים באטרקציות באזור וכן באתר אשכול של המוביל הארצי, בו המים מסוננים בצורה קפדנית ואין חשש לחמץ בפסח.

כמו כן, התקיימה הרצאה בנושא חידודי לשון על-ידי ד"ר גבריאל ביטון. ליל שבת נערך "טיש" אשר נמשך לתוך הלילה, מלווה בסיפורים ושירה. בסעודת השבת נאמרו דברי תורה על-ידי חברים, נערך שיעור בדף היומי והועבר שיעור בפרשת השבוע לנשים.
 ראש הישיבה הרב יהושע ויצמן העביר, בין השאר, שיעור מרתק על הקשר בין פרשת השבוע לבין יום העצמאות, יום ירושלים וחג השבועות.

סניף ראשון לציון

יו"ר הסניף: לורנס יצחק • קק"ל 18 ראשל"צ 75286 • 03-9502873
דוא"ל: itzhak74@walla.co.il

אירועים:

- ב-31.5.11 התקיימו בסניף הצגה וחזיון אור-קולי לרגל יום ירושלים, בהם הובא סיפור של העיר מאז הקמתה, החיים וההווה בה במהלך הדורות.
- ב-13.6.11 נערך בסניף טקס הוקרה ל-13 חברות וחברים שהגיעו לגבורות. במהלך הטקס שילב יו"ר הסניף, לורנס יצחק, ציוני דרך מקורות החיים של כל אחת ואחד מהמשתתפים, אשר קיבלו תעודה מטעם "צוות" ושי צנוע מהסניף. החברים הגיעו מלוויים בבני משפחותיהם והתרגשו מהמחווה.
- ב-16.6.11 נערך טקס חלוקת כתבי מינוי לחברי הסניף, הממלאים תפקידים

חברי סניף ראשון לציון בטיול לכרמל

סניף יבנה

יו"ר הסניף: שלמה בריינס • האלון 25 ת"ד 10 יבנה 81580 • טל': 08-9328203, shlbre@gmail.com • דוא"ל: 08-9467062

חברי הסניף יצאו לסיור באתרים באזור ירושלים. כדרכה העלתה חברת הסניף מלי ניב, את רשמיה מן הטיול בחרוזים וכתבה בין השאר: "לעיר הקודש היום נערך הטיול / בארוחת בוקר בלטרון מתחיל המסלול / על הגדה של גיא בן הינום סיור רגלי קצר / אשר אגב, אחרי שעתיים לא נגמר / עוברים מול הר ציון, משכנות שאננים / בית כנסת ספרדי, אכסניה וגם תחנת רוח רואים / במוזיאון ישראל המחודש כעת אנו מבקרים / באגף הארכיאולוגי עם מוצגים מימי בית שני מסיירים..."

סניף אשקלון

יו"ר הסניף: עמרם מלול • הנשיא 2 מרכז אפריר אשקלון 78374 • טל': 08-6744677 • דוא"ל: tzevetashelon@walla.co.il

- נערכה הרצאה בנושא מניעת נזק לכליות כתוצאה מלחץ דם וסוכרת, על-ידי ד"ר דב גפל מהמרכז הרפואי ברזילי באשקלון.
- טיול מקורי לציון "יום הגבר" התקיים בכפר תאי ווילג', הנושק למימי נחל הבניאס. החברים צעדו במימיו הקרירים של הבניאס, שטו בסירות לאורך הנחל, ולבסוף נהנו מארוחה עשירה.

טקס הוקרה לחברים שהגיעו לגבורות

שונים בעת חירום במסגרת עיריית ראשון לציון. באירוע נטלו חלק מנכ"ל עיריית ראשון לציון, פרנקו גונן, שהעביר סקירה ביטחונית, יו"ר המחוז, יואל גונן, ומנהלי מרחבי העירייה. יו"ר הסניף הודה לחברים שעזרו בארגון המתנדבים ובמיוחד לרמי חדד. ציון כי למעלה מ-100 מחברי הסניף מתנדבים בעת חירום וכך היה גם במסגרת תרגיל פיקוד העורף והרשויות המקומיות שנערך בין התאריכים 19.6.11-23.6.11. בתרגיל זה התמקמה מפקדת אחד הרבדים בסניף "צוות" ראשון לציון תחת ניהולו של ישראל מוטעי (סא"ל), עובד העירייה וחבר "צוות".

■ ב-26.7.11 נערך ערב זמר בסגנון איטלקי עם חברות גשר הזהב והסולן רוברטו. הערב כלל שירים באיטלקית, שירי סאן רמו ושירים איטלקיים שתורגמו לעברית. החברים נהנו מהשירים האהובים ומהרוח הנוסטלגית.

טיולים:

- לרגל יום ירושלים קיים הסניף טיולים לבירה ולסביבותיה שכללו בין השאר ביקור בהרודיון, באנדרטה לזכר הנספים ב-11.9 בפעולת הטרור בארצות הברית ובגוש עציון.
- ב-16.6.11 נערך טיול לירושלים שכלל, בין השאר, ביקור בשכונת רמת שלמה ותצפית לעבר רמאללה והאזור, ביקור בקבר שמעון הצדיק, סיור בגבעת התחמושת, ביקור בבית הכנסת בעלז ובכותל.
- ב-30.6.11 נערך טיול באזור הכרמל אשר כלל, בין השאר, ביקור ברמת הנדיב, בבית אורן, בעוספייה, בדליית אל כרמל ובמוחרקה.
- ב-21.7.11 נערך סיור לאורך קו ההפרדה עם הרשות הפלסטינית - מהר הגלבוע ועד לאלפי מנשה, משם נערכה תצפית על האזור.
- ב-4.8.11 נערך טיול למושב כנרת אשר כלל, בין השאר, ביקור בבית הקברות של ראשוני היישוב בטבריה, צפייה במופע טיבריום על הכנרת ועוד.

הרצאות:

- ב-27.6.11 התקיימה הרצאתה של טובי גולן - "שדים ורוחות ביהדות".
- ב-18.7.11 התקיימה הרצאתה של חיים טריווקס - "קרב מגע ישראלי",

■ ב-2.8.11 התקיימה התרמת דם במועדון הסניף - החברים תרמו 23 מנות דם.

הרצאות:

- סיפורים של נשים גיבורות - אולגה חנקין - הרצאתה של טובה קלדס.
- תגליות חדשות ומפתיעות בירושלים - הרצאתו של ד"ר אדם אקרמן.
- קסמי אפריקה, רוח ואש במסע אל נשמתה של היבשת השחורה - הרצאתו של נפתלי הילגר.
- מסע לאוזקיסטן - בעקבות מצביאים, משוררים ואדירכלים - הרצאתה של איילת מיטב.

סניף אשדוד

יו"ר הסניף: אלי אלמושנינו • טל': 08-9647062, 08-8634860
דוא"ל: almoshnino@ashdod.muni.il

טקס מיוחד לחברי הסניף שהגיעו לגבורות (80) נערך לאחרונה בסניף בהשתתפות החברים ובנות זוגם וחברי הנהלת הסניף. במהלך הטקס העלו החברים נקודות ציון מקורות חייהם מאז גיוסם לצה"ל ועד היום והציגו פעילות ענפה ותרומה משמעותית לביטחון המדינה. בסיום הטקס הוענקו לחברים תעודות הוקרה על-ידי יו"ר הסניף אלי אלמושנינו, אשר הביע הערכה והוקרה לחברים והודה להם על חלקם החשוב בבניין עוצמתה של המדינה.

סניף רחובות

יו"ר הסניף: יוסי שני • גאולה 4 רחובות 76272 • טל': 08-9467062
דוא"ל: y_sho806@015.net.il

ב-14.6.11 יצאו 250 חברים ובני זוג ליום טיול ברמת הגולן. בין השאר ביקרו החברים בהר בנטל, ערכו טיול ג'יפים במסלול שכלל מעברי מים, סיור בקוניטרה ונסיעה בין מטעים. כמו כן, ביקרו החברים באנדרטה לחללי קרב תל מוטילה והאזינו לסיפור הלחימה במקום.

סניף נס ציונה, לוד, רמלה, באר יעקב

יו"ר הסניף: אילן דולפין • דוד אלעזר נס ציונה 70400 • טל': 08-9467062
דוא"ל: dolphin08@013.net.il

ב-21.6.11 יצאו 120 חברים וחברות ליום טיול בירושלים שכלל ביקור במוזיאון בגין, במוזיאון לאמנות האסלאם וכן סיור בנחלאות.

סניף מודיעין מכבים-רעות

יו"ר הסניף: יעקב (יענקל'ה) לבקוביץ' • שד' האורנים ת.ד. 1672 רעות 71799
טל': 08-9261373 • דוא"ל: morag@netmedia.net.il

- ב-25.11 נערכה סדנת יוגה צחוק במועדון "צוות" ברעות - התנסות חוויתית משחררת ובעיקר מצחיקה שאפשרה למשתתפים לחבור לכוח של הצחוק ולראות את הגוף והנפש. מנחה הסדנה: תום זמר.
- ב-12.6.11 ערכו חברי הסניף טיול לאזור הכנרת. בין השאר ערכו החברים סיורים באתר ספיר (המוביל הארצי), באתר צ'רה (על שם רא"ל צבי צור) הנמצא בנחל עמוד באזור חוקוק וצעדו במים בשפך נחל דליות (מג'רסה).
- ב-29.6.11 אירחנו במועדון הסניף את השחקן שמואל אדלמן בהצגת יחיד "הנסיכה האחרונה".
- חוגי ברידג' נפתחו במועדון הסניף ומיועדים למתחילים ולמתקדמים.
- חוג אמנות עיסת נייר נפתח במועדון בהשתתפות חברות רבות.

חברות הסניף בחוג אמנות עיסת נייר

חברי הסניף בטיול לכנרת

הצדעה אחרונה

חברי "צוות" שהלכו לעולמם

סיון - אב תשע"א, יוני - אוגוסט 2011

רס"ר מרדכי אדרי	חת"ק	קרית גת	רס"ן חנה הס הירש	חר"פ	תל אביב
סא"ל אורי אופיר	חי"ח	בני ברק	רס"ן יהויכין וולף	חכ"ל	פרדס חנה/כרכור
סא"ל רם אליאב	חכ"ל	בת ים	רס"ב ישעיהו חברוני	חש"ל	נחם
רס"מ מקבול אלעבד	חי"ר	רהט	רס"ר והאב מריף	חי"ר	ירכא
רס"ב יחיאל אמסלם	חת"ק	באר שבע	אל"מ שמואל (סמק) ינאי	ח"י	תל אביב
סא"ל יצחק ארזי	חת"ק	חולון	רס"ר מרדכי כהן	חמ"נ	לוד
סא"ל מיכאל בוגרד	חה"ס	רמת גן	אל"מ יצחק כהני	חמ"נ	קרית אונו
רנ"ג מרסל ביסמוט	חי"ק	באר שבע	רס"ן תאודור לוין	חת"ק	אור יהודה
אל"מ ישראל בירמן	ספ"כ	נתניה	רס"ן שלמה מאור	חת"מ	אשדוד
אל"מ בנו בלום	חי"ק	רעננה	רס"ב יצחק מכלוף	חת"ק	אשקלון
סא"ל ארמונד עמרם בן דוד	חת"ק	מעלה אדומים	רס"ן אליהו נדיבי	חש"ל	רמת גן
אל"מ אברהם בר טל	ספ"כ	אור יהודה	רס"ר אברהם סופר	חת"ק	חולון
רס"ר משה גולני	רב"צ	אור עקיבא	רס"מ ששון עמרם	ח"א	רחובות
אל"מ גור'ג גור	חכ"ל	פתח תקוה	רס"ר יהודה פז	חה"נ	בת ים
רס"ן גבריאל גלבוע	ח"א	ירושלים	רס"ן טיבור פישר	חר"פ	תל אביב
סא"ל חיים גלפז	חכ"ל	שמעית	רס"ר אריה צור	חכ"ל	קרית ביאליק
אל"מ שלום גרוסמן	חי"ק	ראשון לציון	רס"ב רונן קמחי	ח"א	רחובות
סא"ל מיכה גרוץ	חש"נ	גבעתיים	רס"ר שלמה רייכטל	חי"ק	ראשון לציון
אל"מ מרדכי דיקשטיין	חי"ח	אלפי מנשה	רס"ן מרק שלו	חכ"ל	גן יבנה
סא"ל עקיבא דן	חמ"נ	רעננה	תא"ל אריה שלו	חמ"נ	רמת גן
סא"ל דוד דרור	חי"ר	יבנה	רס"ב אשר שרף	ח"י	חיפה

יהי זכרם ברוך